



Vlaams
Parlement

ingediend op **1150** (2016-2017) – Nr. 1
4 mei 2017 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

houdende instemming
met het Verdrag van Minamata inzake kwik,
gedaan te Kumamoto op 10 oktober 2013

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	19
Advies van de Minaraad.....	23
Advies van de Raad van State	27
Ontwerp van decreet.....	33
Bijlagen: – Nederlandse vertaling van het verdrag	39
– Engelse tekst van het verdrag	77

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Bespreking adviezen**1. Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad)**

Op 13 januari 2017 deelde de Minaraad mee om over dit dossier niet te adviseren aangezien het om een instemmingsdecreet gaat waarbij er weinig of nagenoeg geen ruimte is voor wijzigingen.

2. Raad van State

De Raad van State heeft op 14 maart 2017 advies 60.968/1 gegeven. Het advies geeft geen aanleiding tot wijziging van het voorontwerp van decreet. De Raad merkt wel op dat de ontworpen regelingen in verband met de voorafgaande instemming met aanvullende bijlagen of wijzigingen van bijlagen, geen afbreuk doen aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 190 van de Grondwet en uit artikel 55 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, om de betrokken bijlagen en wijzigingen bekend te maken in het Belgisch Staatsblad opdat ze bindend worden in het interne recht. Hiermee kan ingestemd worden.

B. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

Het Verdrag van Minamata inzake kwik werd op 10 oktober 2013 te Kumamoto (Japan) aangenomen door de Conferentie van plenipotentiarissen. Het werd op 10 oktober 2013 door België ondertekend te Kumamoto. Het is vernoemd naar de Japanse stad die slachtoffer werd van kwikverontreiniging in de jaren 1950-1960. Het Verdrag zal in werking treden op de negentigste dag na de datum van nederlegging van de vijftigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding. Er wordt verwacht dat dit in 2017 zal zijn. Op 29 september 2016 waren er 32 ratificaties. De eerste vergadering van de partijen is gepland van 25 tot 29 september 2017, ervan uitgaande dat het Verdrag tijdig in werking treedt.

Het doel van het Verdrag is om de emissies van kwik te beheersen en te verminderen. Kwik wordt veel gebruikt in industriële processen en producten. Kwik staat bekend voor de ernst van zijn neurotoxische effecten. Bovendien blijft het langdurig aanwezig in het leefmilieu, geeft het aanleiding tot bioaccumulatie in de voedselketen en kan het zich over lange afstanden verspreiden. Een internationaal en algemeen verbod is dan ook noodzakelijk om de negatieve effecten ervan zoveel mogelijk en doeltreffend te beperken. Daarom heeft het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) een internationaal verdrag uitgewerkt om de emissies van kwik in de mate van het mogelijke uit te bannen.

Het Verdrag houdt rekening met de natuurlijke aanwezigheid van kwik op onze planeet. Daarom zijn de reductiemaatregelen gericht op emissies die voortvloeien uit menselijke activiteiten. Het Verdrag beoogt een vermindering van de emissies in de lucht en, in mindere mate, in het water en in de bodem.

2. Historiek en situering van het Verdrag

In 2001 heeft de Beheerraad van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) de Uitvoerend Directeur van het UNEP verzocht om over te gaan tot een wereldwijd onderzoek naar kwik en kwikverbindingen. Die beoordeling zou een verklaring geven voor de chemie van deze stof, haar gezondheidsgevolgen, haar bronnen en de manieren waarop kwik over lange afstand verspreid wordt. Daarbij

zouden ook de mogelijke beheersingstechnologieën en preventiemaatregelen aangeduid worden.

In 2003 heeft de Beheerraad die beoordeling bestudeerd en oordeelde de Raad dat ze voldoende bewees dat kwik wereldwijd een grote impact had en dat internationale actie gerechtvaardigd was om de risico's die kwik en kwikverbindingen vormen voor de menselijke gezondheid en het milieu, te verminderen. De regeringen werden ten zeerste aangemoedigd om doelstellingen voorop te stellen voor de emissies en lozingen van kwik, en UNEP heeft zich ertoe verbonden technische bijstand te verlenen en activiteiten voor capaciteitsopbouw te ondernemen om die doelstellingen te halen.

In 2009 heeft de Beheerraad, na een grondig onderzoek van de kwestie, geconcludeerd dat die vrijwillige maatregelen een onvoldoende antwoord boden op de bezorgdheden rond kwik, en besloten dat nieuwe maatregelen noodzakelijk waren, meer bepaald de uitwerking van een internationaal, juridisch bindend instrument. Op die manier werd het Intergouvernementeel Onderhandelingscomité opgericht, dat ermee belast werd een internationaal, juridisch bindend instrument inzake kwik uit te werken.

In januari 2013 heeft het Intergouvernementeel Onderhandelingscomité aan het einde van zijn vijfde vergadering ingestemd met de tekst van het Verdrag van Minamata inzake kwik, die op 10 oktober 2013 in Japan aangenomen werd door de Conferentie van plenipotentiarissen en vervolgens opengesteld werd voor ondertekening.

3. Inhoud van het Verdrag: belangrijkste bepalingen

Het Verdrag heeft tot doel de menselijke gezondheid en het milieu te beschermen tegen antropogene emissies en lozingen van kwik en kwikverbindingen in lucht, water en bodem. Het betreft de volledige levenscyclus van kwik, van primaire kwikmijnbouw over handel in kwik en gebruik van kwik in producten en productieprocessen, tot het beheer van kwikafval.

Het Verdrag pakt het aanbod van kwik aan en stelt beperkingen op de primaire kwikmijnbouw. Het reglementeert de internationale handel in kwik door het opleggen van verplichtingen inzake voorafgaandelijke geïnformeerde toestemming.

Het Verdrag verbiedt de productie, invoer en uitvoer van een aantal kwikhoudende producten. Een aantal productieprocessen waarbij kwik wordt gebruikt, worden verboden of aan voorwaarden onderworpen. Nieuwe toepassingen van kwik in producten en industriële processen moeten worden ontmoedigd. Er is voorzien in een dynamisch mechanisme zodat termijnen voor restricties voor nieuwe producten of processen kunnen worden ingevoerd door middel van een mechanisme van vereenvoudigde verdragswijziging, met andere woorden zonder dat er nieuwe ratificaties vereist zijn.

Het Verdrag vereist verder dat er maatregelen moeten worden genomen om kwikemissies van industriële activiteiten te verminderen, onder meer door de toepassing van beste beschikbare technieken. Het gaat om maatregelen voor een aantal industriële sectoren (meer bepaald: "(...) met steenkool gestookte centrales, met steenkool gestookte industriële ketels, smelting- en roosterprocessen gebruikt bij de productie van non-ferro metalen, afvalverbrandingsinstallaties, voorzieningen voor de productie van cementklinkers."). Het Verdrag geeft partijen een zekere soepelheid in het bepalen van de voorwaarden en de doelstellingen van de tenuitvoerlegging. Dat zou tot een grotere aansluiting van betrokken landen bij het Verdrag moeten leiden.

Er moeten ook maatregelen genomen worden op het vlak van ambachtelijke en kleinschalige goudwinning.

Daarnaast zijn er ook bepalingen over de milieuverantwoorde opslag van kwik en kwikafval en het herstel van verontreinigde locaties. Wat het storten betreft, wordt verwezen naar het Verdrag van Bazel om de samenhang tussen de internationale regels te verzekeren. Er moeten nog technische modaliteiten worden vastgesteld in dit domein.

Er worden specifieke kalenders en uitzonderingen voorzien in het Verdrag van Minamata, meer bepaald om rekening te houden met de uiteenlopende situaties in de verschillende delen van de wereld. Wel wordt er gezorgd voor een toename in de tijd van deze verbodsmaatregelen.

Het Verdrag voorziet in het verlenen van technische en financiële bijstand aan ontwikkelingslanden of landen met een overgangseconomie en stelt een financieel mechanisme in dat tijdig zal voorzien in toereikende en voorspelbare financiële middelen.

Europa heeft bij de ontwikkeling van het Verdrag een voortrekkersrol gespeeld, namelijk omdat de Europese Unie (EU) reeds wetgevende initiatieven in die richting had genomen binnen het kader bepaald door de Europese Kwikstrategie gelanceerd in 2005.

4. Bevoegdheid van Vlaanderen

Aangezien het Verdrag de bevoegdheden betreft van zowel de federale overheid, de gewesten als de gemeenschappen, is instemming door Vlaanderen vereist opdat België het Verdrag zou kunnen ratificeren. Het dubbel gemengd karakter van het Verdrag werd vastgesteld door de werkgroep Gemengde Verdragen van 24 mei 2013.

De uitgebreide Interministeriële Conferentie Leefmilieu van 24 september 2015 heeft akte genomen van de verdeling van de bevoegdheden zoals aangegeven in een overzichtstabel van bevoegdheden. De overzichtstabel werd overeengekomen in een Belgische werkgroep van experts.

In grote lijnen is het zo dat Vlaanderen bevoegd is voor de regels inzake emissies en lozingen van kwik naar lucht, water en bodem, voor het nemen van maatregelen aangaande het gebruik van tandamalgaam (andere dan in verband met het op de markt brengen), voor de identificatie van kwikvoorraden, voor verontreinigde locaties en afval. De bepalingen inzake kwikgebruikende industriële processen, de productie van kwikhoudende producten, gezondheidsaspecten en vrijstellingen betreffen een gedeelde bevoegdheid.

5. Goedkeuring en tenuitvoerlegging van het Verdrag door de Europese Unie

Het is de bedoeling dat de Europese Unie, samen met de lidstaten, het Verdrag op korte termijn ratificeert. Er bestaat reeds uitgebreide EU-regelgeving, waarop het Verdrag in grote mate is afgestemd. Het belangrijkste bestaande instrument is verordening (EG) nr. 1102/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 inzake het verbod op de uitvoer van metallisch kwik en andere kwikverbindingen en -mengsels en de veilige opslag van metallisch kwik, waarbij een verbod op de uitvoer van kwik en verschillende kwikverbindingen wordt vastgesteld, kwik uit bepaalde bronnen als afval wordt ingedeeld, en regels betreffende de opslag van kwik worden bepaald.

Andere instrumenten van de Europese Unie bevatten eveneens bepalingen inzake kwik en kwikverbindingen, bijvoorbeeld:

- verordening (EU) nr. 649/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen, waarbij een systeem voor kennisgeving wordt vastgesteld dat onder andere op de invoer van kwik van toepassing is;
- de verordeningen (EG) nr. 396/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 23 februari 2005 tot vaststelling van maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen in of op levensmiddelen en diervoeders van plantaardige en dierlijke oorsprong, de verordening REACH (EG) nr. 1907/2006 en de verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende cosmetische producten, en de richtlijnen 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's en 2011/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 betreffende beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur, die betrekking hebben op het in de Unie in de handel brengen van verschillende kwikhoudende producten en waarbij maximumgehalten voor kwik worden vastgesteld;
- de richtlijnen 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies, 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen, die beogen het beheersen, het verminderen en, als er kwikvrije alternatieven bestaan, het uitbannen van puntbronnen en diffuse emissies van kwik, kwikverbindingen en kwikafval in het milieu.

Met het oog op de ratificatie van het Verdrag door de Europese Unie, heeft de Europese Commissie begin februari 2016 een voorstel (2016/0023 COD) gepubliceerd voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende kwik, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1102/2008. De verordening betreffende kwik zal de Europese regelgeving aanpassen ter uitvoering van het Verdrag van Minamata. Uit het impact assessment dat het voorstel begeleidt, blijkt dat een groot deel van de bepalingen van het Verdrag van Minamata reeds zijn opgenomen in wetgeving van de Europese Unie en dat ratificatie slechts een beperkt aantal aanpassingen aan het EU-acquis vereist. Het is de bedoeling dat de verordening die huidige lacunes in die regelgeving zal opvullen, met name op het vlak van de invoer van kwik, de uitvoer van bepaalde kwikhoudende producten, het gebruik van kwik in bepaalde productieprocessen, nieuwe toepassingen van kwik in producten en productieprocessen, het gebruik van kwik in ambachtelijke en kleinschalige goudwinning (ASGM), en het gebruik van kwik in tandheelkundig amalgaam.

De voorgestelde verordening zal in de plaats komen van verordening (CE) 1102/2008.

6. Impact van de instemming met het Verdrag van Minamata op de Vlaamse regelgeving en beleid

De bestaande Europese en Vlaamse regelgeving (samen met de nieuwe verordening) zorgen grotendeels voor de uitvoering van die bepalingen van het Verdrag die tot Vlaamse bevoegdheid behoren. Vlaanderen zal de bepalingen van de verordening die onder Vlaamse bevoegdheid vallen, moeten operationaliseren. Zo zullen er sancties, controles en handhaving moeten voorzien worden, bijvoorbeeld voor wat betreft het verbod om bepaalde kwikhoudende producten te produceren.

De verdere noodzakelijke uitvoering van het Verdrag is eerder beperkt. Zo vereist het Verdrag bijvoorbeeld een periodieke rapportage, waar Vlaanderen aan zal moeten bijdragen.

7. Financiële impact van de instemming met het Verdrag van Minamata

Het grootste deel van de harde verplichtingen uit het Verdrag zijn reeds afgedekt door EU-regelgeving. De nu in onderhandeling zijnde verordening betreffende kwik zal zorgen voor de resterende noodzakelijke regelgevende maatregelen, zoals die werden gedetecteerd door de impactbeoordeling door de Europese Commissie. De kosten voor de tenuitvoerlegging van het Verdrag zijn dan ook marginaal.

Na de inwerkingtreding van het Verdrag moet België als partij een jaarlijkse bijdrage betalen. Het exacte bedrag wordt vastgelegd door de Conferentie van de partijen (COP). De Belgische verplichte bijdrage wordt verdeeld tussen de federale overheid en de gewesten op basis van de dubbele verdeelsleutel zoals die is vastgesteld in het financiële protocol van 4 oktober 2002. Dat betekent dat de gewesten 70% van de Belgische bijdrage moeten betalen, waarvan Vlaanderen 58% voor zich neemt. Het is onmogelijk om precies te weten hoeveel de Belgische bijdrage voor het Verdrag zal bedragen. Mogelijk zal de bijdrage enigszins lijken op die van het Verdrag van Stockholm inzake Persistent Organic Pollutants (POPs), dat met een verplichte Belgische bijdrage van 58.527,73 euro voor 2016 tot de middenmoters behoort, maar dit is slechts een raming.

8. Opportuniteit voor Vlaanderen

Er is reeds veel vooruitgang geboekt in de aanpak van kwikvervuiling, dankzij maatregelen genomen in uitvoering van de Europese Kwikstrategie (Community Strategy concerning Mercury) uit 2005. Om verdere vooruitgang te boeken en om ervoor te zorgen dat de blootstelling aan kwik van het leefmilieu en personen in de EU kan worden verminderd tot een aanvaardbaar niveau, was echter gecoördineerde internationale actie vereist.

Het Verdrag van Minamata beantwoordt de vraag naar dergelijke gecoördineerde internationale actie en zal ertoe bijdragen de menselijke gezondheid en het milieu te beschermen tegen antropogene emissies en lozingen van kwik en kwikverbindingen.

Een snelle ratificatie door de EU en zijn lidstaten kan mee zorgen voor een snelle inwerkingtreding van het Verdrag. Op die manier kunnen de vruchten geplukt worden van de verwachte voordelen van de uitvoering van het Verdrag binnen de EU en wereldwijd. Die verwachte voordelen zijn onder andere het creëren van een level playing field met betrekking tot het gebruik van kwik in producten en productieprocessen en de het controleren van emissies van kwik in het leefmilieu. Binnen de Europese Unie is er overeenstemming dat de Unie het Verdrag van Minamata zal ratificeren zodra de voorgestelde Kwikverordening is aangenomen en dat ook de lidstaten partij zullen worden bij het Verdrag. Gezien het gemengd karakter van het Verdrag, is het volgens de juridische dienst van de Raad aangewezen dat de EU en de lidstaten gelijktijdig overgaan tot ratificatie/goedkeuring van het Verdrag.

Op 5 oktober 2016 waren er reeds 32 ratificaties. De eerste Conferentie van de partijen is gepland van 25-29 september 2017.

Gezien de ver gevorderde stand van de uitwerking van de verordening, het feit dat de juridische dienst van de Raad een gelijktijdige ratificatie/goedkeuring aanbeveelt en het feit dat de meeste lidstaten al ver gevorderd zijn met de procedure om te kunnen overgaan tot ratificatie of daar zelfs al klaar mee zijn, is het aangewezen dat Vlaanderen spoedig instemming kan verlenen met het Verdrag, zodat

België tijdig kan overgaan tot ratificatie en kan deelnemen als partij aan de eerste Conferentie van de partijen.

Dat is ook in lijn met de visie van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu, uitgebreid tot de federale en gemeenschapsministers bevoegd voor Volksgezondheid, namelijk dat het Verdrag zo snel mogelijk geratificeerd moet worden, rekening houdend met de termijnen voor de Europese tenuitvoerlegging.

C. Artikelsgewijze bespreking van het Verdrag

Artikel 1 – Doelstelling

Het Verdrag van Minamata inzake kwik heeft tot doel de menselijke gezondheid en het milieu te beschermen tegen antropogene emissies en lozingen van kwik en kwikverbindingen.

Artikel 2 – Begripsomschrijvingen

Dit artikel geeft een aantal definities, namelijk van (a) ambachtelijke en kleinschalige goudwinning, (b) beste beschikbare technieken, (c) beste milieupraktijken, (d) kwik, (e) kwikverbinding, (f) kwikhoudend product, (g) partij, (h) aanwezige partijen die hun stem uitbrengen, (i) primaire kwikmijnbouw, (j) regionale organisatie voor economische integratie en (k) toegestaan gebruik.

Artikel 3 – Bronnen voor het aanbod van kwik en de handel erin

De belangrijkste verwezenlijkingen van dit artikel zijn dat partijen geen nieuwe primaire kwikmijnbouw mogen toestaan eens het Verdrag voor die partij in werking is getreden en dat reeds bestaande primaire kwikmijnbouw moet worden stopgezet vijftien jaar nadat het Verdrag voor die partij in werking treedt. Voor de toegestane mijnbouw worden regels opgelegd.

Daarnaast is ook bepaald dat elke partij moet proberen om individuele stocks van meer dan 50 ton kwik en bronnen die meer dan 10 ton kwik per jaar genereren op zijn grondgebied te identificeren en dat elke partij moet zorgen voor milieuverantwoorde verwijdering van eventuele kwikoverschotten die beschikbaar zijn door het buiten gebruik stellen van installaties in de chlooralkali-industrie.

Het artikel regelt tot slot ook de internationale handel in kwik, tussen partijen onderling en naar en van niet-partijen. Export van kwik is enkel toegelaten mits er schriftelijke toestemming van het invoerende land is (ook mogelijk via algemene registratie bij het secretariaat in openbaar register) en enkel voor zover het invoerende land aan bepaalde inhoudelijke voorwaarden voldoet. Deze voorwaarden zijn verschillend naargelang het invoerende land al dan niet partij is bij het Verdrag. Het artikel bevat ook een alternatieve procedure voor internationale handel, die partijen kunnen toepassen en die dezelfde doelstellingen nastreeft.

De algemene definities van 'kwik' en 'kwikverbindingen' zijn niet van toepassing op dit artikel en paragraaf 1 geeft specifieke definities van die begrippen voor de toepassing van dit artikel.

Paragraaf 2 somt de gevallen op waarop de bepalingen van het artikel niet van toepassing zijn, namelijk op (a) hoeveelheden kwik of kwikverbindingen die voor onderzoek op laboratoriumschaal of als referentienorm worden gebruikt, (b) van nature voorkomende sporen kwik of kwikverbindingen die aanwezig zijn in producten of producten die van deze materialen zijn afgeleid, en sporen die onbedoeld in chemische producten zijn terechtgekomen en (c) kwikhoudende producten.

Artikel 4 – Kwikhoudende producten

Artikel 4 bepaalt dat een aantal kwikhoudende producten, vermeld in bijlage A, na een bepaalde datum (2020, tot maximum 10 jaar verlengbaar op basis van artikel 6) niet langer mogen worden geproduceerd, ingevoerd of uitgevoerd.

Daarnaast werd ook een alternatieve procedure uitgewerkt die de milieudoelstelling van de artikels zou moeten handhaven zonder een strikt verbod van productie, gebruik, invoer en uitvoer van de producten in te stellen. De effectiviteit van die alternatieve procedure zal door de COP worden geëvalueerd.

Een aantal producten zoals vaccins en producten met een militaire toepassing vallen niet onder het uitdovingsmechanisme, en zijn slechts onderhevig aan beperkingen ('phase-down'). Voor tandamalgaam, de tandvullingen op basis van een kwiklegering, werd enkel een lijst van aanbevolen beleidsmaatregelen opgenomen waarvan landen er minimum twee ten uitvoer moeten leggen.

Voor nieuwe kwikhoudende producten waarvoor op het ogenblik van inwerkingtreding van het Verdrag voor de partij in kwestie nog geen gebruik gekend was, is bepaald dat partijen de productie en commerciële distributie ervan moeten ontmoedigen, tenzij een evaluatie van de risico's en voordelen van het product aantoonde dat het product voordelen voor het milieu en de menselijke gezondheid oplevert.

Er is een procedure voor regelmatige herziening en amendering van de lijst van producten voorzien, zodat het Verdrag een dynamisch karakter krijgt.

Artikel 5 – Productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt

De in deel I van bijlage B opgenomen productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt, zijn verboden vanaf de datum bepaald in bijlage voor het productieproces in kwestie (2025 voor de productie van chloor-alkali en 2018 voor de productie van acetaldehyde), tenzij de partij een geregistreerde vrijstelling heeft overeenkomstig artikel 6.

Voor de processen vermeld in deel II van bijlage B geldt dat partijen maatregelen moeten nemen om het gebruik van kwik of kwikverbindingen te beperken. In de bijlage wordt aangegeven welke maatregelen minimaal moeten worden genomen. Voor vinylchloridemonomeren (VCM, een exclusief Chinese aangelegenheid) moet het kwikgebruik tegen 2020 worden gehalveerd. Andere processen die worden vermeld in deze bijlage, zijn de productie van natrium- of kaliummethylaat of -ethylaat en de productie van polyurethaan. Na de inwerkingtreding van het Verdrag mogen er geen nieuwe faciliteiten meer komen die de processen in bijlage B gebruiken. Daarop zijn geen vrijstellingen van toepassing. Partijen moeten ook maatregelen nemen om de emissies van kwik en kwikverbindingen door installaties die deze productieprocessen gebruiken te beperken.

Elke partij moet de ontwikkeling ontmoedigen van installaties met andere productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt die nog niet bestonden op de datum van inwerkingtreding van het Verdrag, tenzij de partij kan aantonen dat het productieproces aanzienlijke voordelen voor milieu en gezondheid biedt en dat er geen beschikbare kwikvrije alternatieven zijn die dezelfde voordelen bieden.

De partijen moeten binnen 3 jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag rapporteren over de inrichtingen die onder dit artikel vallen en de hoeveelheden kwik of kwikverbindingen die hierin gebruikt worden. Daarnaast worden partijen aan-

gemoedigd om informatie uit te wisselen over technologische ontwikkelingen en kwikvrije alternatieven.

Er is een procedure voor regelmatige herziening en amendering van de lijst van productieprocessen voorzien, zodat het Verdrag een dynamisch karakter krijgt.

Artikel 6 – Vrijstellingen die partijen kunnen aanvragen

Dit artikel betreft de tijdelijke vrijstellingen van de uitfaseringsdata voor producten en processen die partijen kunnen aanvragen. Het gaat om vrijstellingen voor een periode van vijf jaar die partijen kunnen registreren bij het Secretariaat. Deze vrijstellingen kunnen door de COP eenmalig met vijf jaar verlengd worden en in totaal nooit langer dan tien jaar na de aanvankelijke datum van uitfasering van toepassing zijn.

Artikel 7 – Ambachtelijke en kleinschalige goudwinning

Dit artikel gaat over ambachtelijke en kleinschalige goudwinning en -verwerking waarbij goud uit erts onttrokken wordt door het met kwik te amalgameren. Elke partij op het grondgebied waarvan die activiteiten plaatsvinden, moet maatregelen nemen om het gebruik van kwik en kwikverbindingen en emissies en lozingen in het milieu als gevolg van deze winning en verwerking te verminderen, en waar mogelijk, te beëindigen. Daartoe moet een nationaal actieplan worden ontwikkeld en uitgevoerd.

De partij moet de naleving van haar verplichtingen driejaarlijks toetsen en erover rapporteren.

Tot slot is voorzien in mogelijke samenwerking van partijen met elkaar en met relevante internationale organisaties om de doelstellingen van dit artikel te verwezenlijken.

Artikel 8 – Emissies

Dit artikel heeft betrekking op het beheersen en, waar mogelijk, verminderen van de emissies van kwik- en kwikverbindingen in de atmosfeer uit puntbronnen in de broncategorieën vermeld in bijlage D.

Paragraaf 2 bevat de specifieke definities die gelden voor dit artikel.

Een partij met relevante bronnen moet maatregelen nemen om emissies te beheersen en kan ervoor kiezen om een nationaal actieplan op te stellen.

Voor nieuwe bronnen eist elke partij het gebruik van de beste beschikbare technieken en de beste milieupraktijken. Voor bestaande bronnen neemt elke partij een of meer van de volgende maatregelen op in haar nationale plannen, als ze die heeft: een gekwantificeerde doelstelling om emissies te beheersen en, waar mogelijk, te verminderen; emissiegrenswaarden; het gebruik van de beste beschikbare technieken (BBT) en de beste milieupraktijken (BEP); een beheersingsstrategie voor meerdere vervuilende stoffen die bijkomende voordelen oplevert bij de beheersing van kwikemissies; alternatieve maatregelen om emissies te verminderen. Nieuwe bronnen zijn die waarvan de bouw of ingrijpende wijziging is gestart meer dan een jaar na de inwerkingtreding voor de partij van het Verdrag of het amendement dat de puntbron aan bijlage D toevoegt.

Voor bestaande bronnen moeten partijen in hun nationaal plan, als ze er één hebben, één of meer van de vermelde maatregelen opnemen en uitvoeren, ten laatste tien jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag voor de partij.

Daarnaast moet elke partij ook ten laatste vijf jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag zijn emissies inventariseren en deze inventaris daarna regelmatig bijwerken. De COP zal over een aantal elementen, zoals BBT en BEP en de opmaak van emissie-inventarissen, verdere sturing geven.

Artikel 9 – Lozingen

Dit artikel heeft betrekking op het beheersen en, waar mogelijk, verminderen van lozingen van kwik en kwik- en kwikverbindingen in de bodem en het water, afkomstig van relevante puntbronnen die niet worden behandeld in de andere artikels van het Verdrag.

Het artikel bevat definities van een aantal begrippen, specifiek voor de toepassing van dit artikel.

Elke partij moet de relevante puntbronnen identificeren. Een partij met relevante bronnen moet maatregelen nemen om lozingen van kwik daarvan te beheersen. Minstens één van de in paragraaf heel algemeen geformuleerde vermelde maatregelen moeten genomen worden, zoals bijvoorbeeld het gebruik van BBT en BEP. partijen kunnen ervoor kiezen om een nationaal plan op te maken met te nemen maatregelen en verwachte streefcijfers en resultaten.

Daarnaast moet elke partij ook ten laatste vijf jaar nadat het Verdrag voor hem in werking is getreden een inventaris van lozingen uit relevante bronnen opmaken en daarna bijwerken. De COP zal verdere sturing geven bij de toepassing van dit artikel, namelijk inzake BBT en BEP en de methode voor het inventariseren van lozingen.

Artikel 10 – Milieuverantwoorde tijdelijke opslag van kwik, anders dan kwikafval

Dit artikel bepaalt dat elke partij maatregelen moet nemen zodat de tijdelijke opslag van kwik en kwikverbindingen op een milieuverantwoorde wijze gebeurt. De COP zal hiervoor richtlijnen aannemen en daarbij rekening houden met de relevante richtlijnen die zijn opgesteld ingevolge het Verdrag van Bazel en andere relevante richtlijnen. Op die manier wil men de coherentie met het Verdrag van Bazel verzekeren. Daarnaast kan de COP ook verdere vereisten opnemen in een bijkomende bijlage. Vlaanderen en de Europese Unie waren voorstander van het opnemen van specifieke en mondiaal geldende bindende vereisten voor opslag in het Verdrag zelf en deze mogelijkheid is wat daarvan overblijft. Tot slot is voorzien dat partijen met elkaar en met internationale organisaties en andere instellingen zullen samenwerken rond capaciteitsopbouw op het gebied van milieuverantwoorde tijdelijke opslag.

Artikel 11 – Kwikafval

Artikel 11 betreft de verplichtingen die van toepassing zijn op kwikafval. Voor de technische definities wordt verwezen naar het Verdrag van Bazel. Voor partijen die geen partij zijn bij dat Verdrag – bijvoorbeeld de Verenigde Staten – worden die als richtlijn gebruikt. De omschrijving van kwikafval in de tweede paragraaf voor het doel van dit Verdrag geldt bovenop/naast de definities uit het Verdrag van Bazel. Daarbij wordt met het principe van een grenswaarde gewerkt, die echter nog door de COP moet worden vastgesteld.

Het artikel verplicht elke partij om maatregelen te nemen om het milieuverantwoorde beheer van kwikafval te verzekeren, daarbij rekening houdend met het Verdrag van Bazel en de richtlijnen die in dat kader ontwikkeld werden en worden, en in lijn met de verdere vereisten die de COP zal aannemen in een bijkomende bij-

lage. Die opdracht aan de COP om richtlijnen aan te nemen en op te nemen in een bijlage, is wat overblijft van de aanvankelijke wens van Vlaanderen en de Europese Unie om bindende voorschriften op te nemen in het Verdrag zelf. Daarnaast moet elke partij er ook voor zorgen dat kwikafval enkel nuttig wordt toegepast (bijvoorbeeld recyclage of hergebruik) voor een toegestaan gebruik volgens het Verdrag, of om het vervolgens op milieuverantwoorde wijze definitief te verwijderen. Voor wat betreft het internationaal transport van kwikafval wordt verwezen naar de verplichtingen van het Verdrag van Bazel. Het artikel legt verder een nauwe samenwerking op tussen de COP en de verdragsorganen van het Verdrag van Bazel voor wat betreft de evaluatie en eventuele bijwerking van de richtlijnen aangenomen onder dat Verdrag. Tot slot worden partijen aangemoedigd om met elkaar en met relevante internationale organisaties en andere entiteiten samen te werken.

Artikel 12 – Verontreinigde locaties

Dit artikel vereist dat elke partij ernaar streeft om gepaste strategieën te ontwikkelen voor de identificatie en evaluatie van met kwik verontreinigde locaties. Er is bepaald dat acties om de risico's van verontreinigde locaties te beheersen op milieuverantwoorde wijze moeten gebeuren. De COP zal verdere richtlijnen ontwikkelen rond een aantal, in paragraaf 3 vermelde, aspecten van het beheer van verontreinigde locaties. Tot slot worden partijen aangemoedigd om rond dit thema samen te werken.

Artikel 13 – Financiële middelen en financieringsmechanisme

Elke partij moet, binnen zijn mogelijkheden, in middelen voorzien voor nationale activiteiten om het Verdrag uit te voeren. Die middelen kunnen eigen nationale financiering, bilaterale en multilaterale financiering en financiering door de particuliere sector omvatten.

Er wordt een financieringsmechanisme ingesteld om de ontwikkelingslanden en de landen met een overgangseconomie te ondersteunen bij de uitvoering van hun verplichtingen ingevolge dit Verdrag. Het financieringsmechanisme omvat twee elementen: het Global Environment Facility (GEF) Trust Fund en een specifiek internationaal programma ter ondersteuning van capaciteitsopbouw en technische bijstand, dat zal worden uitgewerkt op de eerste COP. Het speciaal programma zal werken op basis van vrijwillige bijdragen. Alle partijen en de particuliere sector worden aangemoedigd om bij te dragen aan het financieringsmechanisme van het Verdrag. De Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken, Buitenlandse handel en Ontwikkelingssamenwerking betaalt de Belgische bijdrage aan GEF.

Artikel 14 – Capaciteitsopbouw, technische bijstand en technologie-overdracht

Dit artikel bepaalt dat de partijen samenwerken om, binnen hun respectieve mogelijkheden, te voorzien in tijdige en passende capaciteitsopbouw en technische bijstand voor partijen die ontwikkelingslanden zijn en partijen met een overgangseconomie, om hen bij te staan bij het uitvoeren van hun verplichtingen ingevolge dit Verdrag.

Binnen hun mogelijkheden moeten partijen ook de overdracht van technologie aan ontwikkelingslanden bevorderen en faciliteren, ondersteund door de particuliere sector, met focus op de minst ontwikkelde landen en kleine eilandstaten in ontwikkeling, en partijen met een overgangseconomie.

De Conferentie van de partijen formuleert aanbevelingen over hoe de capaciteitsopbouw, technische bijstand en technologieoverdracht verder kunnen worden verbeterd.

Artikel 15 – Comité Uitvoering en Naleving

Dit artikel richt een Comité Uitvoering en Naleving op. Het mechanisme is van toepassing op alle artikels van het Verdrag en op alle partijen, al zal het wel bijzondere aandacht hebben voor de respectieve nationale capaciteiten en de omstandigheden van de partijen. Zowel individuele als systemische nalevingsproblemen zullen door het comité onderzocht worden. Kwesties kunnen worden aangebracht door een verdragspartij met betrekking tot zichzelf, door het comité zelf op basis van de nationale verslagen of door de COP. Het is aan de COP om eventueel maatregelen te nemen, op advies van het comité. Indien het onmogelijk blijkt om tot een consensus te komen, kan het comité aanbevelingen aannemen met een drievierde-meerderheid, met een quorum van twee derde van de leden.

Artikel 16 – Gezondheidsaspecten

Dit artikel moedigt partijen aan om een aantal maatregelen te nemen, zowel op het vlak van gezondheidszorg, preventieve gezondheidszorg, onderwijs als capaciteitsopbouw voor wat de blootstelling aan kwik en kwikverbindingen betreft. Zij worden aangemoedigd om (a) kwetsbare bevolkingsgroepen te identificeren en te beschermen, (b) voorlichtings- en preventieprogramma's te bevorderen, (c) gezondheidsdiensten voor preventie, behandeling en verzorging van aan kwik blootgestelde populaties te bevorderen en (d) capaciteiten, zowel institutioneel als op het vlak van professionele gezondheidszorg voor de preventie, diagnose, behandeling en monitoring van gezondheidsrisico's van blootstelling aan kwik en kwikverbindingen te creëren en uit te breiden.

Verder bepaalt dit artikel dat de COP bij haar activiteiten de Wereldgezondheidsorganisatie, de Internationale Arbeidsorganisatie en de andere relevante intergouvernementele organisaties zou moeten consulteren en ermee zou moeten samenwerken.

Artikel 17 – Uitwisseling van informatie

Artikel 17 gaat over uitwisseling van informatie. Partijen moeten de uitwisseling van bepaalde informatie inzake kwik vergemakkelijken. Zij kunnen die informatie rechtstreeks uitwisselen, via het Secretariaat of in samenwerking met andere relevante organisaties, zoals de secretariaten van verdragen betreffende chemische stoffen en afval. Het Secretariaat krijgt eveneens een faciliterende rol voor de uitwisseling van dergelijke informatie van partijen en van intergouvernementele en non-gouvernementele organisaties en nationale en internationale instellingen. Partijen moeten ook een aanspreekpunt aanduiden voor de uitwisseling van informatie. Uitgewisselde informatie over menselijke gezondheid of leefmilieu mag niet als vertrouwelijk bestempeld worden.

Artikel 18 – Publieke informatie, bewustmaking en voorlichting

Binnen haar eigen mogelijkheden moet elke partij informatieverstrekking over kwik aan het publiek bevorderen en vergemakkelijken. Ook onderwijs, training en bewustmaking over de effecten van kwik en kwikverbindingen op de volksgezondheid en het leefmilieu moeten bevorderd en vergemakkelijkt worden.

Artikel 19 – Onderzoek, ontwikkeling en monitoring

Rekening houdend met hun onderscheiden omstandigheden en mogelijkheden, moeten partijen ernaar streven om samen te werken voor het ontwikkelen en verbeteren van bepaalde informatieve instrumenten, methodologieën en tools op het gebied van kwik en kwikverbindingen, daarbij, voor zover passend, verder bouwend op bestaande monitoringsnetwerken en onderzoeksprogramma's.

Artikel 20 – Uitvoeringsplannen

Artikel 20 bepaalt dat het partijen vrij staat om al dan niet een uitvoeringsplan voor het Verdrag te ontwikkelen en uit te voeren. Als zij ervoor kiezen zo een plan op te stellen, wordt gevraagd om dit aan het Secretariaat te bezorgen en nationale belanghebbenden te betrekken bij de uitwerking, uitvoering en herziening ervan. Indien zij dat wensen, kunnen partijen ook regionale plannen opmaken.

Artikel 21 – Verslaglegging

Partijen zijn verplicht om te rapporteren over de maatregelen die ze hebben genomen ter uitvoering van de bepalingen van het Verdrag, de doeltreffendheid van die maatregelen en de mogelijke uitdagingen om de doelstellingen van het Verdrag te bereiken. In die rapportering moet de door diverse artikels gevraagde informatie vermeld worden. De COP zal de periodiciteit en het formaat van de rapportering vaststellen.

Artikel 22 – Evaluatie van de doeltreffendheid

Dit artikel gaat in op de manier waarop de COP de doeltreffendheid van het Verdrag moet evalueren. De eerste evaluatie moet uiterlijk zes jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag plaatsvinden en daarna periodiek met een door de COP te bepalen regelmaat.

Artikel 23 – Conferentie van de partijen

Dit artikel stelt de Conferentie van de partijen in. De eerste vergadering van de COP wordt uiterlijk één jaar één jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag door de Uitvoerend Directeur van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties samengeroepen. Latere vergaderingen zullen plaatsvinden met een door de COP te bepalen regelmaat. Er kunnen in een aantal gevallen ook buitengewone bijeenkomsten van de COP worden gehouden. De COP beslist bij consensus. De vijfde paragraaf stelt de taken en functies van de COP vast. Algemeen gesteld zal de COP toezien op de tenuitvoerlegging van het Verdrag, deze evalueren en de taken uitvoeren die opgedragen zijn door het Verdrag. Er wordt ook een lijst gegeven van specifieke taken en acties die de COP kan ondernemen. Tot slot wordt bepaald wie als waarnemer kan deelnemen aan bijeenkomsten van de COP. De toegang en deelname van deze waarnemers is verder afhankelijk van de procedureregels die de COP zal aannemen.

Artikel 24 – Secretariaat

Dit artikel richt het Secretariaat in en bepaalt zijn taken. Het Secretariaat zal worden uitgevoerd door de Uitvoerend Directeur van UNEP, tenzij de COP met een drievierdemeerderheid anders beslist. Er wordt ook reeds vermeld dat de COP, in overleg, kan zorgen voor versterkte samenwerking en coördinatie tussen het Secretariaat en de secretariaten van de andere verdragen over chemische stoffen en afval. Het idee is dat het Kwikverdrag zo deel kan uitmaken van de al bestaande synergieën tussen de verdragen op het gebied van chemische stoffen en afval.

Artikel 25 – Beslechting van geschillen

Partijen moeten proberen om eventuele geschillen over de interpretatie of de toepassing van het Verdrag op te lossen door onderhandelingen of op een andere door hen te kiezen vreedzame wijze. Wanneer ze partij worden kunnen ze verklaren dat ze arbitrage en/of het aanhangig maken van het geschil bij het Internationaal Gerechtshof erkennen als bindende middelen van geschillenbeslechting (de laatste mogelijkheid betreffende het Internationaal Gerechtshof staat niet open voor regi-

onale organisaties voor economische integratie). Die verklaring kan eventueel herroepen worden. Tot slot is er ook een conciliatiecommissie waar een partij indien nodig een beroep op kan doen.

Artikel 26 – Wijzigingen van het Verdrag

Dit artikel zet de procedure uit voor het wijzigen van het Verdrag. Wijzigingen kunnen worden voorgesteld door eender welke partij, moeten door het Secretariaat ten laatste zes maanden op voorhand worden rondgestuurd en moeten worden aangenomen op een bijeenkomst van de COP. Indien het onmogelijk blijkt om bij consensus te beslissen over de voorgestelde amendementen, kan de COP ze in laatste instantie aannemen met een drievierdemeerderheid. Een aangenomen amendement zal in werking treden voor de partijen die ermee ingestemd hebben erdoor gebonden te zijn op de 90ste dag na de dag dat minstens drie vierden van de partijen die partij waren op het ogenblik dat het amendement werd aangenomen hun instrument van ratificatie, aanvaarding of goedkeuring hebben neergelegd. Voor partijen die hun instrument later neerleggen, zal het amendement in werking treden op de 90ste dag na de neerlegging daarvan.

Artikel 27 – Aanneming en wijziging van bijlagen

Dit artikel betreft het statuut van bijlagen en hoe ze aangenomen en gewijzigd kunnen worden. Bijlagen maken integraal deel uit van het Verdrag en eventuele bijkomende bijlagen moeten strikt beperkt blijven tot procedurele, wetenschappelijke, technische of administratieve zaken. Net als voor amendementen aan het Verdrag geldt dat bijlagen in laatste instantie kunnen worden aangenomen of gewijzigd met een drievierdemeerderheid. In tegenstelling tot wijzigingen aan het Verdrag werkt men hier met een systeem van vereenvoudigde verdragswijziging waarbij bijkomende bijlagen of wijzigingen aan bijlagen in werking treden voor alle partijen die binnen het jaar geen notificatie van niet-aanvaarding hebben gedaan. De procedure is identiek voor bijkomende bijlagen als voor amendementen, behalve dat partijen de vereenvoudigde procedure voor wijzigingen aan amendementen kunnen uitschakelen mits aflegging van een verklaring.

Artikel 28 – Stemrecht

In principe heeft elke verdragspartij één stem. Een regionale organisatie voor economische integratie (REIO) beschikt echter over een aantal stemmen gelijk aan het aantal stemmen van hun lidstaten die partij zijn bij het Verdrag. Het stemrecht van een REIO en dat van zijn leden kunnen niet tegelijkertijd uitgeoefend worden.

Artikel 29 – Ondertekening

Het Verdrag wordt geopend voor ondertekening in Kumamoto (Japan) op 10 en 11 oktober 2013 en staat daarna open voor ondertekening op het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in New York tot 9 oktober 2014.

Artikel 30 – Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding

Dit Verdrag kan worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door staten en regionale organisaties voor economische integratie.

Dit artikel regelt ook de modaliteiten voor de deelname van regionale organisaties voor economische integratie en van hun lidstaten. Indien een REIO partij wordt zonder dat één van zijn lidstaten partij is bij het Verdrag, zijn alle verplichtingen van het Verdrag op die REIO van toepassing. Als naast de REIO zelf, ook één of meerdere van zijn lidstaten partij zijn, moeten zij onderling bepalen wie verantwoordelijkheid draagt voor welke verdragsverplichtingen. In dat geval mogen de

REIO en zijn lidstaten hun rechten onder het Verdrag niet gelijktijdig uitoefenen. Een REIO die partij wordt, moet meedelen in welke mate hij bevoegd is voor de materies die gedekt worden door het Verdrag. Eventuele latere wijzigingen hieraan moeten eveneens worden meegedeeld. Landen en REIO's worden ook aangemoedigd om op het ogenblik dat ze partij worden, informatie door te geven over de maatregelen die genomen worden om het Verdrag uit te voeren.

Artikel 31 – Inwerkingtreding

Het Verdrag treedt in werking op de 90ste dag na de ontvangst van het 50ste instrument van ratificatie, aanvaarding, goedkeuring of toetreding (die van REIO's tellen niet mee bovenop die van hun lidstaten) en voor landen of REIO's die later partij worden onmiddellijk de dag nadat zij hun instrument neergelegd hebben.

Artikel 32 – Voorbehouden

Voorbehouden bij het Verdrag zijn niet mogelijk.

Artikel 33 – Opzegging

Partijen kunnen ten vroegste drie jaar nadat het Verdrag voor hun in werking is getreden, en daarna te allen tijde, het Verdrag opzeggen. De opzegging wordt van kracht een jaar nadat de depositaris de kennisgeving van opzegging heeft ontvangen, of op een latere datum, indien dat zo bepaald is in de kennisgeving.

Artikel 34 – Depositaris

De depositaris voor het Verdrag is de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 35 – Authentieke teksten

Dit artikel vermeldt wat de authentieke teksten van het Verdrag zijn.

Bijlage A. Kwikhoudende producten

Eerst worden een aantal producten opgesomd waarop de bijlage niet van toepassing is.

De bijlage omvat verder twee delen:

- het eerste deel omvat een lijst van producten waarvan de productie, import en export verboden zijn vanaf de opgegeven einddatum;
- het tweede deel omvat de producten waarvoor de partijen maatregelen moeten nemen en bijhorende maatregelen. Momenteel is er slechts één product in dit deel opgenomen, namelijk tandamalgaam.

Bijlage B. Productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt

Deze bijlage beschrijft de maatregelen die de partijen moeten nemen ten aanzien van de productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt.

Deel 1 omvat een lijst met productieprocessen die verboden zullen zijn vanaf de opgegeven einddatum. Daarin zijn momenteel opgenomen de productie van chloor-alkali en de productie van acetaldehyde waarbij kwik of kwikverbindingen als katalysator worden gebruikt.

Deel 2 omvat een lijst met productieprocessen waarvoor de partijen maatregelen moeten nemen. Momenteel zijn daarin de productie vinylchloridemonomeer opge-

nomen, natrium- of kaliummethylaat of ethylaat en de productie van polyurethaan met kwikhoudende katalysatoren.

Bijlage C. Ambachtelijke en kleinschalige goudwinning. Nationale actieplannen

Deze bijlage bevat de maatregelen die aangenomen moeten worden overeenkomstig artikel 7 van het Verdrag, voor ambachtelijke en kleinschalige goudwinning en -verwerking waarbij goud uit erts onttrokken wordt door het met kwik te amalgameren.

Bijlage D. Lijst van puntbronnen van emissies van kwik en kwikverbindingen in de atmosfeer

Deze bijlage bevat de lijst van de puntbronnen van emissies die door de lidstaten gereguleerd moeten worden overeenkomstig artikel 8 van het Verdrag.

Bijlage E. Arbitrage- en conciliatieprocedure

Deze bijlage beschrijft de arbitrage- en conciliatieprocedure.

D. Bespreking van het ontwerp van instemmingsdecreet

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar

Artikel 2

Artikel 2 strekt ertoe gevolg te verlenen aan het Verdrag van Minamata.

Artikel 3

Artikel 27, §3, van het Verdrag bepaalt dat er aanvullende bijlagen bij het Verdrag kunnen worden aangenomen op basis van een procedure van vereenvoudigde verdragswijziging met stilzwijgende instemming.

Aanvullende bijlagen worden aangenomen tijdens een vergadering van de Conferentie van de partijen, op voorstel van één van de partijen. Indien er geen consensus bereikt kan worden, kunnen de partijen een aanvullende bijlage in laatste instantie aannemen met een meerderheid van drie vierden van de stemmen van de op de vergadering aanwezige partijen die hun stem uitbrengen. Een partij die niet in staat is een aanvullende bijlage te aanvaarden, stelt de depositaris daarvan schriftelijk in kennis binnen een jaar vanaf de datum van mededeling door de depositaris van de aanneming van de aanvullende bijlage. Na het verstrijken van één jaar vanaf de datum van de mededeling door de depositaris van de aanneming van een aanvullende bijlage, treedt de bijlage in werking voor alle partijen die geen kennisgeving van niet-aanvaarding hebben ingediend. Een partij die een kennisgeving heeft ingediend, kan die later terugtrekken, zodat de bijlage desgevallend toch in werking kan treden voor die partij.

Een dergelijke techniek van vereenvoudigde verdragswijziging wordt regelmatig gebruikt in leefmilieuverdragen en maakt het mogelijk om een verdrag up-to-date te houden, zonder dat ratificatie vereist is door de partijen.

Artikel 3 strekt ertoe voorafgaandelijk instemming te verlenen met aanvullende bijlagen en zorgt ervoor dat aanvullende bijlagen volkomen gevolg zullen hebben. Om het Vlaams Parlement de kans te geven om zich ertegen te verzetten

dat een bepaalde aanvullende bijlage volkomen gevolg zal hebben, is bepaald dat de Vlaamse Regering verplicht een afschrift van dergelijke aanvullende bijlagen moet meedelen aan het Vlaams Parlement. Die mededeling moet gebeuren zodra de Vlaamse Regering in kennis is gesteld van de aanvaarding van de aangenomen wijziging. Binnen een termijn die de Vlaamse Regering in de mededeling aangeeft, maar ten laatste elf maanden na de mededeling door de depositaris van de wijziging van de bijlage, kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat de wijziging volkomen gevolg zal hebben. Op die manier wordt ervoor gezorgd dat België, indien het Vlaams Parlement zich verzet, een tijdige kennisgeving van niet-aanvaarding kan doen om er zo voor te zorgen dat de aanvullende bijlage niet in werking treedt voor België.

Dergelijk mechanisme van voorafgaande instemming, met mededeling aan het Parlement en mogelijkheid tot verzet, wordt aanvaard door de Raad van State. Het blijft echter wel noodzakelijk om de aangenomen bijlagen te publiceren in het Belgisch Staatsblad opdat ze in het interne recht gevolg zouden hebben.

Artikel 4

Artikel 4 bevat een identieke procedure van voorafgaande instemming als in artikel 3, maar dit keer voor wijzigingen van de bijlagen van het Verdrag. Ook hier is erin voorzien dat de Vlaamse Regering moet zorgen voor een mededeling aan het Vlaams Parlement en ook hier krijgt het Vlaams Parlement een bepaalde termijn om zich te verzetten tegen wijzigingen, zodat België een tijdige kennisgeving van niet-aanvaarding kan doen aan en ervoor kan zorgen dat de wijzigingen niet in werking treden voor België.

Ook voor wijzigingen van bijlagen geldt dat ze in het Belgisch Staatsblad moeten worden gepubliceerd, opdat ze in het interne recht gevolg zouden hebben.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

VOORONTWERP VAN DECREET



Ontwerp van decreet houdende instemming met het Verdrag van Minamata inzake kwik, gedaan te Kumamoto op 10 oktober 2013.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Het Verdrag van Minamata inzake kwik, gedaan te Kumamoto op 10 oktober 2013, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Aanvullende bijlagen bij het Verdrag, die met toepassing van Artikel 27, §3, van het Verdrag worden aangenomen, zonder dat België binnen een jaar vanaf de datum van mededeling door de depositaris van de aanneming ervan een kennisgeving van niet-aanvaarding heeft ingediend, zullen volkomen gevolg hebben.

De Vlaamse Regering deelt een afschrift van elke aanvullende bijlage, die met toepassing van Artikel 27, §3, van het Verdrag wordt aangenomen, mee aan het Vlaams Parlement zodra ze in kennis is gesteld van de aanneming ervan.

Binnen een termijn die de Vlaamse Regering in die mededeling aangeeft, maar ten laatste elf maanden na de mededeling door de depositaris van de aanvullende bijlage, kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat de bijlage volkomen gevolg zal hebben.

Art. 4. Wijzigingen van de bijlagen bij het Verdrag, die met toepassing van Artikel 27, §4, van het Verdrag zijn aangenomen, zonder dat België binnen een jaar vanaf de datum van mededeling door de depositaris van de aanneming ervan, een kennisgeving van niet-aanvaarding heeft ingediend, zullen volkomen gevolg hebben.

De Vlaamse Regering deelt een afschrift van elke wijziging van een bijlage, die met toepassing van Artikel 27, §4, van het Verdrag wordt

aangenomen, mee aan het Vlaams Parlement zodra ze in kennis is gesteld van de aanneming ervan.

Binnen een termijn die de Vlaamse Regering in die mededeling aangeeft, maar ten laatste elf maanden na de mededeling door de depositaris van de wijziging van de bijlage, kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat de wijziging volkomen gevolg zal hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE MINARAAD

MINARAAD

milieu & natuur

STRATEGISCHE
ADVIESRAAD
VOOR HET
BELEIDSDOMEIN
LEEFMILIEU
NATUUR
EN ENERGIE

Minaraad
Kliniekstraat 25 - 4de verdieping
1070 Brussel
T 02 558 01 30
F 02 558 01 31
E info@minaraad.be
www.minaraad.be

Mevrouw Joke Schauvliege
Vlaams minister van Omgeving, Natuur en
Landbouw
Koning Albert II-laan 20 bus 1
1000 Brussel

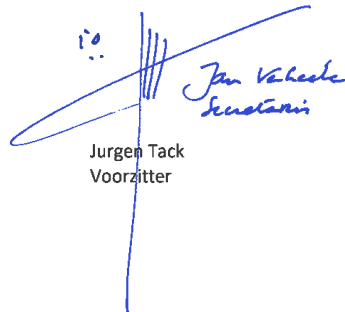
uw bericht van 4 januari 2017	uw kenmerk K37/20170104- 19353	ons kenmerk 01/M6/2017/20	bijlagen
Vragen naar / e-mail Jan.verheeke@minaraad.be	Telefoon 02 558 01 3	Datum 13 januari 2017	

Betreft: Verdrag van Minamata inzake kwik

Mevrouw de minister,

Op 5 januari 2017 ontving de Minaraad de adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het Verdrag van Minamata inzake kwik, gedaan te Kumamoto op 10 oktober 2013. Het Dagelijks Bestuur van de Minaraad besliste om over dit dossier niet te adviseren. Het gaat hierom een instemmingsdecreet waarbij er weinig of nagenoeg geen ruimte is voor wijzigingen.

Hoogachtend,



Jurgen Tack
Voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.968/1
van 14 maart 2017

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest en de
Vlaamse Gemeenschap 'houdende instemming met het Verdrag
van Minamata inzake kwik, gedaan te Kumamoto op
10 oktober 2013'

Op 9 februari 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van zestig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ‘houdende instemming met het Verdrag van Minamata inzake kwik, gedaan te Kumamoto op 10 oktober 2013’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 2 maart 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 maart 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met het Verdrag van Minamata inzake kwik, gedaan te Kumamoto (Japan) op 10 oktober 2013 (artikel 2 van het ontwerp).

Het ontwerp strekt er tevens toe om voorafgaande instemming te verlenen met wijzigingen van de bijlagen bij het Verdrag of mogelijk later aan te nemen nieuwe bijlagen bij het Verdrag die met toepassing van artikel 27 van het Verdrag worden aangenomen, zonder dat België zich tegen de aanneming ervan verzet. Zodra zij in kennis is gesteld van hun aanneming, deelt de Regering aan het Parlement elke toevoeging of wijziging van een bijlage mee die aangenomen is overeenkomstig artikel 27, leden 3 of 4 van het Verdrag. Ten laatste elf maanden na de mededeling van de Regering kan het Parlement zich ertegen verzetten dat de toevoeging of wijziging van een bijlage volkomen gevolg zal hebben (artikelen 3 en 4).

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Artikelen 3 en 4

3. De in de artikelen 3 en 4 ontworpen regelingen in verband met de voorafgaande instemming met aanvullende bijlagen of wijzigingen van bijlagen, doet geen afbreuk aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 190 van de Grondwet en uit artikel 55 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, om de betrokken bijlagen en wijzigingen bekend te maken in het *Belgisch Staatsblad* opdat ze bindend worden in het interne recht.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Krachtens artikel 190 van de Grondwet is alleen de wetgever bevoegd om te bepalen in welke vorm wetten en verordeningen bekendgemaakt moeten worden opdat ze verbindend zijn. Volgens het Hof van Cassatie is die bepaling van de Grondwet van overeenkomstige toepassing op internationale akten, zodat verdragen niet aan particulieren kunnen worden tegengeworpen zolang ze niet integraal in het *Belgisch Staatsblad* zijn bekendgemaakt. De toekomstige bijlagen en wijzigingen waarover het *in casu* gaat, behoren bijgevolg bekendgemaakt te worden in het *Belgisch Staatsblad*. Dat geldt uiteraard ook voor het Verdrag waarmee men instemming wil verlenen, alsook voor de bijlagen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Het Verdrag van Minamata inzake kwik, gedaan te Kumamoto op 10 oktober 2013, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Aanvullende bijlagen bij het Verdrag, die met toepassing van artikel 27, §3, van het Verdrag worden aangenomen, zonder dat België binnen een jaar vanaf de datum van mededeling door de depositaris van de aanneming ervan, een kennisgeving van niet-aanvaarding heeft ingediend, zullen volkomen gevolg hebben.

De Vlaamse Regering deelt een afschrift van elke aanvullende bijlage, die met toepassing van artikel 27, §3, van het Verdrag wordt aangenomen, mee aan het Vlaams Parlement zodra ze in kennis is gesteld van de aanneming ervan.

Binnen een termijn die de Vlaamse Regering in die mededeling aangeeft, maar ten laatste elf maanden na de mededeling door de depositaris van de aanvullende bijlage, kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat de bijlage volkomen gevolg zal hebben.

Art. 4. Wijzigingen van de bijlagen bij het Verdrag, die met toepassing van artikel 27, §4, van het Verdrag zijn aangenomen, zonder dat België binnen een jaar vanaf de datum van mededeling door de depositaris van de aanneming ervan, een kennisgeving van niet-aanvaarding heeft ingediend, zullen volkomen gevolg hebben.

De Vlaamse Regering deelt een afschrift van elke wijziging van een bijlage, die met toepassing van artikel 27, §4, van het Verdrag wordt aangenomen, mee aan het Vlaams Parlement zodra ze in kennis is gesteld van de aanneming ervan.

Binnen een termijn die de Vlaamse Regering in die mededeling aangeeft, maar ten laatste elf maanden na de mededeling door de depositaris van de wijziging van de bijlage, kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat de wijziging volkomen gevolg zal hebben.

Brussel, 24 maart 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

BIJLAGEN:

- Nederlandse vertaling van het verdrag
- Engelse tekst van het verdrag

Verdrag van Minamata inzake kwik

De partijen bij dit Verdrag,

Erkennend dat kwik een chemische stof is die mondiaal reden geeft tot bezorgdheid vanwege de verspreiding ervan over lange afstand in de atmosfeer, persistente aanwezigheid ervan in het milieu na de antropogene introductie, de mogelijkheid tot bioaccumulatie ervan in ecosystemen en de aanzienlijke schadelijke gevolgen ervan voor de menselijke gezondheid en het milieu,

Herinnerend aan besluit 25/5 van 20 februari 2009 van de Beheerraad van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties om de aanzet te geven tot internationale actie om kwik op efficiënte, effectieve en samenhangende wijze te beheren,

Herinnerend aan paragraaf 221 van het slotdocument "The future we want" van de Conferentie van de Verenigde Naties inzake duurzame ontwikkeling waarin werd opgeroepen tot succesvolle afronding van de onderhandelingen over een mondiaal, juridisch bindend instrument inzake kwik teneinde de gevaren voor de menselijke gezondheid en het milieu aan te pakken,

Herinnerend aan de herbevestiging door de Conferentie van de Verenigde Naties inzake duurzame ontwikkeling van de beginselen van de Verklaring van Rio inzake milieu en ontwikkeling, met inbegrip van onder meer gemeenschappelijke maar gedifferentieerde verantwoordelijkheden, en erkennend de onderscheiden omstandigheden en mogelijkheden van staten en de noodzaak van wereldwijde actie,

Zich bewust van de gezondheidsproblemen, in het bijzonder in ontwikkelingslanden, als gevolg van de blootstelling aan kwik van kwetsbare bevolkingsgroepen, met name vrouwen, kinderen, en, via hen, toekomstige generaties,

Gelet op de bijzondere kwetsbaarheid van arctische ecosystemen en inheemse gemeenschappen vanwege de biomagnificatie van kwik en de verontreiniging van traditioneel voedsel en bezorgd zijnde over de inheemse gemeenschappen meer in het algemeen vanwege de gevolgen van kwik,

Erkennend gezien de belangrijke lessen van de Minamataziekte, met name de ernstige gezondheids- en milieueffecten van kwikverontreiniging en de noodzaak ervoor te zorgen dat kwik op de juiste wijze wordt beheerd en dat dergelijke gebeurtenissen in de toekomst worden voorkomen,

Het belang benadrukkend van financiële, technische en technologische ondersteuning en capaciteitsopbouw, met name voor ontwikkelingslanden en landen met een overgangseconomie, teneinde de nationale mogelijkheden om kwik te beheren te versterken en de effectieve uitvoering van het Verdrag te bevorderen,

Tevens de activiteiten van de Wereldgezondheidsorganisatie ter bescherming van de menselijke gezondheid tegen kwik en de rol van relevante multilaterale milieuverdragen erkennend, in het bijzonder het Verdrag van Basel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan en het Verdrag van

Rotterdam inzake de procedure met betrekking tot voorafgaande geïnformeerde toestemming ten aanzien van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen en pesticiden in de internationale handel,

Erkendend dat dit Verdrag en andere internationale verdragen op het gebied van milieu en handel elkaar ondersteunen,

Benadrukkend dat niets in dit Verdrag bedoeld is om de rechten en verplichtingen van partijen die voortvloeien uit bestaande internationale verdragen aan te tasten,

In het besef dat met bovenstaande overweging niet beoogd wordt een hiërarchie aan te brengen tussen dit Verdrag en andere internationale instrumenten,

Vaststellend dat niets in dit Verdrag een partij belet aanvullende nationale maatregelen te nemen die verenigbaar zijn met de bepalingen van dit Verdrag bij inspanningen om de menselijke gezondheid en het milieu te beschermen tegen blootstelling aan kwik in overeenstemming met de overige verplichtingen van die partij uit hoofde van het toepasselijke internationale recht,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1 **Doelstelling**

Dit Verdrag heeft tot doel de menselijke gezondheid en het milieu te beschermen tegen antropogene emissies en lozingen van kwik en kwikverbindingen.

Artikel 2 **Begripsomschrijvingen**

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

- a. "ambachtelijke en kleinschalige goudwinning": het delven van goud door individuele mijnwerkers of kleine ondernemingen met een beperkte kapitaalinvestering en productie;
- b. "beste beschikbare technieken": de technieken die het effectiefst zijn bij het voorkomen en, wanneer dat praktisch niet mogelijk is, verminderen van emissies en lozingen van kwik in lucht, water en bodem en de gevolgen van deze emissies en lozingen voor het milieu als geheel, rekening houdend met economische en technische overwegingen voor een bepaalde partij of bepaalde faciliteit op het grondgebied van die partij. In deze context betekent:
 - i. "beste": het effectiefst bij het bereiken van een hoog algemeen beschermingsniveau voor het milieu als geheel;
 - ii. "beschikbare" technieken: met betrekking tot een bepaalde partij en een bepaalde faciliteit op het grondgebied van die partij, de technieken die zijn ontwikkeld op een schaal die toepassing in de desbetreffende industriële sector onder economisch en technisch haalbare omstandigheden mogelijk maakt, met inachtneming van de kosten en baten, ongeacht of deze

technieken worden gebruikt of ontwikkeld op het grondgebied van die partij, mits deze toegankelijk zijn voor de exploitant van de faciliteit zoals vastgesteld door die partij; en

iii. "technieken": gebruikte technologieën, operationele praktijken en de wijze waarop installaties worden ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld;

c. "beste milieupraktijken": toepassing van de meest geschikte combinatie van maatregelen en strategieën ten behoeve van milieubeheer;

d. "kwik": elementair kwik (Hg(0), CAS no. 7439-97-6);

e. "kwikverbinding": een stof die bestaat uit kwikatomen en een of meer atomen van andere chemische elementen, die uitsluitend door een chemische reactie in verschillende componenten kan worden gesplitst;

f. "kwikhoudend product": een product of een onderdeel ervan waaraan opzettelijk kwik of een kwikverbinding is toegevoegd;

g. "partij": een staat of regionale organisatie voor economische integratie die ermee heeft ingestemd door dit Verdrag te worden gebonden en ten aanzien waarvan het Verdrag van kracht is;

h. "aanwezige partijen die hun stem uitbrengen": partijen die aanwezig zijn en voor- of tegenstemmen tijdens een vergadering van de partijen;

i. "primaire kwikmijnbouw": mijnbouw waarbij het delven van kwik het hoofddoel is;

j. "regionale organisatie voor economische integratie": een organisatie samengesteld uit soevereine staten van een bepaalde regio waaraan de lidstaten daarvan de bevoegdheid ten aanzien van bij dit Verdrag geregelde aangelegenheden hebben overgedragen en die in overeenstemming met haar eigen procedures naar behoren gemachtigd is dit Verdrag te ondertekenen, te bekrachtigen, te aanvaarden, goed te keuren of hiertoe toe te treden; en

k. "toegestaan gebruik": elk gebruik door een partij van kwik of kwikverbindingen die in overeenstemming is met dit Verdrag, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, gebruik in overeenstemming met de artikelen 3, 4, 5, 6 en 7.

Artikel 3

Bronnen voor het aanbod aan kwik en de handel erin

1. Voor de toepassing van dit artikel:

a. omvatten verwijzingen naar "kwik" mengsels van kwik met andere stoffen, waaronder kwiklegeringen, met een kwikconcentratie van ten minste 95 gewichtsprocent; en

b. wordt onder "kwikverbindingen" verstaan kwik(I)chloride (ook bekend als kalomel), kwik(II)oxide, kwik(II)sulfaat, kwik(II)nitraat, cinnaber en kwiksulfide.

2. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op:

- a. hoeveelheden kwik of kwikverbindingen die voor onderzoek op laboratoriumschaal of als referentienorm worden gebruikt; of
- b. van nature voorkomende sporen kwik of kwikverbindingen die aanwezig zijn in producten zoals andere kwikvrije metalen, ertsen of minerale producten, waaronder kool, of producten die van deze materialen zijn afgeleid, en sporen die onbedoeld in chemische producten zijn terechtgekomen; of
- c. kwikhoudende producten.

3. Geen van de partijen staat primaire kwikmijnbouw toe die niet reeds op haar grondgebied plaatsvond op de datum waarop het Verdrag ten aanzien van haar in werking trad.

4. Elke partij staat uitsluitend primaire kwikmijnbouw toe die reeds op haar grondgebied plaatsvond op de datum waarop het Verdrag voor haar in werking trad tot een termijn van ten hoogste vijftien jaar na deze datum. Gedurende deze termijn wordt het bij deze mijnbouw gewonnen kwik uitsluitend gebruikt bij de vervaardiging van kwikhoudende producten in overeenstemming met artikel 4, of bij productieprocessen in overeenstemming met artikel 5, of verwijderd in overeenstemming met artikel 11, zonder handelwijzen die leiden tot terugwinning, hergebruik, recuperatie, direct hergebruik of alternatief gebruik.

5. Elke partij:

- a. streeft ernaar individuele voorraden kwik of kwikverbindingen van meer dan 50 ton, alsmede bronnen waaruit kwik wordt gewonnen die voorraden opleveren van meer dan 10 ton per jaar die zich op haar grondgebied bevinden te identificeren;
- b. treft maatregelen om te waarborgen dat het overtollige kwik dat overblijft na de ontmanteling van chloor-alkalifaciliteiten wordt verwijderd in overeenstemming met de richtlijnen voor milieuverantwoord beheer bedoeld in artikel 11, derde lid, onderdeel a, zonder handelwijzen die leiden tot terugwinning, hergebruik, recuperatie, direct hergebruik of alternatief gebruik.

6. Geen van de partijen staat de export van kwik toe, uitgezonderd:

- a. naar een partij die de exporterende partij haar schriftelijke toestemming heeft doen toekomen en dan uitsluitend ten behoeve van:
 - i. een gebruik dat de importerende partij ingevolge dit Verdrag is toegestaan; of
 - ii. milieuverantwoorde tijdelijke opslag zoals vervat in artikel 10; of
- b. naar een staat die geen partij is die de exporterende partij zijn schriftelijke toestemming heeft doen toekomen met inbegrip van een verklaring waaruit blijkt dat:
 - i. de staat die geen partij is maatregelen heeft genomen om de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu en de naleving van de bepalingen van de artikelen 10 en 11 te waarborgen; en
 - ii. dit kwik uitsluitend bestemd is voor een gebruik dat een partij ingevolge dit Verdrag is toegestaan of voor milieuverantwoorde tijdelijke opslag zoals vervat in artikel 10.

7. Voor de schriftelijke toestemming die ingevolge het zesde lid vereist is kan een exporterende partij zich baseren op een algemene kennisgeving aan het Secretariaat door de importerende partij of staat die geen partij is. In deze algemene kennisgeving staan de voorwaarden vermeld waaronder de importerende partij of staat die geen partij is toestemming verleent. De kennisgeving kan te allen tijde door deze partij of staat die geen partij is worden ingetrokken. Het Secretariaat houdt een openbaar register bij van al deze kennisgevingen.

8. Geen van de partijen staat de import van kwik toe uit een staat die geen partij is waaraan zij haar schriftelijke toestemming zal verlenen, tenzij de staat die geen partij is een verklaring heeft overgelegd dat het kwik niet afkomstig is uit bronnen die ingevolge artikel 3 of artikel 5, onderdeel b, als niet toegestaan worden aangemerkt.

9. Een partij die ingevolge het zevende lid een algemene kennisgeving van toestemming indient, kan beslissen het achtste lid niet toe te passen, mits zij uitgebreide beperkingen blijft stellen aan de export van kwik en nationale maatregelen heeft genomen om te waarborgen dat geïmporteerd kwik op milieuverantwoorde wijze wordt beheerd. De partij verstrekt het Secretariaat een kennisgeving van deze beslissing, met inbegrip van informatie over haar exportbeperkingen en nationale regelgevende maatregelen, alsmede informatie over de hoeveelheden en de landen van herkomst van kwik dat wordt geïmporteerd uit staten die geen partij zijn. Het Secretariaat houdt een openbaar register bij van al deze kennisgevingen. Het Comité Uitvoering en Naleving toetst en evalueert deze kennisgevingen en ondersteunende informatie in overeenstemming met artikel 15 en kan, in voorkomend geval, aanbevelingen doen aan de Conferentie van de partijen.

10. De in het negende lid vervatte procedure kan worden gevolgd tot de afsluiting van de tweede vergadering van de Conferentie van de partijen. Daarna kan de procedure niet meer worden gevolgd, tenzij de Conferentie van de partijen bij eenvoudige meerderheid van de aanwezige partijen die hun stem uitbrengen anders beslist, behalve ten aanzien van een partij die voor het einde van de tweede vergadering van de Conferentie van de partijen een kennisgeving ingevolge het negende lid heeft verstrekt.

11. In de verslagen die elke partij ingevolge artikel 21 indient wordt informatie opgenomen waaruit blijkt dat aan de vereisten van dit artikel is voldaan.

12. De Conferentie van de partijen verstrekt tijdens haar eerste vergadering nadere richtlijnen met betrekking tot dit artikel, met name ten aanzien van het vijfde lid, onderdeel a, het zesde en achtste lid, en stelt de vereiste inhoud op van de in het zesde lid, onderdeel b, en achtste lid, bedoelde verklaring en neemt deze aan.

13. De Conferentie van de partijen evalueert of de handel in bepaalde kwikverbindingen de doelstelling van dit Verdrag in gevaar brengt en bestudeert of het zesde en achtste lid van toepassing dienen te worden op bepaalde kwikverbindingen door deze op te nemen in een aanvullende bijlage die in overeenstemming met artikel 27 wordt aangenomen.

Artikel 4

Kwikhoudende producten

1. Elk van de partijen zorgt er door het nemen van passende maatregelen voor dat de productie, import of export van kwikhoudende producten vermeld in Deel I van Bijlage A niet is toegestaan na de voor die producten gespecificeerde datum van uitfasering, behalve wanneer er een uitzondering is gespecificeerd in Bijlage A of wanneer de partij een geregistreerde vrijstelling ingevolge artikel 6 heeft.

2. Een partij kan, als alternatief voor het eerste lid, op het tijdstip van bekrachtiging of zodra een wijziging van Bijlage A voor haar in werking treedt, aangeven dat zij andere maatregelen

of strategieën uitvoert om de in Deel I van Bijlage A vermelde producten aan te pakken. Een partij kan uitsluitend voor dit alternatief kiezen, indien zij kan aantonen dat zij de productie, import en export van het overgrote deel van de in Deel I van Bijlage A vermelde producten reeds tot een "de-minimis"-niveau heeft teruggebracht en dat zij maatregelen of strategieën heeft ingevoerd om het gebruik van kwik in aanvullende, niet in Deel I van Bijlage A vermelde producten te verminderen op het moment waarop de partij het Secretariaat in kennis stelt van haar beslissing van dit alternatief gebruik te maken. Een partij die voor dit alternatief kiest, dient daarnaast:

- a. bij de eerste gelegenheid aan de Conferentie van de partijen verslag uit te brengen van de ingevoerde maatregelen of strategieën, met inbegrip van een kwantificering van de bereikte reducties;
- b. maatregelen of strategieën toe te passen om het gebruik van kwik te verminderen in producten die in Deel I van Bijlage A zijn vermeld waarvoor nog geen "de-minimis"-waarde is behaald;
- c. aanvullende maatregelen te overwegen om verdere reducties te bewerkstelligen; en
- d. geen beroep te kunnen doen op vrijstellingen ingevolge artikel 6 voor een productcategorie waarvoor dit alternatief is gekozen.

Uiterlijk vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag toetst de Conferentie van de partijen, als onderdeel van de toetsingsprocedure ingevolge het achtste lid, de voortgang en effectiviteit van de ingevolge dit lid genomen maatregelen.

3. Elke partij neemt maatregelen voor kwikhoudende producten vermeld in Deel II van Bijlage A in overeenstemming met de daarin vervatte bepalingen.

4. Het Secretariaat verzamelt en houdt op basis van door de partijen verstrekte informatie, informatie bij over kwikhoudende producten en hun alternatieven en stelt deze informatie algemeen beschikbaar. Het Secretariaat stelt ook andere relevante informatie die door de partijen is ingediend algemeen beschikbaar.

5. Elke partij neemt maatregelen om te voorkomen dat kwikhoudende producten waarvan de productie, import en export ingevolge dit artikel niet zijn toegestaan, worden opgenomen in samengestelde producten.

6. Elke partij ontmoedigt de productie en commerciële distributie van kwikhoudende producten die niet vallen onder het gebruik van kwikhoudende producten zoals dat tot op de datum van inwerkingtreding van het Verdrag voor die partij bekend was, tenzij een beoordeling van de risico's en voordelen van het product aantoont dat het product voordelen voor het milieu en de menselijke gezondheid oplevert. De partijen voorzien het Secretariaat, in voorkomend geval, van informatie over een dergelijk product, met inbegrip van informatie over de risico's en voordelen voor het milieu en de menselijke gezondheid van dit product. Het Secretariaat stelt deze informatie algemeen beschikbaar.

7. Elke partij kan bij het Secretariaat een voorstel indienen voor het vermelden in Bijlage A van een kwikhoudend product, met inbegrip van informatie over de beschikbaarheid, technische en economische haalbaarheid en risico's en voordelen voor het milieu en de gezondheid van de kwikvrije alternatieven voor het product, rekening houdend met informatie ingevolge het vierde lid.

8. Uiterlijk vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag toetst de Conferentie van de partijen Bijlage A en kan zij wijzigingen van die Bijlage in overweging nemen in overeenstemming met artikel 27.

9. Bij de toetsing van Bijlage A overeenkomstig het achtste lid houdt de Conferentie van de partijen ten minste rekening met:

- a. elk voorstel dat ingevolge het zevende lid wordt ingediend;
- b. de informatie die overeenkomstig het vierde lid beschikbaar is gesteld; en
- c. de beschikbaarheid voor de partijen van kwikvrije alternatieven die technisch en economisch haalbaar zijn, rekening houdend met de risico's en voordelen voor het milieu en de menselijke gezondheid.

Artikel 5

Productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt

1. Voor de toepassing van dit artikel en Bijlage B omvatten productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt geen processen waarbij gebruik wordt gemaakt van kwikhoudende producten, processen voor het vervaardigen van kwikhoudende producten of processen waarbij kwikhoudend afval wordt verwerkt.

2. Elke partij zorgt er door het nemen van passende maatregelen voor dat het gebruik van kwik of kwikverbindingen bij de in Deel I van Bijlage B vermelde productieprocessen niet is toegestaan na de in die bijlage gespecificeerde datum van uitfasering voor de individuele processen, tenzij de partij een geregistreerde vrijstelling ingevolge artikel 6 heeft.

3. Elke partij neemt maatregelen om het gebruik van kwik of kwikverbindingen bij de in Deel II van Bijlage B vermelde processen te beperken in overeenstemming met de daarin vervatte bepalingen.

4. Het Secretariaat verzamelt, op basis van door de partijen verstrekte informatie, informatie over processen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt en hun alternatieven, houdt deze bij en stelt deze informatie algemeen beschikbaar. De partijen kunnen ook andere relevante informatie indienen, die door het Secretariaat algemeen beschikbaar wordt gesteld.

5. Elke partij met een of meer faciliteiten waar kwik of kwikverbindingen worden gebruikt bij de in Bijlage B vermelde productieprocessen:

- a. neemt maatregelen om de emissies en lozingen van kwik of kwikverbindingen door deze faciliteiten aan te pakken;
- b. neemt in haar ingevolge artikel 21 ingediende verslagen informatie op over de ingevolge dit lid genomen maatregelen; en
- c. streeft ernaar faciliteiten op haar grondgebied te identificeren die kwik of kwikverbindingen gebruiken voor in Bijlage B vermelde processen en dient uiterlijk drie jaar nadat het Verdrag voor haar in werking treedt bij het Secretariaat informatie in over het aantal en type faciliteiten en de geraamde jaarlijkse hoeveelheid kwik of kwikverbindingen die in deze faciliteiten worden gebruikt. Het Secretariaat stelt deze informatie algemeen beschikbaar.

6. Geen van de partijen staat toe dat een faciliteit die niet bestond voor de datum waarop het Verdrag voor haar in werking trad kwik of kwikverbindingen gebruikt bij de in Bijlage B vermelde productieprocessen. Voor deze faciliteiten gelden geen vrijstellingen.

7. Elke partij ontmoedigt de ontwikkeling van faciliteiten die een ander productieproces gebruiken waarbij bewust kwik of kwikverbindingen worden gebruikt dat niet bestond voor de datum van inwerkingtreding van het Verdrag, tenzij de partij ten genoegen van de Conferentie van de partijen kan aantonen dat het productieproces aanzienlijke voordelen voor milieu en gezondheid biedt en dat er geen technisch en economisch haalbare kwikvrije alternatieven beschikbaar zijn die dezelfde voordelen bieden.

8. De partijen worden aangemoedigd informatie uit te wisselen over relevante nieuwe technologische ontwikkelingen, economisch en technisch haalbare kwikvrije alternatieven en mogelijke maatregelen en technieken voor het verminderen en waar mogelijk beëindigen van het gebruik van kwik en kwikverbindingen in, en emissies en lozingen van kwik en kwikverbindingen bij, de in Bijlage B vermelde productieprocessen.

9. Elke partij kan een voorstel tot wijziging van Bijlage B indienen voor vermelding van een productieproces waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt. Het voorstel omvat informatie over de beschikbaarheid, technische en economische haalbaarheid en risico's en voordelen voor milieu en gezondheid van de kwikvrije alternatieven voor het proces.

10. Uiterlijk vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag toetst de Conferentie van de partijen Bijlage B en kan zij wijzigingen van die Bijlage in overweging nemen in overeenstemming met artikel 27.

11. Bij toetsing van Bijlage B ingevolge het tiende lid, houdt de Conferentie van de partijen ten minste rekening met:

- a. elk voorstel dat ingevolge het negende lid wordt ingediend;
- b. de informatie die ingevolge het vierde lid beschikbaar wordt gesteld; en
- c. de beschikbaarheid voor de partijen van kwikvrije alternatieven die technisch en economisch haalbaar zijn, rekening houdend met de risico's en voordelen voor milieu en gezondheid.

Artikel 6

Vrijstellingen die partijen kunnen aanvragen

1. Elke staat of regionale organisatie voor economische integratie kan een of meer vrijstellingen van de in Bijlage A en Bijlage B vermelde data van uitfasering, hierna te noemen "vrijstelling", registreren door het Secretariaat hiervan schriftelijk in kennis te stellen:

- a. op het moment waarop hij of zij partij bij dit Verdrag wordt; of
- b. in het geval van een kwikhoudend product dat door een wijziging in Bijlage A is opgenomen of een productieproces waarbij kwik wordt gebruikt dat door een wijziging is toegevoegd aan Bijlage B, uiterlijk op de datum waarop de betreffende wijziging voor die partij in werking treedt.

Deze registratie gaat vergezeld van een verklaring waarin de partij toelicht waarom vrijstelling nodig is.

2. Een vrijstelling kan worden geregistreerd voor een in Bijlage A of B vermelde categorie of voor een subcategorie die door een staat of regionale organisatie voor economische integratie wordt geïdentificeerd.

3. Elke partij met een of meer vrijstellingen wordt in een register opgenomen. Het Secretariaat legt het register aan, houdt het bij en stelt het algemeen beschikbaar.

4. Het register omvat:

- a. een lijst van de partijen met een of meer vrijstellingen;
- b. de voor elke partij geregistreerde vrijstelling of vrijstellingen; en
- c. de datum waarop elke vrijstelling verstrijkt.

5. Tenzij een partij in het register een kortere termijn heeft aangegeven, verstrijken alle vrijstellingen ingevolge het eerste lid vijf jaar na de betreffende datum van uitfasering vermeld in Bijlage A of B.

6. De Conferentie van de partijen kan, op verzoek van een partij, beslissen een vrijstelling met vijf jaar te verlengen, tenzij de partij om een kortere termijn verzoekt. Bij haar beslissing houdt de Conferentie van de partijen terdege rekening met het volgende:

- a. een verslag van de partij waarin de noodzaak van verlenging van de vrijstelling wordt onderbouwd en een overzicht wordt gegeven van de ondernomen en geplande activiteiten om de noodzaak voor de vrijstelling zo snel mogelijk weg te nemen;
- b. beschikbare informatie, onder meer ten aanzien van de beschikbaarheid van alternatieve producten en processen die kwikvrij zijn of waarbij minder kwik wordt verbruikt dan bij het vrijgestelde gebruik; en
- c. geplande of reeds in gang gezette activiteiten voor milieuverantwoorde opslag van kwik en verwijdering van kwikafval.

Een vrijstelling kan slechts eenmaal per product met ingang van de datum van uitfasering worden verlengd.

7. Een partij kan een vrijstelling te allen tijde intrekken door middel van een schriftelijke kennisgeving aan het Secretariaat. De intrekking van een vrijstelling wordt van kracht op de datum vermeld in de kennisgeving.

8. Niettegenstaande het eerste lid mag geen enkele staat of regionale organisatie voor economische integratie na vijf jaar na de datum van uitfasering van het betreffende in Bijlage A of B vermeld product of proces een vrijstelling laten registreren, tenzij voor een of meer partijen een vrijstelling voor dat product of proces geregistreerd blijft, na ingevolge het zesde lid een verlenging te hebben gekregen. In dat geval kan een staat of regionale organisatie voor economische integratie, op de tijdstippen vervat in het eerste lid, in de onderdelen a en b, een vrijstelling voor dat product of proces laten registreren, die tien jaar na de betreffende datum van uitfasering verstrijkt.

9. Voor geen van de partijen mag op enig moment na het verstrijken van tien jaar na de datum van uitfasering een vrijstelling van kracht zijn voor een product of proces vermeld in Bijlage A of B.

Artikel 7 **Ambachtelijke en kleinschalige goudwinning**

1. De maatregelen in dit artikel en in Bijlage C zijn van toepassing op ambachtelijke en kleinschalige goudwinning en -verwerking waarbij goud uit erts onttrokken wordt door het met kwik te amalgameren.

2. Elke partij op het grondgebied waarvan ambachtelijke en kleinschalige goudwinning en verwerking plaatsvinden waarop dit artikel van toepassing is, neemt maatregelen om het gebruik van kwik en kwikverbindingen en emissies en lozingen in het milieu als gevolg van deze winning en verwerking te verminderen, en waar mogelijk, te beëindigen.

3. Indien een partij op enig moment vaststelt dat de ambachtelijke en kleinschalige goudwinning en -verwerking op haar grondgebied niet onbetekenend zijn, stelt zij het Secretariaat hiervan in kennis. In dat geval:

- a. ontwikkelt en voert de partij een nationaal actieplan uit in overeenstemming met Bijlage C;
- b. dient de partij haar nationale actieplan in bij het Secretariaat uiterlijk drie jaar nadat het Verdrag voor haar in werking is getreden of drie jaar na de kennisgeving aan het Secretariaat, naargelang van welke datum de laatste is; en
- c. toetst de partij daarna elke drie jaar de voortgang die is geboekt bij het nakomen van haar verplichtingen ingevolge dit artikel en neemt deze toetsingen op in de verslagen die zij ingevolge artikel 21 indient.

4. De partijen kunnen met elkaar en met relevante intergouvernementele organisaties en overige instanties samenwerken, in voorkomend geval, om de doelstellingen van dit artikel te verwezenlijken. Deze samenwerking kan bestaan uit:

- a. het ontwikkelen van strategieën om de verspreiding van kwik of kwikverbindingen voor gebruik bij de ambachtelijke en kleinschalige goudwinning en -verwerking te voorkomen;
- b. initiatieven voor voorlichting, bewustmaking en capaciteitsopbouw;
- c. het bevorderen van onderzoek naar duurzame kwikvrije alternatieven;
- d. het bieden van technische en financiële ondersteuning;
- e. partnerschappen ter ondersteuning van de nakoming van hun verplichtingen ingevolge dit artikel; en
- f. het gebruik van bestaande mechanismen voor informatie-uitwisseling ter bevordering van kennis, beste milieupraktijken en alternatieve technologieën die milieutechnisch, technisch, maatschappelijk en economisch haalbaar zijn.

Artikel 8 Emissies

1. Dit artikel heeft betrekking op het beheersen en, waar mogelijk, verminderen van de emissies van kwik en kwikverbindingen, vaak uitgedrukt als "totaal kwik", in de atmosfeer door maatregelen om de emissies van puntbronnen die vallen onder de in Bijlage D vermelde broncategorieën te beheersen.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

- a. "emissies": emissies van kwik of kwikverbindingen in de atmosfeer;
- b. "relevante bron": een bron die valt onder een van de in Bijlage D vermelde broncategorieën. Een partij kan desgewenst criteria vaststellen om de bronnen die behoren tot een in Bijlage D vermelde broncategorie te identificeren, mits de criteria voor een categorie ten minste 75 procent van de emissies uit die categorie omvatten;
- c. "nieuwe bron": elke relevante bron in een categorie die in Bijlage D is vermeld waarvan de bouw of ingrijpende wijziging is aangevangen ten minste een jaar na de datum van:
 - i. inwerkingtreding van dit Verdrag voor de betrokken partij; of
 - ii. inwerkingtreding voor de betrokken partij van een wijziging van Bijlage D wanneer de bron uitsluitend uit hoofde van die wijziging onderworpen wordt aan de bepalingen van dit Verdrag;
- d. "ingrijpende wijziging": een wijziging van een relevante bron die leidt tot een wezenlijke toename van emissies, uitgezonderd veranderingen van emissies die het gevolg zijn van de terugwinning van bijproducten. Het is aan de partij te beslissen of een wijziging al dan niet ingrijpend is;
- e. "bestaande bron": elke relevante bron die geen nieuwe bron is;
- f. "emissiegrenswaarde": de maximale door een puntbron uitgestoten concentratie, massa of het maximale emissieniveau van kwik of kwikverbindingen, vaak uitgedrukt als "totaal kwik".

3. Een partij met relevante bronnen neemt maatregelen om emissies te beheersen en kan een nationaal plan opstellen waarin de maatregelen worden beschreven die worden genomen om emissies te beheersen en de verwachte streefcijfers, doelstellingen en uitkomsten. De plannen worden ingediend bij de Conferentie van de partijen binnen vier jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag voor die partij. Indien een partij een uitvoeringsplan ontwikkelt in overeenstemming met artikel 20, kan de partij daarin het plan dat ingevolge dit lid is opgesteld opnemen.

4. Voor haar nieuwe bronnen eist elke partij het gebruik van de beste beschikbare technieken en de beste milieupraktijken om emissies te beheersen en, wanneer mogelijk, te verminderen, zo snel als praktisch uitvoerbaar is maar uiterlijk vijf jaar na de datum waarop het Verdrag voor die partij in werking is getreden. Een partij kan emissiegrenswaarden hanteren die in overeenstemming zijn met de toepassing van de beste beschikbare technieken.

5. Voor haar bestaande bronnen neemt elke partij een of meer van de volgende maatregelen op in haar nationale plannen, en voert deze uit, rekening houdend met haar nationale omstandigheden en de economische en technische haalbaarheid en betaalbaarheid van de volgende maatregelen, zo snel als praktisch uitvoerbaar is maar uiterlijk tien jaar na de datum waarop het Verdrag voor haar in werking is getreden:

- a. een gekwantificeerde doelstelling om emissies uit relevante bronnen te beheersen en, waar mogelijk, te verminderen;
 - b. emissiegrenswaarden om emissies uit relevante bronnen te beheersen en, waar mogelijk, te verminderen;
 - c. het gebruik van de beste beschikbare technieken en de beste milieupraktijken om emissies uit relevante bronnen te beheersen;
 - d. een beheersingsstrategie voor meerdere vervuilende stoffen die bijkomende voordelen oplevert bij de beheersing van kwikemissies;
 - e. alternatieve maatregelen om emissies uit relevante bronnen te verminderen.
6. De partijen kunnen dezelfde maatregelen toepassen op alle bestaande relevante bronnen of andere maatregelen aannemen ten aanzien van elke broncategorie. Het doel van door een partij toegepaste maatregelen is redelijke vooruitgang te boeken met het in de loop der tijd verminderen van emissies.
7. Elke partij stelt, zo snel als praktisch mogelijk is en uiterlijk vijf jaar na de datum waarop het Verdrag voor haar in werking treedt, een inventaris op van de emissies uit relevante bronnen en houdt deze daarna bij.
8. De Conferentie van de partijen neemt tijdens haar eerste vergadering richtlijnen aan voor:
- a. de beste beschikbare technieken en de beste milieupraktijken, rekening houdend met verschillen tussen nieuwe en bestaande bronnen en de noodzaak effecten op alle milieucompartimenten te minimaliseren; en
 - b. steun voor partijen bij het uitvoeren van de in het vijfde lid vervatte maatregelen, met name het bepalen van doelstellingen en vaststellen van emissiegrenswaarden.
9. De Conferentie van de partijen neemt, zo snel als praktisch mogelijk is, richtlijnen aan voor:
- a. criteria die partijen ingevolge het tweede lid, onderdeel b, kunnen ontwikkelen;
 - b. de methode voor het inventariseren van emissies.
10. De Conferentie van de partijen toetst regelmatig de ingevolge het achtste en negende lid ontwikkelde richtlijnen en actualiseert deze indien nodig. De partijen nemen deze richtlijnen in acht bij het uitvoeren van de relevante bepalingen van dit artikel.
11. Elke partij neemt informatie over de tenuitvoerlegging van dit artikel op in de verslagen die zij ingevolge artikel 21 indient, met name informatie over de maatregelen die zij genomen heeft in overeenstemming met het vierde tot en met het zevende lid en de effectiviteit van de maatregelen.

Artikel 9

Lozingen

1. Dit artikel heeft betrekking op het beheersen en, waar mogelijk, verminderen van lozingen van kwik en kwikverbindingen, vaak uitgedrukt als "totaal kwik", in de bodem en het water door relevante puntbronnen die niet in andere bepalingen van dit Verdrag aan de orde komen.
2. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
- a. "lozingen": lozingen van kwik of kwikverbindingen in de bodem of het water;

- b. "relevante bron": elke wezenlijke antropogene bron van puntlozingen die door een partij wordt geïdentificeerd en die niet in andere bepalingen van dit Verdrag aan de orde komt;
- c. "nieuwe bron": elke relevante bron met de bouw of ingrijpende wijziging waarvan een aanvang is gemaakt na het verstrijken van ten minste een jaar na de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag voor de betrokken partij;
- d. "ingrijpende wijziging": een wijziging van een relevante bron die leidt tot een wezenlijke toename van lozingen, uitgezonderd veranderingen van lozingen die het gevolg zijn van de terugwinning van bijproducten. Het is aan de partij te beslissen of een wijziging al dan niet ingrijpend is;
- e. "bestaande bron": elke relevante bron die geen nieuwe bron is;
- f. "grenswaarde voor lozingen": de maximale concentratie of massa kwik of kwikverbindingen, vaak uitgedrukt als "totaal kwik", die door een puntbron wordt geloosd.

3. Elke partij identificeert uiterlijk drie jaar na de datum waarop het Verdrag voor haar in werking treedt en daarna op regelmatige basis, de relevante categorieën puntbronnen.

4. Een partij met relevante bronnen neemt maatregelen om lozingen te beheersen en kan een nationaal plan opstellen waarin de maatregelen worden beschreven die worden genomen om lozingen te beheersen en de verwachte streefcijfers, doelstellingen en uitkomsten. De plannen worden ingediend bij de Conferentie van de partijen binnen vier jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag voor die partij. Indien een partij een uitvoeringsplan ontwikkelt in overeenstemming met artikel 20, kan de partij daarin het plan dat ingevolge dit lid is opgesteld opnemen.

5. De maatregelen omvatten, in voorkomend geval, een of meer van de volgende:

- a. grenswaarden voor lozingen om lozingen uit relevante bronnen te beheersen en, waar mogelijk, te verminderen;
- b. het gebruik van de beste beschikbare technieken en de beste milieupraktijken om lozingen uit relevante bronnen te beheersen;
- c. een beheersingsstrategie voor meerdere vervuilende stoffen die bijkomende voordelen oplevert bij de beheersing van kwiklozingen;
- d. alternatieve maatregelen om lozingen uit relevante bronnen te verminderen.

6. Elke partij stelt, zo snel als praktisch mogelijk is en uiterlijk vijf jaar na de datum waarop het Verdrag voor haar in werking treedt, een inventaris op van de lozingen uit relevante bronnen en houdt deze daarna bij.

7. De Conferentie van de partijen neemt, zo snel als praktisch mogelijk is, richtlijnen aan voor:

- a. de beste beschikbare technieken en de beste milieupraktijken, rekening houdend met verschillen tussen nieuwe en bestaande bronnen en de noodzaak effecten op alle milieucompartimenten te minimaliseren;
- b. de methode voor het inventariseren van lozingen.

8. Elke partij neemt informatie over de toepassing van dit artikel op in de verslagen die zij ingevolge artikel 21 indient, met name informatie over de maatregelen die zij genomen heeft in overeenstemming met het derde tot en met het zesde lid en de effectiviteit van de maatregelen.

Artikel 10

Milieuverantwoorde tijdelijke opslag van kwik, anders dan kwikafval

1. Dit artikel heeft betrekking op de tijdelijke opslag van kwik en kwikverbindingen zoals omschreven in artikel 3 die niet vallen onder de begripsomschrijving van kwikafval zoals vervat in artikel 11.
2. Elke partij neemt maatregelen om te waarborgen dat de tijdelijke opslag van kwik en kwikverbindingen, bestemd voor een gebruik dat de partij ingevolge dit Verdrag is toegestaan, op milieuverantwoorde wijze wordt uitgevoerd, met inachtneming van de richtlijnen en in overeenstemming met vereisten die ingevolge het derde lid worden aangenomen.
3. De Conferentie van de partijen neemt richtlijnen aan voor de milieuverantwoorde tijdelijke opslag van kwik en kwikverbindingen, met inachtneming van de relevante richtlijnen die zijn opgesteld ingevolge het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan en andere relevante richtlijnen. De Conferentie van de partijen kan vereisten voor tijdelijke opslag aannemen in een aanvullende bijlage bij dit Verdrag in overeenstemming met artikel 27.
4. De partijen werken in voorkomend geval met elkaar en met relevante intergouvernementele organisaties en andere instellingen samen om de capaciteit te versterken voor de milieuverantwoorde tijdelijke opslag van kwik en kwikverbindingen.

Artikel 11

Kwikafval

1. Voor de partijen bij het Verdrag van Bazel zijn de relevante begripsomschrijvingen van het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan van toepassing op het afval waarop dit Verdrag van toepassing is. De partijen bij dit Verdrag die geen partij zijn bij het Verdrag van Bazel gebruiken deze begripsomschrijvingen als richtlijn voor het afval waarop dit Verdrag van toepassing is.
2. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder kwikafval verstaan, stoffen of voorwerpen die:
 - a. uit kwik of kwikverbindingen bestaan;
 - b. kwik of kwikverbindingen bevatten; of
 - c. verontreinigd zijn met kwik of kwikverbindingen,

in een hoeveelheid die boven de relevante grenswaarden ligt die door de Conferentie van de partijen, in goede samenwerking met de ter zake bevoegde lichamen van het Verdrag van Bazel, zijn bepaald, die worden verwijderd, bestemd zijn voor verwijdering of ingevolge de bepalingen van de nationale wetgeving of dit Verdrag dienen te worden verwijderd. Deze begripsomschrijving is niet van toepassing op deklagen, afvalgesteente en residuen uit de mijnbouw, uitgezonderd de primaire kwikmijnbouw, tenzij hierin kwik of kwikverbindingen aanwezig zijn in een hoeveelheid die boven de door de Conferentie van de partijen bepaalde grenswaarden ligt.

3. Elke partij neemt passende maatregelen opdat het kwikafval:
- op milieuverantwoorde wijze wordt beheerd, rekening houdend met de richtlijnen opgesteld ingevolge het Verdrag van Bazel en in overeenstemming met vereisten die de Conferentie van de partijen aanneemt in een aanvullende bijlage in overeenstemming met artikel 27. Bij het opstellen van vereisten houdt de Conferentie van de partijen rekening met de regelgeving en programma's inzake afvalbeheer van de partijen;
 - uitsluitend wordt teruggewonnen, gerecycled, gerecupereerd of direct wordt hergebruikt voor een toepassing die een partij ingevolge dit Verdrag is toegestaan of voor milieuverantwoorde verwijdering ingevolge het derde lid, onderdeel a;
 - in het geval van partijen bij het Verdrag van Bazel niet grensoverschrijdend wordt vervoerd, behalve wanneer het bestemd is voor milieuverantwoorde verwijdering in overeenstemming met dit artikel en met het Verdrag van Bazel. In omstandigheden waarin het Verdrag van Bazel niet van toepassing is op grensoverschrijdend vervoer, staat een partij dit vervoer uitsluitend toe met inachtneming van de relevante internationale regels, normen en richtlijnen.
4. De Conferentie van de partijen streeft naar nauwe samenwerking met de ter zake bevoegde lichamen van het Verdrag van Bazel bij het toetsen en actualiseren, in voorkomend geval, van de in het derde lid, onderdeel a, bedoelde richtlijnen.
5. De partijen worden aangemoedigd met elkaar en met relevante intergouvernementele organisaties en andere entiteiten, in voorkomend geval, samen te werken bij het ontwikkelen en in stand houden van mondiale, regionale en nationale capaciteit voor milieuverantwoord beheer van kwikafval.

Artikel 12 **Verontreinigde locaties**

1. Elke partij streeft ernaar passende strategieën te ontwikkelen voor het identificeren en beoordelen van locaties die verontreinigd zijn met kwik of kwikverbindingen.
2. Maatregelen om de risico's die dergelijke locaties opleveren te beperken worden op milieuverantwoorde wijze uitgevoerd en omvatten, waar nodig, een beoordeling van de risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu van het kwik of de kwikverbindingen die erin aanwezig zijn.
3. De Conferentie van de partijen neemt richtlijnen aan voor het beheren van verontreinigde locaties waarin de volgende methoden en handelwijzen kunnen zijn opgenomen:
- identificatie en karakterisering van de locatie;
 - betrekken van publiek;
 - beoordeling van de risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu;
 - opties voor het beheren van de risico's van verontreinigde locaties;
 - evaluatie van de voordelen en kosten; en
 - validatie van de resultaten.
4. De partijen worden aangemoedigd samen te werken bij het ontwikkelen van strategieën en het implementeren van activiteiten voor het identificeren, beoordelen, prioriteren, beheren en, in voorkomend geval, saneren van verontreinigde locaties.

Artikel 13

Financiële middelen en financieringsmechanisme

1. Elke partij verplicht zich waar dat tot haar mogelijkheden behoort te voorzien in middelen ten behoeve van die nationale activiteiten die bedoeld zijn om dit Verdrag uit te voeren, in overeenstemming met haar nationale beleid, prioriteiten, plannen en programma's. Dergelijke middelen kunnen nationale financiering door relevant beleid, ontwikkelingsstrategieën en nationale budgetten omvatten en bilaterale en multilaterale financiering, alsmede betrokkenheid van de particuliere sector.
2. De algehele effectiviteit van de uitvoering van dit Verdrag door partijen die ontwikkelingslanden zijn hangt samen met de effectieve uitvoering van dit artikel.
3. Multilaterale, regionale en bilaterale bronnen die voorzien in financiële en technische bijstand, alsmede capaciteitsopbouw en technologieoverdracht, worden met klem aangemoedigd hun activiteiten inzake kwik te verbeteren en uit te breiden ter ondersteuning van partijen die ontwikkelingslanden zijn bij de uitvoering van dit Verdrag wat betreft financiële bronnen, technische bijstand en technologieoverdracht.
4. De partijen houden bij hun activiteiten omtrent de financiering ten volle rekening met de specifieke behoeften en speciale omstandigheden van partijen die kleine eilandstaten in ontwikkeling of minst ontwikkelde landen zijn.
5. Hierbij wordt een mechanisme ingesteld dat tijdig voorziet in toereikende en voorspelbare financiële middelen. Het mechanisme dient partijen die ontwikkelingslanden zijn en partijen met een overgangseconomie te ondersteunen bij de uitvoering van hun verplichtingen ingevolge dit Verdrag.
6. Het mechanisme omvat:
 - a. het Global Environment Facility Trust Fund; en
 - b. een specifiek internationaal programma ter ondersteuning van capaciteitsopbouw en technische bijstand.
7. Het Global Environment Facility Trust Fund verstrekt tijdig nieuwe, voorspelbare en toereikende financiële middelen ter dekking van kosten voor de invoering van dit Verdrag zoals overeengekomen door de Conferentie van de partijen. Voor de toepassing van dit Verdrag functioneert het Global Environment Facility Trust Fund onder leiding van de Conferentie van de partijen, waaraan zij verantwoording aflegt. De Conferentie van de partijen verstrekt richtlijnen voor de algemene strategieën, beleidsvoornemens, programmaprioriteiten en voorwaarden voor de toegang tot en gebruik van financiële middelen. Daarnaast verstrekt de Conferentie van de partijen richtlijnen voor een indicatieve lijst van categorieën van activiteiten waarvoor steun uit het Global Environment Facility Trust Fund zou kunnen worden verleend. Het Global Environment Facility Trust Fund verstrekt middelen om de overeengekomen meerkosten van de mondiale milieuvoordelen en de overeengekomen volledige kosten van sommige faciliterende activiteiten te dekken.
8. Bij het verstrekken van middelen voor een activiteit dient het Global Environment Facility Trust Fund rekening te houden met de potentiële kwikreducties van een voorgestelde activiteit ten opzichte van de kosten ervan.
9. Voor de toepassing van dit Verdrag functioneert het in het zesde lid, onderdeel b, bedoelde programma onder de leiding van de Conferentie van de partijen, waaraan zij verantwoording

aflegt. De Conferentie van de partijen beslist tijdens haar eerste vergadering welk instituut, hetgeen een bestaande entiteit dient te zijn, gastheer van het programma is en verstrekt dit instituut hieromtrent richtlijnen, waaronder over de duur van het programma. Alle partijen en andere relevante belanghebbenden worden uitgenodigd op vrijwillige basis financiële middelen ter beschikking te stellen van het programma.

10. De Conferentie van de partijen en de entiteiten die het mechanisme vormen, komen tijdens de eerste vergadering van de Conferentie van de partijen regelingen overeen voor de uitvoering van de bovenstaande leden.

11. De Conferentie van de partijen toetst, uiterlijk tijdens haar derde vergadering en daarna op regelmatige basis, het financieringsniveau, de richtlijnen van de Conferentie van de partijen voor de entiteiten die verantwoordelijk zijn voor het functioneren van het ingevolge dit artikel ingestelde mechanisme en de effectiviteit daarvan, en hun vermogen in te spelen op de veranderende behoeften van partijen die ontwikkelingslanden zijn en partijen met een overgangseconomie. De Conferentie van de partijen neemt op basis van deze toetsing passende maatregelen om de effectiviteit van het mechanisme te verbeteren.

12. Alle partijen worden uitgenodigd, binnen hun mogelijkheden, bij te dragen aan het mechanisme. Met het mechanisme wordt het verstrekken van middelen uit andere bronnen, waaronder de particuliere sector, aangemoedigd en beoogd wordt hiermee nieuwe middelen aan te trekken voor de ondersteunde activiteiten.

Artikel 14

Capaciteitsopbouw, technische bijstand en technologieoverdracht

1. De partijen werken samen om, binnen hun respectieve mogelijkheden, te voorzien in tijdige en passende capaciteitsopbouw en technische bijstand voor partijen die ontwikkelingslanden zijn, met name de minst ontwikkelde landen en kleine eilandstaten in ontwikkeling, en partijen met een overgangseconomie, om hen bij te staan bij het uitvoeren van hun verplichtingen ingevolge dit Verdrag.

2. Capaciteitsopbouw en technische bijstand ingevolge het eerste lid en artikel 13 kan plaatsvinden via regionale, subregionale en nationale regelingen, met inbegrip van bestaande regionale en subregionale centra, via andere multilaterale en bilaterale middelen en via partnerschappen, met inbegrip van partnerschappen waarbij de particuliere sector betrokken is. Samenwerking en coördinatie in het kader van andere multilaterale milieuverdragen op het gebied van chemicaliën en afval dienen te worden nagestreefd om de effectiviteit en de verlening van technische bijstand te verbeteren.

3. De partijen die ontwikkelde landen zijn en andere partijen bevorderen en vergemakkelijken binnen hun mogelijkheden, in voorkomend geval met steun van de particuliere sector en andere relevante belanghebbenden, de ontwikkeling, overdracht en verspreiding van, en toegang tot, actuele milieuverantwoorde alternatieve technologieën ten behoeve van partijen die ontwikkelingslanden zijn, met name de minst ontwikkelde landen en kleine eilandstaten in ontwikkeling, en partijen met een overgangseconomie, om hun capaciteit voor de effectieve uitvoering van dit Verdrag te versterken.

4. De Conferentie van de partijen zal voor haar tweede vergadering en daarna op regelmatige basis, en rekening houdend met inzendingen en verslagen van partijen, met inbegrip van de in artikel 21 voorziene verslagen en informatie verstrekt door andere belanghebbenden:

- a. informatie over bestaande initiatieven en de geboekte vooruitgang ten aanzien van alternatieve technologieën bestuderen;
- b. de behoefte van partijen, met name partijen die ontwikkelingslanden zijn, aan alternatieve technologieën bestuderen; en
- c. problemen identificeren die partijen, met name partijen die ontwikkelingslanden zijn, ervaren bij de overdracht van technologie.

5. De Conferentie van de partijen doet aanbevelingen over hoe de capaciteitsopbouw, technische bijstand en technologieoverdracht verder kunnen worden verbeterd ingevolge dit artikel.

Artikel 15 **Comité Uitvoering en Naleving**

1. Hierbij wordt een mechanisme, met inbegrip van een comité als hulpporgaan van de Conferentie van de partijen, ingesteld ter bevordering van de uitvoering van alle bepalingen van dit Verdrag en de toetsing van de naleving ervan. Het mechanisme, met inbegrip van het comité, is faciliterend van aard en heeft bijzondere aandacht voor de respectieve nationale capaciteiten en de omstandigheden van de partijen.

2. Het comité bevordert de uitvoering van alle bepalingen van dit Verdrag en toetst de naleving ervan. Het comité onderzoekt zowel individuele als systemische kwesties omtrent uitvoering en naleving en doet, in voorkomend geval, aanbevelingen aan de Conferentie van de partijen.

3. Het comité bestaat uit 15 leden, voorgedragen door de partijen en gekozen door de Conferentie van de partijen, waarbij een billijke geografische spreiding op basis van de vijf regio's van de Verenigde Naties naar behoren in acht wordt genomen; de eerste leden worden gekozen tijdens de eerste vergadering van de Conferentie van de partijen en daarna in overeenstemming met het reglement van orde dat ingevolge het vijfde lid door de Conferentie van de partijen wordt goedgekeurd; de leden van het comité beschikken over competenties op voor dit Verdrag relevante gebieden met een goede balans tussen de verschillende terreinen van deskundigheid.

4. Het comité kan zich buigen over kwesties op basis van:

- a. schriftelijke inzendingen van een partij inzake haar eigen naleving;
- b. nationale verslagen in overeenstemming met artikel 21; en
- c. verzoeken van de Conferentie van de partijen.

5. Het comité stelt zijn reglement van orde op, dat dient te worden goedgekeurd door de tweede vergadering van de Conferentie van de partijen; de Conferentie van de partijen kan het mandaat van het comité verder uitbreiden.

6. Het comité stelt alles in het werk om aanbevelingen aan te nemen op basis van consensus. Indien alle middelen om consensus te bereiken uitgeput zijn zonder dat deze bereikt is, kunnen deze aanbevelingen in laatste instantie worden aangenomen met een meerderheid van drie

vierden van de aanwezige leden die hun stem uitbrengen op basis van een quorum van twee derden van de leden.

Artikel 16 **Gezondheidsaspecten**

1. De partijen worden aangemoedigd:

- a. de ontwikkeling en uitvoering te bevorderen van strategieën en programma's om bevolkingsgroepen die risico's lopen, met name kwetsbare bevolkingsgroepen, te identificeren en te beschermen, onder meer door het aannemen van wetenschappelijk gefundeerde gezondheidsrichtlijnen voor de blootstelling aan kwik en kwikverbindingen, het vaststellen van streefcijfers voor het terugdringen van de blootstelling aan kwik, in voorkomend geval, en publieksvoorlichting met medewerking van de gezondheidssector en overige betrokken sectoren;
- b. de ontwikkeling en invoering te bevorderen van wetenschappelijk gefundeerde voorlichtings- en preventieprogramma's over de blootstelling aan kwik en kwikverbindingen in de werkomgeving;
- c. passende gezondheidsdiensten te bevorderen voor preventie, behandeling en zorg voor bevolkingsgroepen die zijn blootgesteld aan kwik of kwikverbindingen; en
- d. de institutionele capaciteiten binnen de gezondheidszorg te creëren en uit te breiden, in voorkomend geval, voor de preventie, diagnose, behandeling en monitoring van gezondheidsrisico's die samenhangen met de blootstelling aan kwik en kwikverbindingen.

2. De Conferentie van de partijen dient bij het bestuderen van gezondheidsgerelateerde kwesties of activiteiten:

- a. de Wereldgezondheidsorganisatie, de Internationale Arbeidsorganisatie en andere relevante intergouvernementele organisaties te consulteren en ermee samen te werken, in voorkomend geval; en
- b. samenwerking en uitwisseling van informatie met de Wereldgezondheidsorganisatie, Internationale Arbeidsorganisatie en andere relevante intergouvernementele organisaties te bevorderen, in voorkomend geval.

Artikel 17 **Uitwisseling van informatie**

1. Elke partij vergemakkelijkt de uitwisseling van:

- a. wetenschappelijke, technische, economische en juridische informatie over kwik en kwikverbindingen, met inbegrip van toxicologische, ecotoxicologische en veiligheidsinformatie;
- b. informatie over de vermindering of beëindiging van de productie, het gebruik, emissies en lozingen van kwik en kwikverbindingen en de handel daarin;
- c. informatie over technisch en economisch haalbare alternatieven voor:
 - i. kwikhoudende producten;
 - ii. productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt; en

- iii. activiteiten en processen waarbij kwik of kwikverbindingen worden uitgestoten of geloosd;
met inbegrip van informatie over de gezondheids- en milieurisico's en economische en maatschappelijke kosten en voordelen van deze alternatieven; en
 - d. epidemiologische informatie over gevolgen voor de gezondheid die in verband worden gebracht met blootstelling aan kwik en kwikverbindingen, in nauwe samenwerking met de Wereldgezondheidsorganisatie en andere relevante organisaties, waar nodig.
2. De partijen kunnen de in het eerste lid bedoelde informatie rechtstreeks, via het Secretariaat, of in samenwerking met andere relevante organisaties uitwisselen, met inbegrip van de secretariaten van verdragen op het gebied van chemicaliën en afval, in voorkomend geval.
3. Het Secretariaat vergemakkelijkt samenwerking bij de uitwisseling van de in dit artikel bedoelde informatie, alsmede met andere relevante organisaties, met inbegrip van de secretariaten van multilaterale milieuverdragen en andere internationale initiatieven. Naast informatie van de partijen, omvat deze informatie ook informatie van intergouvernementele en niet-gouvernementele organisaties met deskundigheid op het gebied van kwik, en van nationale en internationale instellingen met deze deskundigheid.
4. Elke partij wijst een nationaal contactpunt aan voor de uitwisseling van informatie uit hoofde van dit Verdrag, waaronder met betrekking tot de toestemming van importerende partijen genoemd in artikel 3.
5. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt informatie inzake de gezondheid en veiligheid van de mens en inzake milieu niet als vertrouwelijk aangemerkt. De partijen die andere informatie uitwisselen ingevolge dit Verdrag, beschermen de vertrouwelijke informatie op een door hen onderling overeengekomen wijze.

Artikel 18

Publieke informatie, bewustmaking en voorlichting

1. Elke partij bevordert en vergemakkelijkt binnen haar mogelijkheden:
- a. de verstrekking aan het publiek van beschikbare informatie over:
 - i. de gevolgen van kwik en kwikverbindingen voor gezondheid en milieu;
 - ii. alternatieven voor kwik en kwikverbindingen;
 - iii. de in artikel 17, eerste lid, genoemde onderwerpen;
 - iv. de resultaten van de onderzoeks-, ontwikkelings- en monitoringsactiviteiten ingevolge artikel 19; en
 - v. activiteiten om aan haar verplichtingen ingevolge dit Verdrag te voldoen;
 - b. voorlichting, training en bewustmaking van het publiek met betrekking tot de gevolgen van blootstelling aan kwik en kwikverbindingen voor de menselijke gezondheid en het milieu in samenwerking met relevante intergouvernementele en niet-gouvernementele organisaties en kwetsbare bevolkingsgroepen, in voorkomend geval.
2. Elke partij maakt gebruik van bestaande mechanismen of overweegt de ontwikkeling van mechanismen, zoals registers voor de lozing en overbrenging van vervuilende stoffen, waar van

toepassing, voor het verzamelen en verspreiden van informatie over de geraamde jaarlijkse hoeveelheden kwik en kwikverbindingen die worden uitgestoten, geloosd of verwijderd door menselijke activiteiten op haar grondgebied.

Artikel 19

Onderzoek, ontwikkeling en monitoring

1. Rekening houdend met hun onderscheidenlijke omstandigheden en mogelijkheden, streven de partijen ernaar samen te werken ten behoeve van het ontwikkelen en verbeteren van:
 - a. inventarissen van het gebruik, verbruik en antropogene emissies in de lucht en lozingen in het water en de bodem van kwik en kwikverbindingen;
 - b. het vervaardigen van modellen en het, op een wijze die recht doet aan de geografische verhoudingen, monitoren van de concentraties kwik en kwikverbindingen in kwetsbare bevolkingsgroepen en milieucompartimenten, met inbegrip van biota als vissen, zeezoogdieren, zeeschildpadden en vogels, alsmede samenwerking bij het verzamelen en uitwisselen van relevante en passende monsters;
 - c. beoordelingen van de gevolgen van kwik en kwikverbindingen voor de menselijke gezondheid en het milieu, naast de maatschappelijke, economische en culturele gevolgen, met name voor kwetsbare bevolkingsgroepen;
 - d. geharmoniseerde methodologieën voor de activiteiten ondernomen ingevolge de onderdelen a, b en c;
 - e. informatie over de milieucyclus, verspreiding (met inbegrip van verspreiding over lange afstand en depositie), transformatie en de uiteindelijke bestemming van kwik en kwikverbindingen in een scala van ecosystemen, daarbij voldoende rekening houdend met het onderscheid tussen enerzijds antropogene emissies en lozingen en anderzijds natuurlijke emissies en lozingen van kwik en met het opnieuw vrijkomen van kwik uit historische depositie;
 - f. informatie over de handel in en afzet van kwik en kwikverbindingen en kwikhoudende producten; en
 - g. informatie over en onderzoek naar de technische en economische beschikbaarheid van kwikvrije producten en processen en de beste beschikbare technieken en de beste milieupraktijken om emissies en lozingen van kwik en kwikverbindingen te verminderen en te monitoren.
2. De partijen dienen, waar nodig, voort te bouwen op bestaande monitoringsnetwerken en onderzoeksprogramma's bij het uitvoeren van de in het eerste lid genoemde activiteiten.

Artikel 20

Uitvoeringsplannen

1. Elke partij kan, na een eerste beoordeling, een uitvoeringsplan ontwikkelen en uitvoeren, rekening houdend met haar nationale omstandigheden, om aan de verplichtingen ingevolge dit Verdrag te voldoen. Zodra een dergelijk plan is ontwikkeld, dient het naar het Secretariaat te worden gezonden.
2. Elke partij kan haar uitvoeringsplan herzien en actualiseren, rekening houdend met haar nationale omstandigheden en gebruikmakend van richtlijnen van de Conferentie van de partijen en andere relevante richtlijnen.

3. De partijen dienen, bij de werkzaamheden genoemd in het eerste en tweede lid, nationale belanghebbenden te raadplegen om de ontwikkeling, uitvoering, toetsing en actualisering van hun uitvoeringsplannen te vergemakkelijken.
4. De partijen kunnen ook regionale plannen op elkaar afstemmen om de uitvoering van dit Verdrag te vergemakkelijken.

Artikel 21 **Verslaglegging**

1. Elke partij brengt via het Secretariaat aan de Conferentie van de partijen verslag uit van de door haar genomen maatregelen ter uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag, de doeltreffendheid van dergelijke maatregelen en de mogelijke uitdagingen bij het bereiken van de doelstellingen van het Verdrag.
2. Elke partij neemt in haar verslaglegging de informatie op die gevraagd wordt in de artikelen 3, 5, 7, 8 en 9 van dit Verdrag.
3. Tijdens haar eerste vergadering beslist de Conferentie van de partijen over de tijdstippen waarop en het format waarin de partijen hun verslagen moeten indienen, rekening houdend met de wenselijkheid de verslaglegging te coördineren met andere relevante verdragen op het gebied van chemicaliën en afval.

Artikel 22 **Evaluatie van de doeltreffendheid**

1. De Conferentie van de partijen evalueert de doeltreffendheid van dit Verdrag uiterlijk zes jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag en daarna periodiek met een door de Conferentie van de partijen te bepalen regelmaat.
2. Teneinde de evaluatie te vergemakkelijken initieert de Conferentie van de partijen tijdens haar eerste vergadering het treffen van regelingen teneinde er voor te zorgen dat zij kan beschikken over vergelijkbare monitoringgegevens met betrekking tot de aanwezigheid en de verplaatsing van kwik en kwikverbindingen in het milieu alsmede trends in de concentraties aan kwik en kwikverbindingen die worden aangetroffen in biota en kwetsbare bevolkingsgroepen.
3. De evaluatie wordt uitgevoerd op basis van beschikbare wetenschappelijke, technische, financiële, economische en milieu-informatie, met inbegrip van:
 - a. verslagen en andere monitoringgegevens die ingevolge het tweede lid aan de Conferentie van de partijen worden verstrekt;
 - b. verslagen ingediend ingevolge artikel 21;
 - c. informatie en aanbevelingen verstrekt ingevolge artikel 15; en
 - d. verslagen en andere relevante informatie over het functioneren van de regelingen voor financiële ondersteuning, technologieoverdracht en capaciteitsopbouw die ingevolge dit Verdrag zijn ingesteld.

Artikel 23

Conferentie van de partijen

1. Hierbij wordt een Conferentie van de partijen ingesteld.
2. Uiterlijk één jaar na de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag wordt de eerste Conferentie van de partijen bijeengeroepen door de Uitvoerend Directeur van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties. Daarna worden gewone vergaderingen van de Conferentie van de partijen gehouden met een door de Conferentie te bepalen regelmaat.
3. Buitengewone vergaderingen van de Conferentie van de partijen kunnen op ieder ander tijdstip worden gehouden, indien de Conferentie zulks noodzakelijk acht of op schriftelijk verzoek van een partij, op voorwaarde dat dit verzoek binnen zes maanden nadat het door het Secretariaat aan de partijen is medegedeeld, door ten minste een derde van de partijen wordt gesteund.
4. Tijdens haar eerste vergadering gaat de Conferentie van de partijen bij consensus over tot goedkeuring en aanneming van een reglement van orde en een financieel reglement voor haarzelf en voor elk door haar in te stellen hulporgaan, alsmede van de financiële bepalingen betreffende het functioneren van het Secretariaat.
5. De Conferentie van de partijen toetst en evalueert voortdurend de uitvoering van dit Verdrag. Zij vervult de haar op grond van dit Verdrag toegewezen taken en daartoe:
 - a. stelt zij de hulporganen in die zij noodzakelijk acht voor de uitvoering van dit Verdrag;
 - b. werkt zij, waar nodig, samen met bevoegde internationale organisaties en met intergouvernementele en niet-gouvernementele organisaties;
 - c. toetst zij periodiek alle aan haar en het Secretariaat ingevolge artikel 21 beschikbaar gestelde informatie;
 - d. onderzoekt zij door het Comité Uitvoering en Naleving bij haar ingediende aanbevelingen;
 - e. onderzoekt en neemt zij alle aanvullende maatregelen die noodzakelijk kunnen zijn om de doelstellingen van dit Verdrag te verwezenlijken; en
 - f. toetst zij de bijlagen A en B ingevolge artikel 4 en artikel 5.
6. De Verenigde Naties, hun gespecialiseerde organisaties en de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, alsmede elke staat die geen partij bij dit Verdrag is, kunnen als waarnemer worden toegelaten tot de vergaderingen van de Conferentie van de partijen. Elke andere instelling of organisatie, nationaal of internationaal, gouvernementeel of niet-gouvernementeel, die bevoegd is op gebieden die onder dit Verdrag vallen, en die aan het Secretariaat de wens te kennen heeft gegeven tijdens een vergadering van de Conferentie van de partijen als waarnemer aanwezig te zijn, kan als zodanig worden toegelaten, tenzij ten minste een derde van de aanwezige partijen hiertegen bezwaar maakt. De toelating en de deelneming van waarnemers worden geregeld in het door de Conferentie van de partijen aangenomen reglement van orde.

Artikel 24

Secretariaat

1. Hierbij wordt een Secretariaat ingesteld.
2. Het Secretariaat heeft tot taak:

- a. vergaderingen van de Conferentie van de partijen en haar hulporganen te organiseren en de daarvoor vereiste diensten te verlenen;
- b. voor de uitvoering van dit Verdrag bijstand te verlenen aan de partijen die daarom verzoeken, met name aan partijen die ontwikkelingslanden zijn en aan partijen met een overgangseconomie;
- c. zorg te dragen voor de benodigde coördinatie, indien nodig, met de secretariaten van relevante internationale instellingen, met name die van andere verdragen inzake chemicaliën en afval;
- d. partijen bij te staan bij de uitwisseling van informatie die betrekking heeft op de uitvoering van dit Verdrag;
- e. periodieke verslagen op te stellen en aan de partijen beschikbaar te stellen op basis van ingevolge de artikelen 15 en 21 ontvangen informatie en andere beschikbare informatie;
- f. onder de algemene leiding van de Conferentie van de partijen, de administratieve en contractuele regelingen aan te gaan die noodzakelijk kunnen zijn voor het doelmatig verrichten van zijn taken; en
- g. de andere in dit Verdrag omschreven of nog door de Conferentie van de partijen vast te stellen secretariaatstaken en andere taken te verrichten.

3. De secretariaatstaken voor dit Verdrag worden uitgevoerd door de Uitvoerend Directeur van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties, tenzij de Conferentie van de partijen met een meerderheid van drie vierden van de aanwezige partijen die hun stem uitbrengen beslist de secretariaatstaken toe te vertrouwen aan één of meer andere internationale organisaties.

4. De Conferentie van de partijen kan in overleg met relevante internationale instellingen voorzien in intensievere samenwerking en coördinatie tussen het Secretariaat en de secretariaten van andere verdragen inzake chemicaliën en afval. De Conferentie van de partijen kan hierover in overleg met relevante internationale instellingen nadere richtlijnen verstrekken.

Artikel 25

Beslechting van geschillen

1. Indien tussen partijen een geschil ontstaat betreffende de uitleg of de toepassing van dit Verdrag, trachten de betrokken partijen dit geschil door middel van onderhandelingen of op een andere door henzelf te kiezen vreedzame wijze te regelen.
2. Bij de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dan wel de toetreding tot dit Verdrag of op enig tijdstip daarna kan een partij die geen regionale organisatie voor economische integratie is, door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris, verklaren dat zij met betrekking tot een geschil betreffende de uitleg of de toepassing van dit Verdrag één van of beide van de volgende wijzen van geschillenbeslechting als bindend aanvaardt ten aanzien van elke partij die dezelfde verplichting op zich neemt:
 - a. arbitrage in overeenstemming met de procedure omschreven in Deel I van Bijlage E;
 - b. voorlegging van het geschil aan het Internationaal Gerechtshof.
3. Een partij die een regionale organisatie voor economische integratie is, kan in overeenstemming met het tweede lid een verklaring van gelijke strekking afleggen met betrekking tot arbitrage.

4. Een uit hoofde van het tweede of derde lid afgelegde verklaring blijft van kracht totdat zij overeenkomstig de daarin vermelde voorwaarden haar geldigheid verliest, of tot drie maanden na nederlegging van de schriftelijke kennisgeving van herroeping bij de depositaris.
5. Het vervallen van de geldigheid van een verklaring, een kennisgeving van herroeping of een nieuwe verklaring heeft generlei gevolgen voor geschillen die reeds bij een scheidsgerecht of bij het Internationaal Gerechtshof aanhangig zijn gemaakt, tenzij de partijen bij het geschil anders overeenkomen.
6. Indien de partijen bij een geschil niet hetzelfde middel van geschillenbeslechting als bedoeld in het tweede of derde lid hebben aanvaard, en indien zij er binnen twaalf maanden na de kennisgeving van de ene partij aan de andere dat tussen hen een geschil bestaat, niet in geslaagd zijn hun geschil te regelen door middel van het in het eerste lid genoemde middel, wordt het geschil op verzoek van één van de bij het geschil betrokken partijen aan een conciliatiecommissie voorgelegd. De in Deel II van Bijlage E beschreven procedure heeft betrekking op conciliatie ingevolge dit artikel.

Artikel 26

Wijzigingen van het Verdrag

1. Wijzigingen van dit Verdrag kunnen door elke partij worden voorgesteld.
2. Wijzigingen van dit Verdrag worden aangenomen tijdens een vergadering van de Conferentie van de partijen. De tekst van voorgestelde wijzigingen wordt uiterlijk zes maanden vóór de vergadering waarop zij ter aanneming worden voorgelegd, door het Secretariaat aan de partijen toegezonden. Voorgestelde wijzigingen worden door het Secretariaat tevens toegezonden aan de ondertekenaars van dit Verdrag en ter informatie aan de depositaris.
3. De partijen stellen alles in het werk om over elke voorgestelde wijziging van dit Verdrag consensus te bereiken. Indien alle pogingen om consensus te bereiken zijn uitgeput en er geen overeenstemming is bereikt, wordt de wijziging in laatste instantie aangenomen met een meerderheid van drie vierden van de stemmen van de op de vergadering aanwezige partijen die hun stem uitbrengen.
4. Een aangenomen wijziging wordt door de depositaris ter bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring aan alle partijen toegezonden.
5. De bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van wijzigingen wordt schriftelijk medegedeeld aan de depositaris. Overeenkomstig het derde lid aangenomen wijzigingen worden voor de partijen die ermee hebben ingestemd hierdoor te worden gebonden, van kracht op de negentigste dag na de datum van nederlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door ten minste drie vierden van de partijen die partij waren op het tijdstip van aanneming van de wijzigingen. Daarna worden de wijzigingen voor elke andere partij van kracht op de negentigste dag na de datum waarop die partij haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van die wijzigingen heeft nedergelegd.

Artikel 27

Aanneming en wijziging van bijlagen

1. De bijlagen bij dit Verdrag maken een integrerend deel uit van het Verdrag en een verwijzing naar het Verdrag vormt tegelijkertijd een verwijzing naar de bijlagen daarbij, tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald.
2. Eventuele aanvullende bijlagen die na de inwerkingtreding van dit Verdrag worden aangenomen mogen uitsluitend betrekking hebben op aangelegenheden van procedurele, wetenschappelijke, technische of administratieve aard.
3. De volgende procedure is van toepassing op het voorstellen, de aanneming en de inwerkingtreding van aanvullende bijlagen bij dit Verdrag:
 - a. Aanvullende bijlagen worden voorgesteld en aangenomen in overeenstemming met de in artikel 26, eerste tot en met derde lid, vervatte procedure;
 - b. Een partij die niet in staat is een aanvullende bijlage te aanvaarden, stelt de depositaris daarvan schriftelijk in kennis binnen een jaar vanaf de datum van mededeling door de depositaris van de aanneming van de aanvullende bijlage. De depositaris stelt alle partijen onverwijld in kennis van elke ontvangen kennisgeving. Een partij kan te allen tijde de depositaris er schriftelijk van in kennis stellen dat zij een eerdere kennisgeving van niet-aanvaarding ten aanzien van een aanvullende bijlage intrekt, waarna de bijlage voor die partij in werking treedt, onder voorbehoud van het bepaalde in onderdeel c; en
 - c. Na het verstrijken van één jaar vanaf de datum van de mededeling door de depositaris van de aanneming van een aanvullende bijlage, treedt de bijlage in werking voor alle partijen die geen kennisgeving van niet-aanvaarding hebben ingediend in overeenstemming met onderdeel b.
4. Voor het voorstellen, de aanneming en de inwerkingtreding van wijzigingen van de bijlagen bij dit Verdrag gelden dezelfde procedures als voor het voorstellen, de aanneming en de inwerkingtreding van aanvullende bijlagen bij het Verdrag, met dien verstande dat een wijziging van een bijlage niet in werking treedt voor een partij die een verklaring omtrent de wijzigingen van bijlagen heeft ingediend in overeenstemming met artikel 30, vijfde lid, in welk geval een dergelijke wijziging voor die partij in werking treedt op de negentigste dag na de datum van de nederlegging bij de depositaris van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of datum van de goedkeuring van, of toetreding tot een dergelijke wijziging.
5. Indien een aanvullende bijlage of een wijziging van een bijlage verband houdt met een wijziging van dit Verdrag, treedt die aanvullende bijlage of die wijziging eerst in werking wanneer de wijziging van het Verdrag in werking treedt.

Artikel 28

Stemrecht

1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid, heeft elke partij bij dit Verdrag één stem.
2. Regionale organisaties voor economische integratie beschikken, ten aanzien van binnen hun bevoegdheid vallende aangelegenheden, over het aantal stemmen dat gelijk is aan het aantal stemmen van hun lidstaten die partij zijn bij dit Verdrag. Dergelijke organisaties oefenen hun stemrecht niet uit indien een van hun lidstaten zijn stemrecht uitoefent, en omgekeerd.

Artikel 29

Ondertekening

Dit Verdrag is voor ondertekening opengesteld te Kumamoto, Japan, voor alle staten en regionale organisaties voor economische integratie op 10 en 11 oktober 2013 en daarna op de zetel van de Verenigde Naties te New York tot en met 9 oktober 2014.

Artikel 30

Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding

1. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door staten en regionale organisaties voor economische integratie. Het staat open voor toetreding door staten en regionale organisaties voor economische integratie vanaf de dag na de datum waarop het Verdrag voor ondertekening gesloten is. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de depositaris.

2. Een regionale organisatie voor economische integratie die partij wordt bij dit Verdrag zonder dat één van haar lidstaten partij is, is gebonden aan alle verplichtingen krachtens het Verdrag. Wanneer één of meer lidstaten van een dergelijke organisatie partij zijn bij dit Verdrag, beslissen de organisatie en haar lidstaten over hun respectieve verantwoordelijkheden met betrekking tot de nakoming van hun verplichtingen ingevolge het Verdrag. In dergelijke gevallen zijn de organisatie en de lidstaten niet gerechtigd de uit het Verdrag voortvloeiende rechten tegelijkertijd uit te oefenen.

3. In hun akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding vermelden regionale organisaties voor economische integratie de omvang van hun bevoegdheid ter zake van door het Verdrag geregelde aangelegenheden. Deze organisaties stellen de depositaris ook in kennis van elke relevante wijziging betreffende de omvang van hun bevoegdheid, en de depositaris stelt op zijn beurt de partijen daarvan in kennis.

4. Elke staat of regionale organisatie voor economische integratie wordt aangemoedigd op het tijdstip van zijn of haar bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring van of toetreding tot het Verdrag het Secretariaat informatie te doen toekomen over zijn of haar maatregelen voor de uitvoering van het Verdrag.

5. In haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding kan een partij verklaren dat een wijziging van een bijlage voor haar eerst in werking treedt na nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring van of toetreding tot een dergelijke wijziging.

Artikel 31

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging van de vijftigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

2. Voor elke staat of regionale organisatie voor economische integratie die dit Verdrag na de nederlegging van de vijftigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding,

bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt, dan wel hiertoe toetreedt, treedt het Verdrag in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door die staat of regionale organisatie voor economische integratie.

3. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid wordt de nederlegging van een akte door een regionale organisatie voor economische integratie niet meegeteld bij de door de lidstaten van deze organisatie nedergelegde akten.

Artikel 32 Voorbehouden

Ten aanzien van dit Verdrag kan geen enkel voorbehoud worden gemaakt.

Artikel 33 Opzegging

1. Drie jaar na de datum waarop dit Verdrag voor een partij in werking is getreden, kan die partij het Verdrag te allen tijde opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris.

2. De opzegging wordt van kracht na het verstrijken van één jaar vanaf de datum waarop de depositaris de kennisgeving van opzegging heeft ontvangen of op een latere in de kennisgeving vermelde datum.

Artikel 34 Depositaris

De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties is depositaris van dit Verdrag.

Artikel 35 Authentieke teksten

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Bijlage A

Kwikhoudende producten

De volgende producten vallen buiten de toepassing van deze bijlage:

- a. producten die essentieel zijn voor civiele bescherming en militaire toepassingen;
- b. producten voor onderzoek, ijken van instrumenten, voor gebruik als referentiestandaard;

- c. indien er geen haalbaar kwikvrij alternatief ter vervanging beschikbaar is, schakelaars en relais, fluorescentielampen met koude kathode (CCFL) en fluorescentielampen met externe elektrode (EEFL) voor elektronische beeldschermen, en meetinstrumenten;
- d. producten die worden gebruikt bij traditionele of religieuze gebruiken; en
- e. vaccins die thiomersal als conserveringsmiddel bevatten.

Deel I: Producten waarop artikel 4, eerste lid, van toepassing is

Kwikhoudende producten	Datum waarna de productie, import of export van het product verboden is (datum van uitfasering)
Batterijen, met uitzondering van zink-zilveroxide-knoopcellen met een kwikgehalte van < 2% en zink-lucht-knoopcellen met een kwikgehalte van < 2%	2020
Schakelaars en relais, uitgezonderd meetbruggen met zeer hoge precisiecapaciteit en verliesfactor-meetbruggen en hoogfrequentie-RF-schakelaars en -relais in meet- en regelapparatuur met een kwikgehalte van ten hoogste 20 mg per brug, schakelaar of relais	2020
Compacte fluorescentielampen (CFL-lampen) voor algemene verlichtingsdoeleinden van ≤ 30 W met een kwikgehalte van meer dan 5 mg per lamp burner Lineaire fluorescentielampen (LFL-lampen) voor algemene verlichtingsdoeleinden: a. Triband-fosfor < 60 W met een kwikgehalte van meer dan 5 mg per lamp; b. Halofosfaat-fosfor ≤ 40 W met een kwikgehalte van meer dan 10 mg per lamp	2020
Hogedruk-kwikdamlampen (HPMV-lampen) voor algemene verlichtingsdoeleinden	2020
Kwik in fluorescentielampen met koude kathode (CCFL) en fluorescentielampen met externe elektrode (EEFL) voor elektronische beeldschermen: a. kort (lengte ≤ 500 mm) met een kwikgehalte van meer dan 3,5 mg per lamp b. gemiddeld (lengte > 500 mm en $\leq 1\,500$ mm) met een kwikgehalte van meer dan 5 mg per lamp c. lang (lengte > 1 500 mm) met een kwikgehalte van meer dan 13 mg per lamp	2020
Cosmetica (met een kwikgehalte van meer dan 1 ppm), waaronder zeep en crème voor het bleken van de huid, maar exclusief cosmetica voor de oogcontouren waarin kwik als conserveringsmiddel wordt gebruikt waarvoor geen effectieve en veilige vervangende conserveringsmiddelen beschikbaar zijn ¹	2020
Pesticiden, biociden en topische antiseptica	2020

De volgende niet-elektronische meetinstrumenten, uitgezonderd niet-elektronische meetinstrumenten die geïnstalleerd zijn in omvangrijke apparatuur of instrumenten die worden gebruikt voor zeer nauwkeurige metingen wanneer er geen geschikte kwikvrije alternatieven beschikbaar zijn: a.barometers; b.hygrometers; c.manometers; d.thermometers; e.bloeddrukmeters	2020
---	------

1 Beoogd wordt cosmetica, zeep of crème met sporenverontreiniging van kwik hiervan uit te sluiten.

Deel II: Producten waarop artikel 4, derde lid, van toepassing is

Kwikhoudende producten	Bepalingen
Tandheelkundig amalgaam	Bij maatregelen die door een partij moeten worden genomen om het gebruik van tandheelkundig amalgaam geleidelijk uit te faseren worden de nationale omstandigheden in de partij en relevante internationale richtlijnen in aanmerking genomen; zij omvatten twee of meer maatregelen uit onderstaande lijst: I. Formuleren van nationale doelstellingen om tandcariës te voorkomen en de gezondheid te bevorderen, waardoor de noodzaak van tandheelkundige restauraties afneemt; II. Formuleren van nationale doelstellingen om het gebruik van tandheelkundig amalgaam tot een minimum te beperken; III. Bevorderen van het gebruik van kwikvrije alternatieven voor tandheelkundige restauraties die kosteneffectief en klinisch doeltreffend zijn; IV. Bevorderen van onderzoek naar en ontwikkeling van hoogwaardige kwikvrije materialen voor tandheelkundige restauraties; V. Aanmoedigen van representatieve beroepsorganisaties en tandartsenopleidingen om tandheelkundigen en studenten op te leiden en te trainen in het gebruik van kwikvrije alternatieven voor tandheelkundige restauraties en in het bevorderen van de beste beheerpraktijken; VI. Ontmoedigen van verzekeringspolissen en -programma's waarin de voorkeur wordt gegeven aan het gebruik van tandheelkundig amalgaam boven kwikvrije tandheelkundige restauratie; VII. Aanmoedigen van verzekeringspolissen en -programma's waarin de voorkeur wordt gegeven aan hoogwaardige alternatieven voor tandheelkundig amalgaam voor tandheelkundige restauraties; VIII. Beperken van het gebruik van tandheelkundig amalgaam tot de ingekapselde vorm ervan;

	IX.Bevorderen van het gebruik van beste milieupraktijken in tandheelkundige faciliteiten om de lozing van kwik en kwikverbindingen in het water en de bodem terug te dringen.
--	---

Bijlage B**Productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt****Deel I: Processen waarop artikel 5, tweede lid, van toepassing is**

Productieprocessen waarbij kwik of kwikverbindingen worden gebruikt	Datum van uitfasering
Productie van chloor-alkali	2025
Productie van acetaldehyde waarbij kwik of kwikverbindingen als katalysator worden gebruikt	2018

Deel II: Processen waarop artikel 5, derde lid, van toepassing is

Processen waarbij kwik wordt gebruikt	Bepalingen
Productie van vinylchloridemonomeer	Maatregelen die de partijen dienen te nemen omvatten, maar zijn niet beperkt tot: I.verminderen van het gebruik van kwik in termen van "per eenheid productie" met 50 procent in het jaar 2020 ten opzichte van het gebruik in 2010; II.bevorderen van maatregelen om de afhankelijkheid van kwik uit de primaire mijnbouw te verminderen; III.maatregelen om kwikemissies en -lozingen in het milieu te verminderen; IV.ondersteunen van onderzoek en ontwikkeling op het gebied van kwikvrije katalysatoren en -processen; V.niet langer het gebruik van kwik toestaan vijf jaar nadat de Conferentie van de partijen heeft vastgesteld dat kwikvrije katalysatoren gebaseerd op bestaande processen in technisch en economisch opzicht haalbaar zijn geworden; VI.verslag uitbrengen aan de Conferentie van de partijen van de inspanningen om alternatieven te ontwikkelen en/of te identificeren en het gebruik van kwik uit te faseren in overeenstemming met artikel 21.
Natrium- of kaliummethylaat of ethylaat	Maatregelen die de partijen dienen te nemen omvatten, maar zijn niet beperkt tot: I.maatregelen om het gebruik van kwik te verminderen teneinde het zo snel mogelijk uit te faseren, uiterlijk binnen 10 jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag; II.verminderen van emissies en lozingen in termen van "per eenheid productie" met 50 procent in 2020 ten opzichte van 2010;

	III.verbieden van het gebruik van nieuw kwik uit de primaire mijnbouw; IV.ondersteunen van onderzoek en ontwikkeling op het gebied van kwikvrije processen; V.niet langer het gebruik van kwik toestaan vijf jaar nadat de Conferentie van de partijen heeft vastgesteld dat kwikvrije processen in technisch en economisch opzicht haalbaar zijn geworden; VI.verslag uitbrengen aan de Conferentie van de partijen van de inspanningen om alternatieven te ontwikkelen en/of te identificeren en het gebruik van kwik uit te faseren in overeenstemming met artikel 21.
Productie van polyurethaan met kwikhoudende katalysatoren	Maatregelen die de partijen dienen te nemen omvatten, maar zijn niet beperkt tot: I.maatregelen om het gebruik van kwik te verminderen teneinde het zo snel mogelijk uit te faseren, binnen 10 jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag; II.maatregelen om de afhankelijkheid van kwik uit de primaire kwikmijnbouw te verminderen; III.maatregelen om kwikemissies en -lozingen in het milieu te verminderen; IV.aanmoedigen van onderzoek en ontwikkeling op het gebied van kwikvrije katalysatoren en -processen; V.verslag uitbrengen aan de Conferentie van de partijen van de inspanningen om alternatieven te ontwikkelen en/of te identificeren en het gebruik van kwik uit te faseren in overeenstemming met artikel 21. Het zesde lid van artikel 5 is niet van toepassing op dit productieproces.

Bijlage C

Ambachtelijke en kleinschalige goudwinning

Nationale actieplannen

1. Elke partij waarop de bepalingen van artikel 7, derde lid, van toepassing zijn, neemt in haar nationale actieplan het volgende op:

- a. nationale doelstellingen en reductiedoelstellingen;
- b. maatregelen om het volgende te beëindigen:
 - i. amalgamatie van ruw erts;
 - ii. verbranding in de openlucht van amalgaam of verwerkt amalgaam;
 - iii. verbranden van amalgaam in woongebieden; en
 - iv. uitloggen met cyanide van sedimenten, ertsen en residuen waaraan kwik is toegevoegd zonder het kwik eerst te verwijderen;

- c. stappen om het formaliseren of reguleren van de ambachtelijke en kleinschalige goudwinning te vergemakkelijken;
 - d. referentiemetingen van de hoeveelheden kwik die gebruikt worden en de toegepaste praktijken in de ambachtelijke en kleinschalige goudwinning en -verwerking op haar grondgebied;
 - e. strategieën ter bevordering van het verminderen van emissies en lozingen van, en blootstelling aan, kwik in de ambachtelijke en kleinschalige goudwinning en -verwerking, met inbegrip van methoden waarbij geen kwik wordt gebruikt;
 - f. strategieën voor het beheren van de handel en het voorkomen van de verspreiding van kwik en kwikverbindingen afkomstig uit zowel buitenlandse als binnenlandse bronnen voor gebruik in de ambachtelijke en kleinschalige goudwinning en -verwerking;
 - g. strategieën voor het betrekken van belanghebbenden bij de uitvoering en voortdurende ontwikkeling van het nationale actieplan;
 - h. een volksgezondheidsstrategie met betrekking tot de blootstelling aan kwik van mijnwerkers en hun gemeenschap in de ambachtelijke of kleinschalige goudwinning. Deze strategie dient onder andere het verzamelen van gezondheidsgegevens, training voor gezondheidswerkers en voorlichting via de gezondheidszorg te omvatten;
 - i. strategieën om te voorkomen dat kwetsbare bevolkingsgroepen, met name kinderen en vrouwen in de vruchtbare leeftijd, in het bijzonder zwangere vrouwen, worden blootgesteld aan kwik dat wordt gebruikt bij de ambachtelijke en kleinschalige goudwinning;
 - j. strategieën om mijnwerkers in de ambachtelijke of kleinschalige goudwinning en getroffen gemeenschappen van informatie te voorzien; en
 - k. een tijdschema voor de uitvoering van het nationale actieplan.
2. Elke partij kan in haar nationale actieplan aanvullende strategieën opnemen om haar doelstellingen te bereiken, met inbegrip van de toepassing of invoering van normen voor ambachtelijke en kleinschalige mijnbouw waarbij geen kwik wordt gebruikt en op marktconforme instrumenten of marketingtools.

Bijlage D

Lijst van puntbronnen van emissies van kwik en kwikverbindingen in de atmosfeer

Categorie puntbron:

Steenkoolcentrales;
Kolengestookte industriële boilers;

Smelt- en roostprocessen gebruikt bij de productie van non-ferrometalen;¹
Afvalverbrandingsinstallaties;
Cementklinkerproductiefaciliteiten.

Bijlage E

Arbitrage- en conciliatieprocedures

Deel I: Arbitrageprocedure

Voor de toepassing van artikel 25, tweede lid, onderdeel a, van dit Verdrag luidt de arbitrageprocedure als volgt:

Artikel 1

1. Een partij kan in overeenstemming met artikel 25 van dit Verdrag een arbitrageprocedure instellen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de andere partij of partijen bij het geschil. De kennisgeving dient vergezeld te gaan van een verklaring omtrent de vordering tezamen met stukken ter ondersteuning. Deze kennisgeving dient het onderwerp van arbitrage te omschrijven, in het bijzonder onder vermelding van de artikelen van het Verdrag waarvan de uitleg of de toepassing ter discussie staat.
2. De eisende partij stelt het Secretariaat ervan in kennis dat zij een geschil ingevolge artikel 25 van dit Verdrag voorlegt voor arbitrage. De kennisgeving dient vergezeld te gaan van de schriftelijke kennisgeving van de eisende partij, de verklaring omtrent de vordering en de stukken ter ondersteuning bedoeld in het eerste lid van dit artikel. Het Secretariaat zendt de aldus ontvangen informatie naar alle partijen.

Artikel 2

1. Indien een geschil in overeenstemming met artikel 1 van deze procedure wordt voorgelegd voor arbitrage, wordt een scheidsgerecht ingesteld. Het scheidsgerecht bestaat uit drie leden.
2. Elke partij bij het geschil benoemt een arbiter en de twee aldus benoemde arbiters wijzen in gezamenlijk overleg een derde arbiter aan als voorzitter van het scheidsgerecht. Bij geschillen tussen meer dan twee partijen benoemen partijen met hetzelfde belang in gezamenlijk overleg een arbiter. De voorzitter van het scheidsgerecht mag geen onderdaan van een van de partijen bij het geschil zijn, noch mag hij of zij zijn of haar gewone verblijfplaats op het grondgebied van een van die partijen hebben, in dienst zijn bij een van hen, of in een andere hoedanigheid reeds bij de aangelegenheid betrokken zijn geweest.
3. Vacatures worden vervuld op de wijze voorgeschreven voor de oorspronkelijke benoeming.

Artikel 3

1. Indien een van de partijen bij het geschil nalaat binnen twee maanden na de datum waarop de gedaagde partij de kennisgeving inzake de arbitrage heeft ontvangen, een arbiter te benoemen, kan de andere partij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties daarvan in kennis stellen, die binnen een termijn van nogmaals twee maanden de benoeming verricht.

¹ Voor de toepassing van deze bijlage verwijst "non-ferrometalen" naar lood, zink, koper en industrieel goud

2. Indien de voorzitter van het scheidsgerecht niet binnen twee maanden na de datum van de benoeming van de tweede arbiter is aangewezen, wijst de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, op verzoek van een partij, binnen een termijn van nogmaals twee maanden de voorzitter aan.

Artikel 4

Het scheidsgerecht neemt zijn beslissingen in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag en met het internationale recht.

Artikel 5

Tenzij de partijen bij het geschil anders overeenkomen, stelt het scheidsgerecht zijn eigen reglement van orde vast.

Artikel 6

Het scheidsgerecht kan, op verzoek van een van de partijen bij het geschil, noodzakelijke voorlopige maatregelen ter bescherming aanbevelen.

Artikel 7

De partijen bij het geschil doen alles wat in hun vermogen ligt om het werk van het scheidsgerecht te vergemakkelijken, met name door:

- a. het scheidsgerecht alle relevante documenten, informatie en voorzieningen te verstrekken; en
- b. het scheidsgerecht indien nodig in staat te stellen getuigen of deskundigen op te roepen en te horen.

Artikel 8

De partijen bij het geschil en de arbiters zijn verplicht de vertrouwelijkheid te beschermen van de informatie of documenten die zij gedurende de procedure van het scheidsgerecht in vertrouwelijkheid ontvangen.

Artikel 9

Tenzij het scheidsgerecht anders bepaalt vanwege de bijzondere omstandigheden van de zaak, worden de kosten van het scheidsgerecht in gelijke delen gedragen door de partijen bij het geschil. Het scheidsgerecht houdt een overzicht van al zijn kosten bij en verstrekt de partijen daarvan een eindopgave.

Artikel 10

Elke partij die een belang van juridische aard heeft bij de aangelegenheid die het onderwerp van het geschil is, en waarvoor de beslissing gevolgen kan hebben, kan zich met de instemming van het scheidsgerecht voegen in de procedure.

Artikel 11

Het scheidsgerecht kan tegenvorderingen die rechtstreeks voortvloeien uit het onderwerp van het geschil horen en erover beslissen.

Artikel 12

Het scheidsgerecht neemt beslissingen over de procedures en de inhoud bij meerderheid van de stemmen van zijn leden.

Artikel 13

1. Indien een van de partijen bij het geschil niet voor het scheidsgerecht verschijnt of haar zaak niet verdedigt, kan de andere partij het scheidsgerecht verzoeken de procedure voort te zetten en een beslissing te nemen. Het feit dat een partij niet voor het scheidsgerecht verschijnt of haar zaak niet verdedigt, vormt geen belemmering voor de voortzetting van de procedure.
2. Alvorens zijn definitieve uitspraak te doen, dient het scheidsgerecht zich ervan te vergewissen dat de eis feitelijk en rechtens gegrond is.

Artikel 14

Het scheidsgerecht doet zijn definitieve uitspraak binnen vijf maanden na de datum waarop het volledig was ingesteld, tenzij het het noodzakelijk acht deze termijn te verlengen met een termijn van ten hoogste vijf maanden.

Artikel 15

De definitieve uitspraak van het scheidsgerecht dient beperkt te zijn tot het onderwerp van het geschil en met redenen te worden omkleed. De uitspraak dient de namen te bevatten van de leden die hebben deelgenomen en de datum van de definitieve uitspraak. Elk lid van het scheidsgerecht kan een afzonderlijke of afwijkende mening toevoegen aan de definitieve uitspraak.

Artikel 16

De definitieve uitspraak van het scheidsgerecht is bindend voor de partijen bij het geschil. De uitleg van dit Verdrag in de definitieve uitspraak is tevens bindend voor een partij die zich ingevolge artikel 10 van deze regeling heeft gevoegd, voor zover deze betrekking heeft op aangelegenheden ter zake waarvan de partij zich heeft gevoegd. Tegen de definitieve uitspraak staat geen beroep open, tenzij de partijen bij het geschil vooraf overeenstemming hebben bereikt over een beroepsprocedure.

Artikel 17

Geschillen die mogelijk ontstaan tussen de partijen die gebonden zijn door de definitieve uitspraak in overeenstemming met artikel 16 van deze procedure met betrekking tot de uitleg of wijze van tenuitvoerlegging van die definitieve uitspraak kunnen door elk van de partijen worden voorgelegd aan het scheidsgerecht dat de uitspraak heeft gedaan.

Deel II: Conciliatieprocedure

Voor de toepassing van artikel 25, zesde lid, van dit Verdrag luidt de conciliatieprocedure als volgt:

Artikel 1

Een verzoek van een partij bij een geschil om instelling van een conciliatiecommissie ingevolge artikel 25, zesde lid van dit Verdrag, wordt schriftelijk ingediend bij het Secretariaat, met een afschrift voor de andere partij of partijen bij het geschil. Het Secretariaat stelt alle partijen onverwijld in kennis van het verzoek.

Artikel 2

1. Tenzij de partijen bij het geschil anders overeenkomen, bestaat de conciliatiecommissie uit drie leden, van wie er door elke betrokken partij een wordt benoemd en een gezamenlijk door deze leden tot voorzitter wordt gekozen.
2. Bij geschillen tussen meer dan twee partijen, benoemen partijen met hetzelfde belang hun lid van de commissie in gezamenlijk overleg.

Artikel 3

Indien de partijen bij het geschil nalaten binnen twee maanden na de datum van ontvangst door het secretariaat van het schriftelijk verzoek bedoeld in het artikel 1 van deze procedure, benoemingen te verrichten, verricht de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties op verzoek van een partij deze benoemingen binnen een termijn van nogmaals twee maanden.

Artikel 4

Indien de voorzitter van de conciliatiecommissie niet binnen twee maanden na de benoeming van het tweede lid van de commissie is gekozen, wijst de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, op verzoek van een partij bij het geschil, binnen een termijn van nogmaals twee maanden de voorzitter aan.

Artikel 5

De conciliatiecommissie verleent de partijen bij het geschil op onafhankelijke en onpartijdige wijze bijstand bij hun poging tot een minnelijke schikking te komen.

Artikel 6

1. De conciliatiecommissie kan de conciliatieprocedure uitvoeren op de wijze die zij passend acht, daarbij volledig rekening houdend met de omstandigheden van de zaak en de opvattingen die de partijen bij het geschil kenbaar kunnen maken, met inbegrip van verzoeken om een snelle oplossing. De conciliatiecommissie kan indien gewenst haar eigen reglement van orde aannemen, tenzij de partijen anders overeenkomen.
2. De conciliatiecommissie kan op elk moment tijdens de procedure voorstellen of aanbevelingen doen om het geschil te regelen.

Artikel 7

De partijen bij het geschil verlenen de conciliatiecommissie medewerking. Zij spannen zich met name in om te voldoen aan verzoeken van de commissie om schriftelijk materiaal in te dienen, bewijzen te overleggen en bijeenkomsten bij te wonen. De partijen en de leden van de conciliatiecommissie zijn verplicht de vertrouwelijkheid te beschermen van alle informatie of documenten die zij gedurende de procedure van de commissie in vertrouwelijkheid ontvangen.

Artikel 8

De conciliatiecommissie neemt haar beslissingen bij meerderheid van stemmen van haar leden.

Artikel 9

Tenzij het geschil reeds is beslecht, brengt de conciliatiecommissie uiterlijk twaalf maanden na de instelling ervan een verslag uit met aanbevelingen ter beslechting van het geschil, die de partijen te goeder trouw in overweging nemen.

Artikel 10

Bij geschillen omtrent de bevoegdheid van de conciliatiecommissie inzake een aan haar voorgelegde aangelegenheid beslist de commissie.

Artikel 11

De kosten van de conciliatiecommissie worden in gelijke delen gedragen door de partijen bij het geschil, tenzij zij anders overeenkomen. De commissie houdt een overzicht van al haar kosten bij en verstrekt de partijen daarvan een eindopgave.

MINAMATA CONVENTION ON MERCURY

The Parties to this Convention,

Recognizing that mercury is a chemical of global concern owing to its long-range atmospheric transport, its persistence in the environment once anthropogenically introduced, its ability to bioaccumulate in ecosystems and its significant negative effects on human health and the environment,

Recalling decision 25/5 of 20 February 2009 of the Governing Council of the United Nations Environment Programme to initiate international action to manage mercury in an efficient, effective and coherent manner,

Recalling paragraph 221 of the outcome document of the United Nations Conference on Sustainable Development “The future we want”, which called for a successful outcome of the negotiations on a global legally binding instrument on mercury to address the risks to human health and the environment,

Recalling the United Nations Conference on Sustainable Development’s reaffirmation of the principles of the Rio Declaration on Environment and Development, including, inter alia, common but differentiated responsibilities, and acknowledging States’ respective circumstances and capabilities and the need for global action,

Aware of the health concerns, especially in developing countries, resulting from exposure to mercury of vulnerable populations, especially women, children, and, through them, future generations,

Noting the particular vulnerabilities of Arctic ecosystems and indigenous communities because of the biomagnification of mercury and contamination of traditional foods, and concerned about indigenous communities more generally with respect to the effects of mercury,

Recognizing the substantial lessons of Minamata Disease, in particular the serious health and environmental effects resulting from the mercury pollution, and the need to ensure proper management of mercury and the prevention of such events in the future,

Stressing the importance of financial, technical, technological, and capacity-building support, particularly for developing countries, and countries with economies in transition, in order to strengthen national capabilities for the

management of mercury and to promote the effective implementation of the Convention,

Recognizing also the activities of the World Health Organization in the protection of human health related to mercury and the roles of relevant multilateral environmental agreements, especially the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade,

Recognizing that this Convention and other international agreements in the field of the environment and trade are mutually supportive,

Emphasizing that nothing in this Convention is intended to affect the rights and obligations of any Party deriving from any existing international agreement,

Understanding that the above recital is not intended to create a hierarchy between this Convention and other international instruments,

Noting that nothing in this Convention prevents a Party from taking additional domestic measures consistent with the provisions of this Convention in an effort to protect human health and the environment from exposure to mercury in accordance with that Party's other obligations under applicable international law,

Have agreed as follows:

Article 1

Objective

The objective of this Convention is to protect the human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

(a) “Artisanal and small-scale gold mining” means gold mining conducted by individual miners or small enterprises with limited capital investment and production;

(b) “Best available techniques” means those techniques that are the most effective to prevent and, where that is not practicable, to reduce emissions and releases of mercury to air, water and land and the impact of such emissions and releases on the environment as a whole, taking into account economic and technical considerations for a given Party or a given facility within the territory of that Party. In this context:

(i) “Best” means most effective in achieving a high general level of protection of the environment as a whole;

(ii) “Available” techniques means, in respect of a given Party and a given facility within the territory of that Party, those techniques developed on a scale that allows implementation in a relevant industrial sector under economically and technically viable conditions, taking into consideration the costs and benefits, whether or not those techniques are used or developed within the territory of that Party, provided that they are accessible to the operator of the facility as determined by that Party; and

(iii) “Techniques” means technologies used, operational practices and the ways in which installations are designed, built, maintained, operated and decommissioned;

(c) “Best environmental practices” means the application of the most appropriate combination of environmental control measures and strategies;

(d) “Mercury” means elemental mercury (Hg(0), CAS No. 7439-97-6);

(e) “Mercury compound” means any substance consisting of atoms of mercury and one or more atoms of other chemical elements that can be separated into different components only by chemical reactions;

(f) “Mercury-added product” means a product or product component that contains mercury or a mercury compound that was intentionally added;

(g) “Party” means a State or regional economic integration organization that has consented to be bound by this Convention and for which the Convention is in force;

(h) “Parties present and voting” means Parties present and casting an affirmative or negative vote at a meeting of the Parties;

(i) “Primary mercury mining” means mining in which the principal material sought is mercury;

(j) “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention; and

(k) “Use allowed” means any use by a Party of mercury or mercury compounds consistent with this Convention, including, but not limited to, uses consistent with Articles 3, 4, 5, 6 and 7.

Article 3

Mercury supply sources and trade

1. For the purposes of this Article:

(a) References to “mercury” include mixtures of mercury with other substances, including alloys of mercury, with a mercury concentration of at least 95 per cent by weight; and

(b) “Mercury compounds” means mercury (I) chloride (known also as calomel), mercury (II) oxide, mercury (II) sulphate, mercury (II) nitrate, cinnabar and mercury sulphide.

2. The provisions of this Article shall not apply to:

(a) Quantities of mercury or mercury compounds to be used for laboratory-scale research or as a reference standard; or

(b) Naturally occurring trace quantities of mercury or mercury compounds present in such products as non-mercury metals, ores, or mineral products, including coal, or products derived from these materials, and unintentional trace quantities in chemical products; or

(c) Mercury-added products.

3. Each Party shall not allow primary mercury mining that was not being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it.

4. Each Party shall only allow primary mercury mining that was being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it for a period of up to fifteen years after that date. During this period, mercury from such mining shall only be used in manufacturing of mercury-added products in accordance with Article 4, in manufacturing processes in accordance with Article 5, or be disposed in accordance with Article 11, using operations which do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

5. Each Party shall:

(a) Endeavour to identify individual stocks of mercury or mercury compounds exceeding 50 metric tons, as well as sources of mercury supply generating stocks exceeding 10 metric tons per year, that are located within its territory;

(b) Take measures to ensure that, where the Party determines that excess mercury from the decommissioning of chlor-alkali facilities is available, such mercury is disposed of in accordance with the guidelines for environmentally sound management referred to in paragraph 3 (a) of Article 11, using operations that do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

6. Each Party shall not allow the export of mercury except:

(a) To a Party that has provided the exporting Party with its written consent, and only for the purpose of:

(i) A use allowed to the importing Party under this Convention; or

(ii) Environmentally sound interim storage as set out in Article 10; or

(b) To a non-Party that has provided the exporting Party with its written consent, including certification demonstrating that:

(i) The non-Party has measures in place to ensure the protection of human health and the environment and to ensure its compliance with the provisions of Articles 10 and 11; and

- (ii) Such mercury will be used only for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound interim storage as set out in Article 10.

7. An exporting Party may rely on a general notification to the Secretariat by the importing Party or non-Party as the written consent required by paragraph 6. Such general notification shall set out any terms and conditions under which the importing Party or non-Party provides its consent. The notification may be revoked at any time by that Party or non-Party. The Secretariat shall keep a public register of all such notifications.

8. Each Party shall not allow the import of mercury from a non-Party to whom it will provide its written consent unless the non-Party has provided certification that the mercury is not from sources identified as not allowed under paragraph 3 or paragraph 5 (b).

9. A Party that submits a general notification of consent under paragraph 7 may decide not to apply paragraph 8, provided that it maintains comprehensive restrictions on the export of mercury and has domestic measures in place to ensure that imported mercury is managed in an environmentally sound manner. The Party shall provide a notification of such decision to the Secretariat, including information describing its export restrictions and domestic regulatory measures, as well as information on the quantities and countries of origin of mercury imported from non-Parties. The Secretariat shall maintain a public register of all such notifications. The Implementation and Compliance Committee shall review and evaluate any such notifications and supporting information in accordance with Article 15 and may make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

10. The procedure set out in paragraph 9 shall be available until the conclusion of the second meeting of the Conference of the Parties. After that time, it shall cease to be available, unless the Conference of the Parties decides otherwise by simple majority of the Parties present and voting, except with respect to a Party that has provided a notification under paragraph 9 before the end of the second meeting of the Conference of the Parties.

11. Each Party shall include in its reports submitted pursuant to Article 21 information showing that the requirements of this Article have been met.

12. The Conference of the Parties shall at its first meeting provide further guidance in regard to this Article, particularly in regard to paragraphs 5 (a), 6 and 8, and shall develop and adopt the required content of the certification referred to in paragraphs 6 (b) and 8.

13. The Conference of the Parties shall evaluate whether the trade in specific mercury compounds compromises the objective of this Convention and consider whether specific mercury compounds should, by their listing in an additional annex adopted in accordance with Article 27, be made subject to paragraphs 6 and 8.

ARTICLE 4

MERCURY-ADDED PRODUCTS

1. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the manufacture, import or export of mercury-added products listed in Part I of Annex A after the phase-out date specified for those products, except where an exclusion is specified in Annex A or the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

2. A Party may, as an alternative to paragraph 1, indicate at the time of ratification or upon entry into force of an amendment to Annex A for it, that it will implement different measures or strategies to address products listed in Part I of Annex A. A Party may only choose this alternative if it can demonstrate that it has already reduced to a de minimis level the manufacture, import, and export of the large majority of the products listed in Part I of Annex A and that it has implemented measures or strategies to reduce the use of mercury in additional products not listed in Part I of Annex A at the time it notifies the Secretariat of its decision to use this alternative. In addition, a Party choosing this alternative shall:

(a) Report at the first opportunity to the Conference of the Parties a description of the measures or strategies implemented, including a quantification of the reductions achieved;

(b) Implement measures or strategies to reduce the use of mercury in any products listed in Part I of Annex A for which a de minimis value has not yet been obtained;

(c) Consider additional measures to achieve further reductions; and

(d) Not be eligible to claim exemptions pursuant to Article 6 for any product category for which this alternative is chosen.

No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall, as part of the review process under paragraph 8, review the progress and the effectiveness of the measures taken under this paragraph.

3. Each Party shall take measures for the mercury-added products listed in Part II of Annex A in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on mercury-added products and their alternatives, and shall make such information publicly available. The Secretariat shall also make publicly available any other relevant information submitted by Parties.

5. Each Party shall take measures to prevent the incorporation into assembled products of mercury-added products the manufacture, import and export of which are not allowed for it under this Article.

6. Each Party shall discourage the manufacture and the distribution in commerce of mercury-added products not covered by any known use of mercury-added products prior to the date of entry into force of the Convention for it, unless an assessment of the risks and benefits of the product demonstrates environmental or human health benefits. A Party shall provide to the Secretariat, as appropriate, information on any such product, including any information on the environmental and human health risks and benefits of the product. The Secretariat shall make such information publicly available.

7. Any Party may submit a proposal to the Secretariat for listing a mercury-added product in Annex A, which shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the product, taking into account information pursuant to paragraph 4.

8. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex A and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

9. In reviewing Annex A pursuant to paragraph 8, the Conference of the Parties shall take into account at least:

- (a) Any proposal submitted under paragraph 7;
- (b) The information made available pursuant to paragraph 4; and
- (c) The availability to the Parties of mercury-free alternatives that are technically and economically feasible, taking into account the environmental and human health risks and benefits.

Article 5

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

1. For the purposes of this Article and Annex B, manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used shall not include processes using mercury-added products, processes for manufacturing mercury-added products or processes that process mercury-containing waste.
2. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the use of mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Part I of Annex B after the phase-out date specified in that Annex for the individual processes, except where the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.
3. Each Party shall take measures to restrict the use of mercury or mercury compounds in the processes listed in Part II of Annex B in accordance with the provisions set out therein.
4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on processes that use mercury or mercury compounds and their alternatives, and shall make such information publicly available. Other relevant information may also be submitted by Parties and shall be made publicly available by the Secretariat.
5. Each Party with one or more facilities that use mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Annex B shall:
 - (a) Take measures to address emissions and releases of mercury or mercury compounds from those facilities;
 - (b) Include in its reports submitted pursuant to Article 21 information on the measures taken pursuant to this paragraph; and
 - (c) Endeavour to identify facilities within its territory that use mercury or mercury compounds for processes listed in Annex B and submit to the Secretariat, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it, information on the number and types of such facilities and the estimated annual amount of mercury or mercury compounds used in those facilities. The Secretariat shall make such information publicly available.
6. Each Party shall not allow the use of mercury or mercury compounds in a facility that did not exist prior to the date of entry into force of the

Convention for it using the manufacturing processes listed in Annex B. No exemptions shall apply to such facilities.

7. Each Party shall discourage the development of any facility using any other manufacturing process in which mercury or mercury compounds are intentionally used that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention, except where the Party can demonstrate to the satisfaction of the Conference of the Parties that the manufacturing process provides significant environmental and health benefits and that there are no technically and economically feasible mercury-free alternatives available providing such benefits.

8. Parties are encouraged to exchange information on relevant new technological developments, economically and technically feasible mercury-free alternatives, and possible measures and techniques to reduce and where feasible to eliminate the use of mercury and mercury compounds in, and emissions and releases of mercury and mercury compounds from, the manufacturing processes listed in Annex B.

9. Any Party may submit a proposal to amend Annex B in order to list a manufacturing process in which mercury or mercury compounds are used. It shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the process.

10. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex B and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

11. In any review of Annex B pursuant to paragraph 10, the Conference of the Parties shall take into account at least:

- (a) Any proposal submitted under paragraph 9;
- (b) The information made available under paragraph 4; and
- (c) The availability for the Parties of mercury-free alternatives which are technically and economically feasible taking into account the environmental and health risks and benefits.

Article 6

Exemptions available to a Party upon request

1. Any State or regional economic integration organization may register for one or more exemptions from the phase-out dates listed in Annex A and Annex B, hereafter referred to as an “exemption”, by notifying the Secretariat in writing:

(a) On becoming a Party to this Convention; or

(b) In the case of any mercury-added product that is added by an amendment to Annex A or any manufacturing process in which mercury is used that is added by an amendment to Annex B, no later than the date upon which the applicable amendment enters into force for the Party.

Any such registration shall be accompanied by a statement explaining the Party's need for the exemption.

2. An exemption can be registered either for a category listed in Annex A or B or for a sub-category identified by any State or regional economic integration organization.

3. Each Party that has one or more exemptions shall be identified in a register. The Secretariat shall establish and maintain the register and make it available to the public.

4. The register shall include:

(a) A list of the Parties that have one or more exemptions;

(b) The exemption or exemptions registered for each Party; and

(c) The expiration date of each exemption.

5. Unless a shorter period is indicated in the register by a Party, all exemptions pursuant to paragraph 1 shall expire five years after the relevant phase-out date listed in Annex A or B.

6. The Conference of the Parties may, at the request of a Party, decide to extend an exemption for five years unless the Party requests a shorter period. In making its decision, the Conference of the Parties shall take due account of:

(a) A report from the Party justifying the need to extend the exemption and outlining activities undertaken and planned to eliminate the need for the exemption as soon as feasible;

(b) Available information, including in respect of the availability of alternative products and processes that are free of mercury or that involve the consumption of less mercury than the exempt use; and

(c) Activities planned or under way to provide environmentally sound storage of mercury and disposal of mercury wastes.

An exemption may only be extended once per product per phase-out date.

7. A Party may at any time withdraw an exemption upon written notification to the Secretariat. The withdrawal of an exemption shall take effect on the date specified in the notification.

8. Notwithstanding paragraph 1, no State or regional economic integration organization may register for an exemption after five years after the phase-out date for the relevant product or process listed in Annex A or B, unless one or more Parties remain registered for an exemption for that product or process, having received an extension pursuant to paragraph 6. In that case, a State or regional economic integration organization may, at the times set out in paragraphs 1 (a) and (b), register for an exemption for that product or process, which shall expire ten years after the relevant phase-out date.

9. No Party may have an exemption in effect at any time after 10 years after the phase-out date for a product or process listed in Annex A or B.

Article 7

Artisanal and small-scale gold mining

1. The measures in this Article and in Annex C shall apply to artisanal and small-scale gold mining and processing in which mercury amalgamation is used to extract gold from ore.

2. Each Party that has artisanal and small-scale gold mining and processing subject to this Article within its territory shall take steps to reduce, and where feasible eliminate, the use of mercury and mercury compounds in, and the emissions and releases to the environment of mercury from, such mining and processing.

3. Each Party shall notify the Secretariat if at any time the Party determines that artisanal and small-scale gold mining and processing in its territory is more than insignificant. If it so determines the Party shall:

(a) Develop and implement a national action plan in accordance with Annex C;

(b) Submit its national action plan to the Secretariat no later than three years after entry into force of the Convention for it or three years after the notification to the Secretariat, whichever is later; and

(c) Thereafter, provide a review every three years of the progress made in meeting its obligations under this Article and include such reviews in its reports submitted pursuant to Article 21.

4. Parties may cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to achieve the objectives of this Article. Such cooperation may include:

(a) Development of strategies to prevent the diversion of mercury or mercury compounds for use in artisanal and small-scale gold mining and processing;

(b) Education, outreach and capacity-building initiatives;

(c) Promotion of research into sustainable non-mercury alternative practices;

(d) Provision of technical and financial assistance;

(e) Partnerships to assist in the implementation of their commitments under this Article; and

(f) Use of existing information exchange mechanisms to promote knowledge, best environmental practices and alternative technologies that are environmentally, technically, socially and economically viable.

Article 8

Emissions

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing emissions of mercury and mercury compounds, often expressed as “total

mercury”, to the atmosphere through measures to control emissions from the point sources falling within the source categories listed in Annex D.

2. For the purposes of this Article:

(a) “Emissions” means emissions of mercury or mercury compounds to the atmosphere;

(b) “Relevant source” means a source falling within one of the source categories listed in Annex D. A Party may, if it chooses, establish criteria to identify the sources covered within a source category listed in Annex D so long as those criteria for any category include at least 75 per cent of the emissions from that category;

(c) “New source” means any relevant source within a category listed in Annex D, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of:

(i) Entry into force of this Convention for the Party concerned; or

(ii) Entry into force for the Party concerned of an amendment to Annex D where the source becomes subject to the provisions of this Convention only by virtue of that amendment;

(d) “Substantial modification” means modification of a relevant source that results in a significant increase in emissions, excluding any change in emissions resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) “Existing source” means any relevant source that is not a new source;

(f) “Emission limit value” means a limit on the concentration, mass or emission rate of mercury or mercury compounds, often expressed as “total mercury”, emitted from a point source.

3. A Party with relevant sources shall take measures to control emissions and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control emissions and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

4. For its new sources, each Party shall require the use of best available techniques and best environmental practices to control and, where feasible, reduce emissions, as soon as practicable but no later than five years after the date of entry into force of the Convention for that Party. A Party may use emission limit values that are consistent with the application of best available techniques.

5. For its existing sources, each Party shall include in any national plan, and shall implement, one or more of the following measures, taking into account its national circumstances, and the economic and technical feasibility and affordability of the measures, as soon as practicable but no more than ten years after the date of entry into force of the Convention for it:

(a) A quantified goal for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(b) Emission limit values for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(c) The use of best available techniques and best environmental practices to control emissions from relevant sources;

(d) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury emissions;

(e) Alternative measures to reduce emissions from relevant sources.

6. Parties may apply the same measures to all relevant existing sources or may adopt different measures in respect of different source categories. The objective shall be for those measures applied by a Party to achieve reasonable progress in reducing emissions over time.

7. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of emissions from relevant sources.

8. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects; and

(b) Support for Parties in implementing the measures set out in paragraph 5, in particular in determining goals and in setting emission limit values.

9. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

- (a) Criteria that Parties may develop pursuant to paragraph 2 (b);
- (b) The methodology for preparing inventories of emissions.

10. The Conference of the Parties shall keep under review, and update as appropriate, the guidance developed pursuant to paragraphs 8 and 9. Parties shall take the guidance into account in implementing the relevant provisions of this Article.

11. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 4 to 7 and the effectiveness of the measures.

Article 9

Releases

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing releases of mercury and mercury compounds, often expressed as “total mercury”, to land and water from the relevant point sources not addressed in other provisions of this Convention.

2. For the purposes of this Article:

(a) “Releases” means releases of mercury or mercury compounds to land or water;

(b) “Relevant source” means any significant anthropogenic point source of release as identified by a Party that is not addressed in other provisions of this Convention;

(c) “New source” means any relevant source, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of entry into force of this Convention for the Party concerned;

(d) “Substantial modification” means modification of a relevant source that results in a significant increase in releases, excluding any change in releases resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) “Existing source” means any relevant source that is not a new source;

(f) “Release limit value” means a limit on the concentration or mass of mercury or mercury compounds, often expressed as “total mercury”, released from a point source.

3. Each Party shall, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it and on a regular basis thereafter, identify the relevant point source categories.

4. A Party with relevant sources shall take measures to control releases and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control releases and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

5. The measures shall include one or more of the following, as appropriate:

(a) Release limit values to control and, where feasible, reduce releases from relevant sources;

(b) The use of best available techniques and best environmental practices to control releases from relevant sources;

(c) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury releases;

(d) Alternative measures to reduce releases from relevant sources.

6. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of releases from relevant sources.

7. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects;

(b) The methodology for preparing inventories of releases.

8. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 3 to 6 and the effectiveness of the measures.

Article 10

Environmentally sound interim storage of mercury, other than waste mercury

1. This Article shall apply to the interim storage of mercury and mercury compounds as defined in Article 3 that do not fall within the meaning of the definition of mercury wastes set out in Article 11.

2. Each Party shall take measures to ensure that the interim storage of such mercury and mercury compounds intended for a use allowed to a Party under this Convention is undertaken in an environmentally sound manner, taking into account any guidelines, and in accordance with any requirements, adopted pursuant to paragraph 3.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidelines on the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds, taking into account any relevant guidelines developed under the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and other relevant guidance. The Conference of the Parties may adopt requirements for interim storage in an additional annex to this Convention in accordance with Article 27.

4. Parties shall cooperate, as appropriate, with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, to enhance capacity-building for the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds.

Article 11

Mercury wastes

1. The relevant definitions of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal shall apply to wastes covered under this Convention for Parties to the Basel Convention. Parties to this Convention that are not Parties to the Basel Convention shall use those definitions as guidance as applied to wastes covered under this Convention.

2. For the purposes of this Convention, mercury wastes means substances or objects:

- (a) Consisting of mercury or mercury compounds;
- (b) Containing mercury or mercury compounds; or
- (c) Contaminated with mercury or mercury compounds,

in a quantity above the relevant thresholds defined by the Conference of the Parties, in collaboration with the relevant bodies of the Basel Convention in a harmonized manner, that are disposed of or are intended to be disposed of or are required to be disposed of by the provisions of national law or this Convention. This definition excludes overburden, waste rock and tailings from mining, except from primary mercury mining, unless they contain mercury or mercury compounds above thresholds defined by the Conference of the Parties.

3. Each Party shall take appropriate measures so that mercury waste is:

(a) Managed in an environmentally sound manner, taking into account the guidelines developed under the Basel Convention and in accordance with requirements that the Conference of the Parties shall adopt in an additional annex in accordance with Article 27. In developing requirements, the Conference of the Parties shall take into account Parties' waste management regulations and programmes;

(b) Only recovered, recycled, reclaimed or directly re-used for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound disposal pursuant to paragraph 3 (a);

(c) For Parties to the Basel Convention, not transported across international boundaries except for the purpose of environmentally sound

disposal in conformity with this Article and with that Convention. In circumstances where the Basel Convention does not apply to transport across international boundaries, a Party shall allow such transport only after taking into account relevant international rules, standards, and guidelines.

4. The Conference of the Parties shall seek to cooperate closely with the relevant bodies of the Basel Convention in the review and update, as appropriate, of the guidelines referred to in paragraph 3 (a).

5. Parties are encouraged to cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to develop and maintain global, regional and national capacity for the management of mercury wastes in an environmentally sound manner.

Article 12

Contaminated sites

1. Each Party shall endeavour to develop appropriate strategies for identifying and assessing sites contaminated by mercury or mercury compounds.

2. Any actions to reduce the risks posed by such sites shall be performed in an environmentally sound manner incorporating, where appropriate, an assessment of the risks to human health and the environment from the mercury or mercury compounds they contain.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidance on managing contaminated sites that may include methods and approaches for:

- (a) Site identification and characterization;
- (b) Engaging the public;
- (c) Human health and environmental risk assessments;
- (d) Options for managing the risks posed by contaminated sites;
- (e) Evaluation of benefits and costs; and
- (f) Validation of outcomes.

4. Parties are encouraged to cooperate in developing strategies and implementing activities for identifying, assessing, prioritizing, managing and, as appropriate, remediating contaminated sites.

Article 13

Financial resources and mechanism

1. Each Party undertakes to provide, within its capabilities, resources in respect of those national activities that are intended to implement this Convention, in accordance with its national policies, priorities, plans and programmes. Such resources may include domestic funding through relevant policies, development strategies and national budgets, and bilateral and multilateral funding, as well as private sector involvement.

2. The overall effectiveness of implementation of this Convention by developing country Parties will be related to the effective implementation of this Article.

3. Multilateral, regional and bilateral sources of financial and technical assistance, as well as capacity-building and technology transfer, are encouraged, on an urgent basis, to enhance and increase their activities on mercury in support of developing country Parties in the implementation of this Convention relating to financial resources, technical assistance and technology transfer.

4. The Parties, in their actions with regard to funding, shall take full account of the specific needs and special circumstances of Parties that are small island developing States or least developed countries.

5. A Mechanism for the provision of adequate, predictable, and timely financial resources is hereby defined. The Mechanism is to support developing country Parties and Parties with economies in transition in implementing their obligations under this Convention.

6. The Mechanism shall include:

(a) The Global Environment Facility Trust Fund; and

(b) A specific international Programme to support capacity-building and technical assistance.

7. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide new, predictable, adequate and timely financial resources to meet costs in support of

implementation of this Convention as agreed by the Conference of the Parties. For the purposes of this Convention, the Global Environment Facility Trust Fund shall be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall provide guidance on overall strategies, policies, programme priorities and eligibility for access to and utilization of financial resources. In addition, the Conference of the Parties shall provide guidance on an indicative list of categories of activities that could receive support from the Global Environment Facility Trust Fund. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide resources to meet the agreed incremental costs of global environmental benefits and the agreed full costs of some enabling activities.

8. In providing resources for an activity, the Global Environment Facility Trust Fund should take into account the potential mercury reductions of a proposed activity relative to its costs.

9. For the purposes of this Convention, the Programme referred to in paragraph 6 (b) will be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide on the hosting institution for the Programme, which shall be an existing entity, and provide guidance to it, including on its duration. All Parties and other relevant stakeholders are invited to provide financial resources to the Programme, on a voluntary basis.

10. The Conference of the Parties and the entities comprising the Mechanism shall agree upon, at the first meeting of the Conference of the Parties, arrangements to give effect to the above paragraphs.

11. The Conference of the Parties shall review, no later than at its third meeting, and thereafter on a regular basis, the level of funding, the guidance provided by the Conference of the Parties to the entities entrusted to operationalize the Mechanism established under this Article and their effectiveness, and their ability to address the changing needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. It shall, based on such review, take appropriate action to improve the effectiveness of the Mechanism.

12. All Parties, within their capabilities, are invited to contribute to the Mechanism. The Mechanism shall encourage the provision of resources from other sources, including the private sector, and shall seek to leverage such resources for the activities it supports.

Article 14

Capacity-building, technical assistance and technology transfer

1. Parties shall cooperate to provide, within their respective capabilities, timely and appropriate capacity-building and technical assistance to developing country Parties, in particular Parties that are least developed countries or small island developing States, and Parties with economies in transition, to assist them in implementing their obligations under this Convention.
2. Capacity-building and technical assistance pursuant to paragraph 1 and Article 13 may be delivered through regional, subregional and national arrangements, including existing regional and subregional centres, through other multilateral and bilateral means, and through partnerships, including partnerships involving the private sector. Cooperation and coordination with other multilateral environmental agreements in the field of chemicals and wastes should be sought to increase the effectiveness of technical assistance and its delivery.
3. Developed country Parties and other Parties within their capabilities shall promote and facilitate, supported by the private sector and other relevant stakeholders as appropriate, development, transfer and diffusion of, and access to, up-to-date environmentally sound alternative technologies to developing country Parties, in particular the least developed countries and small island developing States, and Parties with economies in transition, to strengthen their capacity to effectively implement this Convention.
4. The Conference of the Parties shall, by its second meeting and thereafter on a regular basis, and taking into account submissions and reports from Parties including those as provided for in Article 21 and information provided by other stakeholders:
 - (a) Consider information on existing initiatives and progress made in relation to alternative technologies;
 - (b) Consider the needs of Parties, particularly developing country Parties, for alternative technologies; and
 - (c) Identify challenges experienced by Parties, particularly developing country Parties, in technology transfer.
5. The Conference of the Parties shall make recommendations on how capacity-building, technical assistance and technology transfer could be further enhanced under this Article.

Article 15

Implementation and Compliance Committee

1. A mechanism, including a Committee as a subsidiary body of the Conference of the Parties, is hereby established to promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The mechanism, including the Committee, shall be facilitative in nature and shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of Parties.

2. The Committee shall promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The Committee shall examine both individual and systemic issues of implementation and compliance and make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

3. The Committee shall consist of 15 members, nominated by Parties and elected by the Conference of the Parties, with due consideration to equitable geographical representation based on the five regions of the United Nations; the first members shall be elected at the first meeting of the Conference of the Parties and thereafter in accordance with the rules of procedure approved by the Conference of the Parties pursuant to paragraph 5; the members of the Committee shall have competence in a field relevant to this Convention and reflect an appropriate balance of expertise.

4. The Committee may consider issues on the basis of:

(a) Written submissions from any Party with respect to its own compliance;

(b) National reports in accordance with Article 21; and

(c) Requests from the Conference of the Parties.

5. The Committee shall elaborate its rules of procedure, which shall be subject to approval by the second meeting of the Conference of the Parties; the Conference of the Parties may adopt further terms of reference for the Committee.

6. The Committee shall make every effort to adopt its recommendations by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no consensus is reached, such recommendations shall as a last resort be adopted by a three-

fourths majority vote of the members present and voting, based on a quorum of two-thirds of the members.

Article 16

Health aspects

1. Parties are encouraged to:

(a) Promote the development and implementation of strategies and programmes to identify and protect populations at risk, particularly vulnerable populations, and which may include adopting science-based health guidelines relating to the exposure to mercury and mercury compounds, setting targets for mercury exposure reduction, where appropriate, and public education, with the participation of public health and other involved sectors;

(b) Promote the development and implementation of science-based educational and preventive programmes on occupational exposure to mercury and mercury compounds;

(c) Promote appropriate health-care services for prevention, treatment and care for populations affected by the exposure to mercury or mercury compounds; and

(d) Establish and strengthen, as appropriate, the institutional and health professional capacities for the prevention, diagnosis, treatment and monitoring of health risks related to the exposure to mercury and mercury compounds.

2. The Conference of the Parties, in considering health-related issues or activities, should:

(a) Consult and collaborate with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate; and

(b) Promote cooperation and exchange of information with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate.

Article 17

Information exchange

1. Each Party shall facilitate the exchange of:

(a) Scientific, technical, economic and legal information concerning mercury and mercury compounds, including toxicological, ecotoxicological and safety information;

(b) Information on the reduction or elimination of the production, use, trade, emissions and releases of mercury and mercury compounds;

(c) Information on technically and economically viable alternatives to:

(i) Mercury-added products;

(ii) Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used; and

(iii) Activities and processes that emit or release mercury or mercury compounds;

including information on the health and environmental risks and economic and social costs and benefits of such alternatives; and

(d) Epidemiological information concerning health impacts associated with exposure to mercury and mercury compounds, in close cooperation with the World Health Organization and other relevant organizations, as appropriate.

2. Parties may exchange the information referred to in paragraph 1 directly, through the Secretariat, or in cooperation with other relevant organizations, including the secretariats of chemicals and wastes conventions, as appropriate.

3. The Secretariat shall facilitate cooperation in the exchange of information referred to in this Article, as well as with relevant organizations, including the secretariats of multilateral environmental agreements and other international initiatives. In addition to information from Parties, this information shall include information from intergovernmental and non-governmental organizations with expertise in the area of mercury, and from national and international institutions with such expertise.

4. Each Party shall designate a national focal point for the exchange of information under this Convention, including with regard to the consent of importing Parties under Article 3.

5. For the purposes of this Convention, information on the health and safety of humans and the environment shall not be regarded as confidential. Parties that exchange other information pursuant to this Convention shall protect any confidential information as mutually agreed.

Article 18

Public information, awareness and education

1. Each Party shall, within its capabilities, promote and facilitate:

(a) Provision to the public of available information on:

- (i) The health and environmental effects of mercury and mercury compounds;
- (ii) Alternatives to mercury and mercury compounds;
- (iii) The topics identified in paragraph 1 of Article 17;
- (iv) The results of its research, development and monitoring activities under Article 19; and
- (v) Activities to meet its obligations under this Convention;

(b) Education, training and public awareness related to the effects of exposure to mercury and mercury compounds on human health and the environment in collaboration with relevant intergovernmental and non-governmental organizations and vulnerable populations, as appropriate.

2. Each Party shall use existing mechanisms or give consideration to the development of mechanisms, such as pollutant release and transfer registers where applicable, for the collection and dissemination of information on estimates of its annual quantities of mercury and mercury compounds that are emitted, released or disposed of through human activities.

Article 19

Research, development and monitoring

1. Parties shall endeavour to cooperate to develop and improve, taking into account their respective circumstances and capabilities:

(a) Inventories of use, consumption, and anthropogenic emissions to air and releases to water and land of mercury and mercury compounds;

(b) Modelling and geographically representative monitoring of levels of mercury and mercury compounds in vulnerable populations and in environmental media, including biotic media such as fish, marine mammals, sea turtles and birds, as well as collaboration in the collection and exchange of relevant and appropriate samples;

(c) Assessments of the impact of mercury and mercury compounds on human health and the environment, in addition to social, economic and cultural impacts, particularly in respect of vulnerable populations;

(d) Harmonized methodologies for the activities undertaken under subparagraphs (a), (b) and (c);

(e) Information on the environmental cycle, transport (including long-range transport and deposition), transformation and fate of mercury and mercury compounds in a range of ecosystems, taking appropriate account of the distinction between anthropogenic and natural emissions and releases of mercury and of remobilization of mercury from historic deposition;

(f) Information on commerce and trade in mercury and mercury compounds and mercury-added products; and

(g) Information and research on the technical and economic availability of mercury-free products and processes and on best available techniques and best environmental practices to reduce and monitor emissions and releases of mercury and mercury compounds.

2. Parties should, where appropriate, build on existing monitoring networks and research programmes in undertaking the activities identified in paragraph 1.

Article 20

Implementation plans

1. Each Party may, following an initial assessment, develop and execute an implementation plan, taking into account its domestic circumstances, for meeting the obligations under this Convention. Any such plan should be transmitted to the Secretariat as soon as it has been developed.
2. Each Party may review and update its implementation plan, taking into account its domestic circumstances and referring to guidance from the Conference of the Parties and other relevant guidance.
3. Parties should, in undertaking work in paragraphs 1 and 2, consult national stakeholders to facilitate the development, implementation, review and updating of their implementation plans.
4. Parties may also coordinate on regional plans to facilitate implementation of this Convention.

Article 21

Reporting

1. Each Party shall report to the Conference of the Parties, through the Secretariat, on the measures it has taken to implement the provisions of this Convention and on the effectiveness of such measures and the possible challenges in meeting the objectives of the Convention.
2. Each Party shall include in its reporting the information as called for in Articles 3, 5, 7, 8 and 9 of this Convention.
3. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide upon the timing and format of the reporting to be followed by the Parties, taking into account the desirability of coordinating reporting with other relevant chemicals and wastes conventions.

Article 22

Effectiveness evaluation

1. The Conference of the Parties shall evaluate the effectiveness of this Convention, beginning no later than six years after the date of entry into force of the Convention and periodically thereafter at intervals to be decided by it.

2. To facilitate the evaluation, the Conference of the Parties shall, at its first meeting, initiate the establishment of arrangements for providing itself with comparable monitoring data on the presence and movement of mercury and mercury compounds in the environment as well as trends in levels of mercury and mercury compounds observed in biotic media and vulnerable populations.

3. The evaluation shall be conducted on the basis of available scientific, environmental, technical, financial and economic information, including:

(a) Reports and other monitoring information provided to the Conference of the Parties pursuant to paragraph 2;

(b) Reports submitted pursuant to Article 21;

(c) Information and recommendations provided pursuant to Article 15;
and

(d) Reports and other relevant information on the operation of the financial assistance, technology transfer and capacity-building arrangements put in place under this Convention.

Article 23

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.

2. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of the United Nations Environment Programme no later than one year after the date of entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be decided by the Conference.

3. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

4. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt at its first meeting rules of procedure and financial rules for itself and any of its subsidiary bodies, as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat.

5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the implementation of this Convention. It shall perform the functions assigned to it by this Convention and, to that end, shall:

(a) Establish such subsidiary bodies as it considers necessary for the implementation of this Convention;

(b) Cooperate, where appropriate, with competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies;

(c) Regularly review all information made available to it and to the Secretariat pursuant to Article 21;

(d) Consider any recommendations submitted to it by the Implementation and Compliance Committee;

(e) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the objectives of this Convention; and

(f) Review Annexes A and B pursuant to Article 4 and Article 5.

6. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not a Party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, that is qualified in matters covered by this Convention and has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 24

Secretariat

1. A Secretariat is hereby established.

2. The functions of the Secretariat shall be:

(a) To make arrangements for meetings of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies and to provide them with services as required;

(b) To facilitate assistance to Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the implementation of this Convention;

(c) To coordinate, as appropriate, with the secretariats of relevant international bodies, particularly other chemicals and waste conventions;

(d) To assist Parties in the exchange of information related to the implementation of this Convention;

(e) To prepare and make available to the Parties periodic reports based on information received pursuant to Articles 15 and 21 and other available information;

(f) To enter, under the overall guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and

(g) To perform the other secretariat functions specified in this Convention and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The secretariat functions for this Convention shall be performed by the Executive Director of the United Nations Environment Programme, unless the Conference of the Parties decides, by a three-fourths majority of the Parties present and voting, to entrust the secretariat functions to one or more other international organizations.

4. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide for enhanced cooperation and coordination between the Secretariat and the secretariats of other chemicals and wastes conventions. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide further guidance on this matter.

Article 25

Settlement of disputes

1. Parties shall seek to settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.

2. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party that is not a regional economic integration

organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, with regard to any dispute concerning the interpretation or application of this Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) Arbitration in accordance with the procedure set out in Part I of Annex E;

(b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party that is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with paragraph 2.

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 or 3 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall in no way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice, unless the parties to the dispute otherwise agree.

6. If the parties to a dispute have not accepted the same means of dispute settlement pursuant to paragraph 2 or 3, and if they have not been able to settle their dispute through the means mentioned in paragraph 1 within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to a conciliation commission at the request of any party to the dispute. The procedure set out in Part II of Annex E shall apply to conciliation under this Article.

Article 26

Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate the proposed amendment to the signatories to this Convention and, for information, to the Depositary.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.
4. An adopted amendment shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.
5. Ratification, acceptance or approval of an amendment shall be notified to the Depositary in writing. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for the Parties having consented to be bound by it on the ninetieth day after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least three-fourths of the Parties that were Parties at the time at which the amendment was adopted. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 27

Adoption and amendment of annexes

1. Annexes to this Convention shall form an integral part thereof and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to any annexes thereto.
2. Any additional annexes adopted after the entry into force of this Convention shall be restricted to procedural, scientific, technical or administrative matters.
3. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention:
 - (a) Additional annexes shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in paragraphs 1-3 of Article 26;
 - (b) Any Party that is unable to accept an additional annex shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of communication by the Depositary of the adoption of such annex. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time notify the Depositary, in writing, that it withdraws a previous notification of non-acceptance in respect of an additional

annex, and the annex shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c); and

(c) On the expiry of one year from the date of the communication by the Depositary of the adoption of an additional annex, the annex shall enter into force for all Parties that have not submitted a notification of non-acceptance in accordance with the provisions of subparagraph (b).

4. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention shall be subject to the same procedures as for the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to the Convention, except that an amendment to an annex shall not enter into force with regard to any Party that has made a declaration with regard to amendment of annexes in accordance with paragraph 5 of Article 30, in which case any such amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date it has deposited with the Depositary its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such amendment.

5. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an amendment to this Convention, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 28

Right to vote

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2.

2. A regional economic integration organization, on matters within its competence, shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right to vote, and vice versa.

Article 29

Signature

This Convention shall be opened for signature at Kumamoto, Japan, by all States and regional economic integration organizations on 10 and 11 October 2013, and thereafter at the United Nations Headquarters in New York until 9 October 2014.

Article 30

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.
2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification of the extent of its competence.
4. Each State or regional economic integration organization is encouraged to transmit to the Secretariat at the time of its ratification, acceptance, approval or accession of the Convention information on its measures to implement the Convention.
5. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with regard to it, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 31

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

Article 32

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 33

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 34

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention.

Article 35

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Kumamoto, Japan, on this tenth day of October, two thousand and thirteen.

Annex A

Mercury-added products

The following products are excluded from this Annex:

- (a) Products essential for civil protection and military uses;
- (b) Products for research, calibration of instrumentation, for use as reference standard;
- (c) Where no feasible mercury-free alternative for replacement is available, switches and relays, cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays, and measuring devices;
- (d) Products used in traditional or religious practices; and
- (e) Vaccines containing thiomersal as preservatives.

Part I: Products subject to Article 4, paragraph 1

Mercury-added products	Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)
Batteries, except for button zinc silver oxide batteries with a mercury content < 2% and button zinc air batteries with a mercury content < 2%	2020
Switches and relays, except very high accuracy capacitance and loss measurement bridges and high frequency radio frequency switches and relays in monitoring and control instruments with a maximum mercury content of 20 mg per bridge, switch or relay	2020
Compact fluorescent lamps (CFLs) for general lighting purposes that are ≤ 30 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp burner	2020
Linear fluorescent lamps (LFLs) for general lighting purposes: (a) Triband phosphor < 60 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp; (b) Halophosphate phosphor ≤ 40 watts with a mercury content exceeding 10 mg per lamp	2020
High pressure mercury vapour lamps (HPMV) for general lighting purposes	2020
Mercury in cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays: (a) short length (≤ 500 mm) with mercury content exceeding 3.5 mg per lamp (b) medium length (> 500 mm and ≤ 1 500 mm) with mercury content exceeding 5 mg per lamp (c) long length (> 1 500 mm) with mercury content exceeding 13 mg per lamp	2020
Cosmetics (with mercury content above 1ppm), including skin lightening soaps and creams, and not including eye area cosmetics where mercury is used as a preservative and no effective and safe substitute preservatives are available ^{1/}	2020

Mercury-added products	Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)
Pesticides, biocides and topical antiseptics	2020
The following non-electronic measuring devices except non-electronic measuring devices installed in large-scale equipment or those used for high precision measurement, where no suitable mercury-free alternative is available: (a) barometers; (b) hygrometers; (c) manometers; (d) thermometers; (e) sphygmomanometers.	2020

^{1/} The intention is not to cover cosmetics, soaps or creams with trace contaminants of mercury.

Part II: Products subject to Article 4, paragraph 3

Mercury-added products	Provisions
Dental amalgam	Measures to be taken by a Party to phase down the use of dental amalgam shall take into account the Party's domestic circumstances and relevant international guidance and shall include two or more of the measures from the following list: (i) Setting national objectives aiming at dental caries prevention and health promotion, thereby minimizing the need for dental restoration; (ii) Setting national objectives aiming at minimizing its use; (iii) Promoting the use of cost-effective and clinically effective mercury-free alternatives for dental restoration; (iv) Promoting research and development of quality mercury-free materials for dental restoration; (v) Encouraging representative professional organizations and dental schools to educate and train dental professionals and students on the use of mercury-free dental restoration alternatives and on promoting best management practices; (vi) Discouraging insurance policies and programmes that favour dental amalgam use over mercury-free dental restoration; (vii) Encouraging insurance policies and programmes that favour the use of quality alternatives to dental amalgam for dental restoration; (viii) Restricting the use of dental amalgam to its encapsulated form; (ix) Promoting the use of best environmental practices in dental facilities to reduce releases of mercury and mercury compounds to water and land.

Annex B**Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used****Part I: Processes subject to Article 5, paragraph 2**

Manufacturing processes using mercury or mercury compounds	Phase-out date
Chlor-alkali production	2025
Acetaldehyde production in which mercury or mercury compounds are used as a catalyst	2018

Part II: Processes subject to Article 5, paragraph 3

Mercury using process	Provisions
Vinyl chloride monomer production	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: (i) Reduce the use of mercury in terms of per unit production by 50 per cent by the year 2020 against 2010 use; (ii) Promoting measures to reduce the reliance on mercury from primary mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free catalysts based on existing processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Sodium or Potassium Methylate or Ethylate	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: (i) Measures to reduce the use of mercury aiming at the phase out of this use as fast as possible and within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Reduce emissions and releases in terms of per unit production by 50 per cent by 2020 compared to 2010; (iii) Prohibiting the use of fresh mercury from primary mining; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Production of polyurethane using mercury containing catalysts	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: (i) Taking measures to reduce the use of mercury, aiming at the phase out of this use as fast as possible, within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Taking measures to reduce the reliance on mercury from primary mercury mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iv) Encouraging research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (v) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21. Paragraph 6 of Article 5 shall not apply to this manufacturing process.

Annex C

Artisanal and small-scale gold mining

National action plans

1. Each Party that is subject to the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall include in its national action plan:
 - (a) National objectives and reduction targets;
 - (b) Actions to eliminate:
 - (i) Whole ore amalgamation;
 - (ii) Open burning of amalgam or processed amalgam;
 - (iii) Burning of amalgam in residential areas; and
 - (iv) Cyanide leaching in sediment, ore or tailings to which mercury has been added without first removing the mercury;
 - (c) Steps to facilitate the formalization or regulation of the artisanal and small-scale gold mining sector;
 - (d) Baseline estimates of the quantities of mercury used and the practices employed in artisanal and small-scale gold mining and processing within its territory;
 - (e) Strategies for promoting the reduction of emissions and releases of, and exposure to, mercury in artisanal and small-scale gold mining and processing, including mercury-free methods;
 - (f) Strategies for managing trade and preventing the diversion of mercury and mercury compounds from both foreign and domestic sources to use in artisanal and small scale gold mining and processing;
 - (g) Strategies for involving stakeholders in the implementation and continuing development of the national action plan;
 - (h) A public health strategy on the exposure of artisanal and small-scale gold miners and their communities to mercury. Such a strategy should include, inter alia, the gathering of health data, training for health-care workers and awareness-raising through health facilities;
 - (i) Strategies to prevent the exposure of vulnerable populations, particularly children and women of child-bearing age, especially pregnant women, to mercury used in artisanal and small-scale gold mining;
 - (j) Strategies for providing information to artisanal and small-scale gold miners and affected communities; and
 - (k) A schedule for the implementation of the national action plan.
2. Each Party may include in its national action plan additional strategies to achieve its objectives, including the use or introduction of standards for mercury-free artisanal and small-scale gold mining and market-based mechanisms or marketing tools.

Annex D**List of point sources of emissions of mercury and mercury compounds to the atmosphere****Point source category:**

- Coal-fired power plants;
 - Coal-fired industrial boilers;
 - Smelting and roasting processes used in the production of non-ferrous metals;^{1/}
 - Waste incineration facilities;
 - Cement clinker production facilities.
-

^{1/} For the purpose of this Annex, “non-ferrous metals” refers to lead, zinc, copper and industrial gold.

Annex E**Arbitration and conciliation procedures****Part I: Arbitration procedure**

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with Article 25 of this Convention by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of claim, together with any supporting documents. Such notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention the interpretation or application of which are at issue.

2. The claimant party shall notify the Secretariat that it is referring a dispute to arbitration pursuant to Article 25 of this Convention. The notification shall be accompanied by the written notification of the claimant party, the statement of claim, and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

Article 2

1. If a dispute is referred to arbitration in accordance with Article 1 above, an arbitral tribunal shall be established. It shall consist of three members.

2. Each party to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by agreement the third arbitrator, who shall be the President of the tribunal. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement. The President of the tribunal shall not be a national of any of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of any of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 3

1. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent party receives the notification of the arbitration, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make the designation within a further two-month period.

2. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties to the dispute, recommend essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

- (a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and
- (b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 8

The parties to the dispute and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

A Party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute that may be affected by the decision may intervene in the proceedings with the consent of the arbitral tribunal.

Article 11

The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions of the arbitral tribunal on both procedure and substance shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

1. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its decision. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.
2. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The arbitral tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period that should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The final decision shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of this Convention given by the final decision shall also be binding upon a Party intervening under Article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The final decision shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any disagreement that may arise between those bound by the final decision in accordance with Article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that final decision, may be submitted by any of them for decision to the arbitral tribunal that rendered it.

Part II: Conciliation procedure

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission pursuant to paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be addressed in writing to the Secretariat, with a copy to the other party or parties to the dispute. The Secretariat shall forthwith inform all Parties accordingly.

Article 2

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, comprise three members, one appointed by each party concerned and a President chosen jointly by those members.
2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their member of the commission jointly by agreement.

Article 3

If any appointment by the parties to the dispute is not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in Article 1 above, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party, make such appointment within a further two-month period.

Article 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the appointment of the second member of the commission, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party to the dispute, designate the President within a further two-month period.

Article 5

The conciliation commission shall assist the parties to the dispute in an independent and impartial manner in their attempt to reach an amicable resolution.

Article 6

1. The conciliation commission may conduct the conciliation proceedings in such a manner as it considers appropriate, taking fully into account the circumstances of the case and the views the parties to the dispute may express, including any request for a swift resolution. It may adopt its own rules of procedure as necessary, unless the parties otherwise agree.

2. The conciliation commission may, at any time during the proceedings, make proposals or recommendations for a resolution of the dispute.

Article 7

The parties to the dispute shall cooperate with the conciliation commission. In particular, they shall endeavour to comply with requests by the commission to submit written materials, provide evidence and attend meetings. The parties and the members of the conciliation commission are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 8

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 9

Unless the dispute has already been resolved, the conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute no later than twelve months of being fully constituted, which the parties to the dispute shall consider in good faith.

Article 10

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 11

The costs of the conciliation commission shall be borne by the parties to the dispute in equal shares, unless they agree otherwise. The commission shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.